

UILLEAM TELL

LE

FRIEDRICH SCHILLER

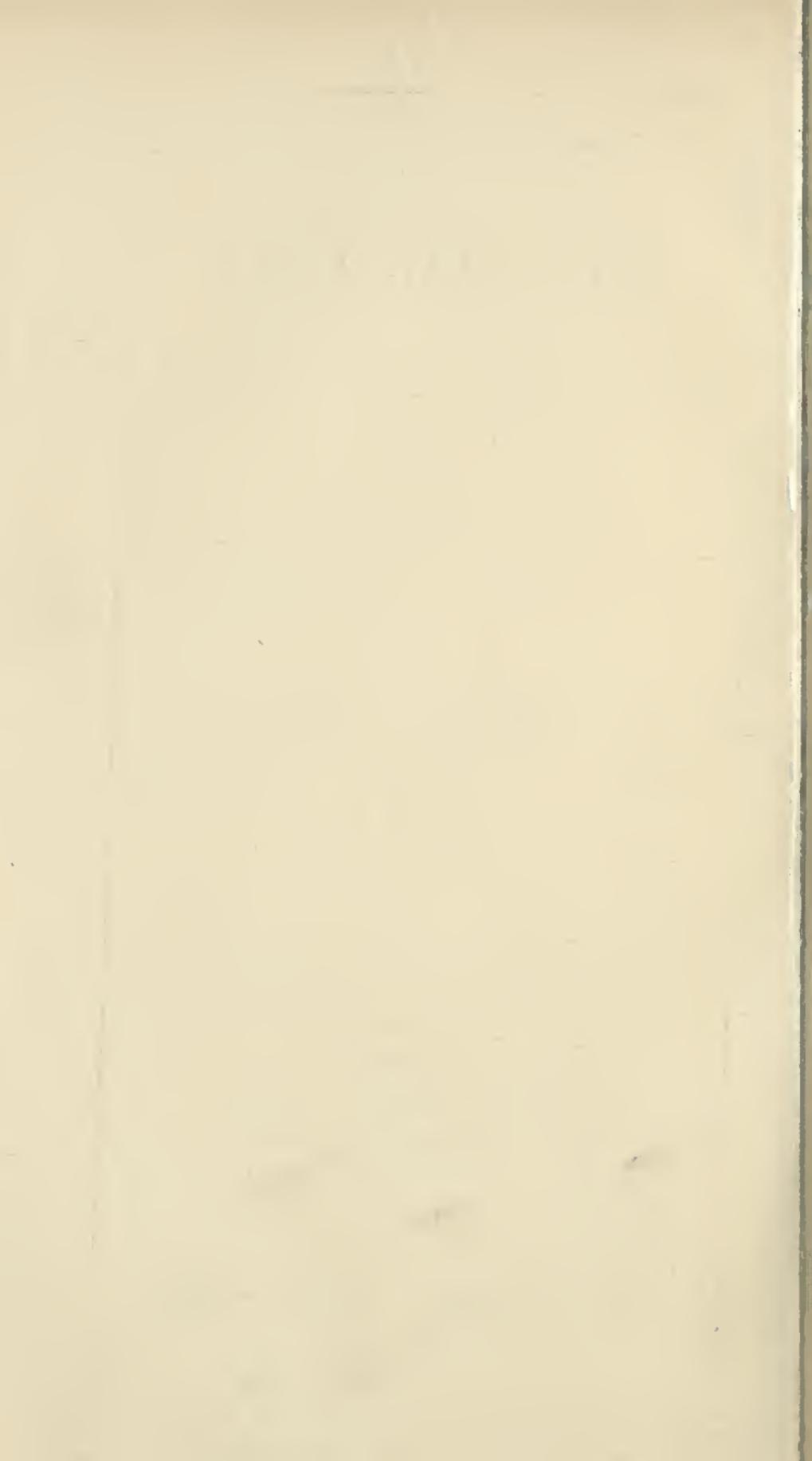
AIR 'EADAR-THEANGACHADH O'N
GHEARMAILTEACH GU GAIDHLIG

LW K. W. G.

INVERNESS :
"NORTHERN CHRONICLE" OFFICE.
OBAN : HUGH MACDONALD, Esplanade.

—
1893.

Price—Paper Covers, 1/-; Cloth Boards, 1/6.

SCHILLER'S
WILLIAM TELL

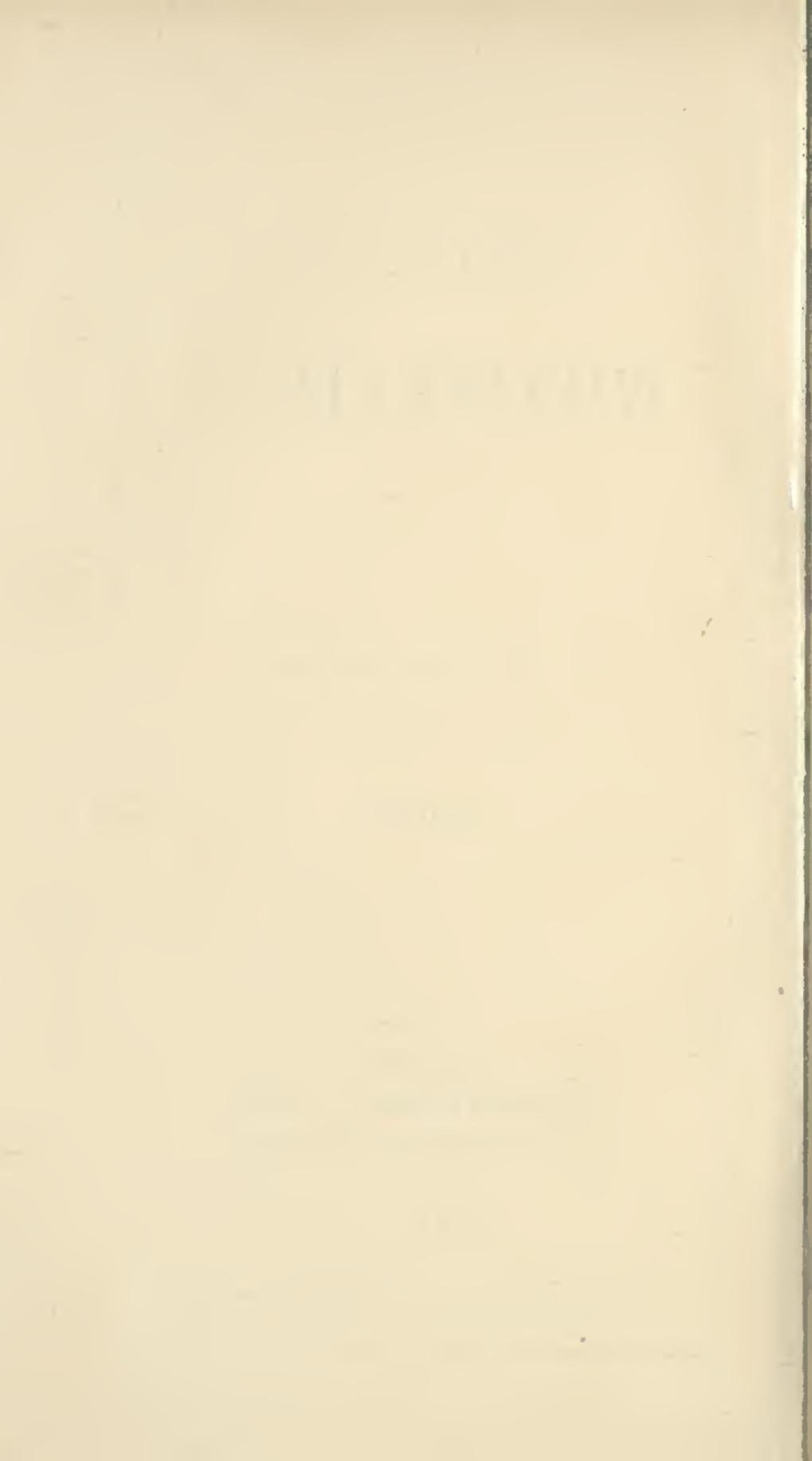
TRANSLATED FROM GERMAN INTO
G A E L I C,

By K. W. G.

INVERNESS :
"NORTHERN CHRONICLE" OFFICE.
OBAN : HUGH MACDONALD, Esplanade.

—
1893.

Price—Paper Covers, 1/-; Cloth Boards, 1/6.

AN DAN SO,
LE BARD MO GHAOIL,
THA MI A' COISRIGEADH,
'NA DHEISE GAIDHEALACH,
DO M' LUCHD-DUTHCHA
ANNS GACH CEARN.

Printed at the "Northern Chronicle" Office,
Inverness.

UILLEAM TELL.

DAN DEALBH-CHLUICH LE FRIEDRICH
SCHILLER.

*Air eadar-theangachadh o 'n Ghearmailteach
gu Gailig*

LE K. W. G.

[ALL RIGHTS RESERVED].

DO 'N LEUGHADAIR.

Ann an tionndadh an Dain Ghearmailtich so gu Gailig ghleidh mi fa m' chomhair an seadh a thoirt, cho dluth 's a bha e 'm chomas, agus aig a cheart am, cho litreachail 's a dh' fheudadh e blith. Thug mi oidh-eirp, mar au ceudna, air a ghne - dhoigh chur an ordugh a leanait.

A chionn nach 'eil facal 's a' Ghailig air son *glaciers*, 's e sin na cruachan mora de shneachd sior-reodhta, a's eigh a tha air sleibhte Suisserland, tha am facal, *Firn* a' seasamh air a shon, 's e so am facal a tha na Suissich iad fein a' cleachdad, agus tha e na 's coltaiche ris a' Ghailig na tha am facal Frangach. Air son na h-aon aobhair tha *gemse* a' seasamh air son *chamois*, seorsa gaibhre no earba, nach 'eil 's an duthaich so.

Their na Suissich *Alp*, a mhain ri monadh feurach. 'Nuair a tha e 'n t-am do'n chrodh tighinn dachaidh tha am Buachaille a' cluich fonn "Sreuda nam Bò," air adhairec mhoir, no dudach. Tha aon mhart anns gach treud air am bheil bann m' a h-amhaich, le sreach de chлага beag air. Tha am mart so a' dol air ceann an treid, agus tha iad uile 'leannachd a cheile, h-aon an deigh h-aoin, mar a chithear na caoirich ri oidhche shamhraidh a' dol d'an aite taimh air a' mhonadh. 'S e fonn dhiubh so—oir tha moran diu ann —ris am bheil na tri duanagan aig toiseach an Dain air an cur :—Gheibhear "Sreuda nam Bo," ann an Leabhar Fhonn fo'n ainm "Ranz des Vaches," no "Kuhreihen."

Sgriobh am Bard a cheud da rann air a cheud Eisimpleir a chaith a chur an laimh h-aon do Uaisleann na Cuirt. Tha leam nach fheudar briathran a's freagraiche fhaotainn ann na 'obair a chur an lathair muinntir mo dhuthcha aig an àm so. Cha 'n 'eil atharrachadh air a dheanamh ach air an t-sreath mu dheireadh a mhain.

Tha aon ni eile dh' fhaodar a radh. Cha 'n 'eil ainm uo dreuchd 'nar measg-ne tha uile gu leir a' co-chordadh ri oifigich an Iompaire—Gessler, Ceannard na Daingniche, agus fear a' bhata-bhuidhc, a bha thairis air a chlachair agus a luchd-oibre. 'S e *Maoir* a bha anna uile, air an cuir thairis air an t-sluagh aig an àm sin a chum an ciosnachadh ; theirear ann an eachdruidh nau Gearmailteach “Am riaghalaigh nam Maor” ris na bliadhnuachan sin. Cha 'n 'eil facal, no bloigh-facail air nach deachiar thairis gu curamach, agus ma gheibh an Leughadair leth an thoileachaidh ann 'na leughadh 's a fhuair mise ann 'na dheasachadh, bi'dh mo thoileachadh-sa air a dhublachadh.

Nearly five years ago I began to attempt the translation of Schiller's “William Tell.” For one thing, I wanted to learn to think in Gaelic, and thus be able to speak Gaelic fluently; for another, I longed to give my Highland countrymen a delightful taste of the good things stored up in the literature of other nations, of people whom we consider as alien and foreign, yet with feelings and sympathies closely akin to our own. We need to have our sympathies expanded; we need to get out of the few narrow grooves in which our thoughts are apt to run; to get above ourselves, so that our petty individuality may be merged in the good of the whole.

It took the spare moments of three years to complete the translation of “William Tell.” I can now see much to amend, yet, such as it is, I beg my countrymen to accept it; the work is as carefully wrought out as circumstances would allow.

If it be the means of stirring the ambition of those who have leisure and ability to tread farther still in the same track, I shall not have spent my time in vain.

K. W. G.

UILLEAM TELL.

'Nuair spealtar nearta borb o' cheil le naimh-deas,
'S tha 'm boile dall a' dusgadh air m' an cuairt ;
An uair an comhstri bhuidheann, 's gair na h-aimhreit

Tha guth a cheartais air a shlugadh 'suas ;
'Nuair thogas droch-bheart suas a ceann, a's ainneart

Gu dalma gach ni naomh a' briseadh nuas,
Acair na Staid air fuasgla' ghleidh air srein i—
Do 'n chungaidh sin cha deanar dain a ghleusadh !

Ach 'nuair tha pobull coir, d' an leoир an treudan,
'S an cuideachd fein, gun mhiann air seilbhean cein,

A' tilgeadh dhiu, mar mhasladh, cuing na h-eu-ceirt

A's iad 'nan corruiч 'toirt do 'n t-seirce speis ;
Fadhon 'an soirbheachadh 's am buaidh tha beusach—

Tha 'n gniomh neo-bhasmhor, 's flu a chur an ceil,

Dealbh ceart mar so dhuibh nochdaidh mi le solas,

Eisimpleir neart a's buaidh na h-Aonachd oirdheirc.

UILLEAM TELL.

DAN DEALBH CHLUICH ANN AN CUIG

EARRAINN.

Na Pearsa

Herman Gessler, Fear-riaghlaidh thairis air Siorramachdan Suits agus Uri.

Bherner, Baran Attinghausen.

Ulrich 'o Rudents, mac a Pheathar.

Bherner Stauffacher.

Conrad Hunn.

Itsel Reding

Iain a Bhalla.

Deorsa Tuathanach.

Ulrich, an gobhainn.

Iost, a chlachain.

} De mhuintir
Suits.

Bhalter Furst.		
Uilleam Tell.		
Raosselmann, an sagart.		
Peadarimann, an claireach.		
Kuoni, am huachaille.		
Bherni, an sealgair.		
Ruodi, an t-iagair.		
Arnold hho'n Mhelchdal.		
Conrad Baumgarten.		
Meier bho'n Sarnen.		
Struth bho'n Bhinceilried.		
Claus hho'n Flue.		
Burchard am Buihel.		
Arnold hho'n Sehma.		
Pfeifer hho Luttern.		
Cunts bho'n Ghersau.		
Ienni, halach an Iasgair.		
Seppi, halach a' Bhuachaille.		
Gertrud, bean Stauffacher.		
Hedhhig, bean Tell, nighean Furst.		
Berta hho'n Brunec, ban-oighre hheartach.		
Aringard.		
Melchtild.		
Elspaid.		
Hildegard.		
Bhalter.		
Uilleani.		
Friesshardt.		
Lenthold.		
Rudolph hho Harris, Uasal a hha thairis air marc-shluagh Ghessler.		
Stussie, maor-coille.		
Maighstir Stier bho Uri.		
Righ-theachdaire.		
Maor-peanasachaiddh.		
Maighstir nan Clachairean, a ghillean agus luchd-cuideachaiddh.		
Luchd-buaireis fhosgailteach.		
Manaich.		
Marc-shluagh Ghessler agus Landenberg.		
Moran sluaigh, fir, a's mnathan, as na Siorram- achdan-coillteach.		

A' CHEUD EARRANN.—A' CHEUD ROIINN.

Bruachan creagach ard Loch-nan-Ceithir—
Siorramachdan—Coillteach, Coirre—
Suits mar coinneamh.

Tha camus heag air an Loch, hothan dluth air
a' chladach, halachan an Iasgair 'na bhata 'g a
iomram fhéin air ais 's air aghair'h. A null thairis
air an Loch chithear lointean uaine, frith-
hhailtean, agus bailte-fearainn Suits 'nan luidhe
ann an dearsa soilleir na greine. Air ar laimh

chli tha sguir na Hacken ri fhaicinn air an cuairteachadh le neoil ; air an laimh dheis chithear, fad' air falbh, stuaidh-sbleibhte na h-eighe. Cluinnear ceol nan "Ranz des Vaches," agus gliongarsaich bhinn nan clag a measg a' chiuidh.

AN T-IASGAIR OG (a' seinn 's a' bhata)—Air fonn, "Ranz des Vaches"—

Tha 'n Lochan 'an soills' a' cuireadh gu snamh ann,
Bha 'n giullan ri thaobh 'na chadal gu samhach,
'N sin chualaig e binn-cheol,
Mar theudan cho grinn,
Mar chaomh-ghuth nan aingeal
Tha 'm Parras a' seinn.

Ach air dusgadh o 'aisling le solas 'na chri,
Feuch tonnan ag ealaidh m'a bhroilleach a nios !

A's, gu h-ard, as an doimhne
Tha 'g eiridh an glaodh—
Gu'n talaidh mi 'n cad'laiche
'S leams' thu, mo laogh !

AM BUACHAILLE (air a' bheinn)—Variation of the "Ranz des Vaches"—

A chluaintean an aigh !
A lointean tha boidheach !
Gur cianail mo shoraidh,
Tha' n Samhradh air triall.

Ach thig mi le 'm spreidh gu direadh nam beannta,
'Nuair a dhuisgear na dain leis a' chuthaig 's na gleannta,
'Nuair tha'n Talamh 'ga comhdach le maise nam blath,
'Nuair a thaomas na h-uillt anns a' cheitein o 'n bhraigh.

A chluaintean an aigh !
A lointean tha grianail !
Mo chead leibh gu cianail
Tha' n Samhradh air triall.

SEALGAIR NAN ARD-BHEANN (A' tighinn a's t-sealladh m'ar coinneamh air mullach creige moire,—Second variation—

Tha torrunn nan ard-bheann mar bheuchdaich nan speur,
Cha chrioithnaich an sealgair air bruachaibh nam beur ;
Thar raointean na h-eighe
Theid esan gun sgath,
An sin cha tig earrach
Le ailleachd, a's fas ;

'Na luidhe fo chasan tha fairge de cheo,
 Gach baile 's tigh-comhnaidh cha'n fhaicear
 na 's mo
 Chi e plathadh de 'n t-saoghal
 'Nuair sgoiltear na neoil,
 'An iochdar a' chuain ud
 Gorm-mhachair an fheoir.

[Tha caochladh tighinn air aghaidh na
 duthcha, cluinnear a measg nam beann bruail
 agus spealtadh a' dol air aghaidh, tha dubhradh
 neoil a' grad-ruith thairis air an tir.]

Tha Ruodi, an t-iasgair, a' toirt ceum a m'ich
 as a bhothan, tha Bherni, an sealgair, a' tearnadh
 o mheasg nan creag, tha Kuoni, am buachaillie,
 a' tighinn leis a ghogan bhainne air a ghualainn ;
 Seppi, am balach aige, 'g a leanachd.

RUODI—Greas ort, a Ienni. Thoir gu tir am bata.
 Tha maor-liath nan gleann aig laimh, tha 'm
 Firn a' bairich,
 Tha Clach-nan-Ursgeul a' cur oirr' a curraichd,
 'S is fuar e seideadh nuas o bheur nan neul ;
 Bi'dh'n stoirm a nuas mu'm fios duinn c'ait
 am bheil sinn.

KUONI—Tha 'n t-uisge tighinn Fhir-an-aiseig.
 Tha mo chaoirich
 Ag ith' an fheoir mar nach robh greim an
 diugh ac',
 'S tha Fireach trang a' sgriobadh suas na
 h-urach.

BHERNI—Tha 'n t-iasg a' letum, a's tha 'chearc-uisig' gu tric

'Dol fodha. Tha a' ghaillion air a rathad.

KUONI (ris a' bhalach)—A Sheppi, seall nach 'eil
 an crodh air faondra.

SEPPI—Ni mi an Lisel dhonn a mach, air a'
 ghliongarsaich.

KUONI—'S i 's fhaide theid, mata, bidh each
 am fagus.

RUODI—'S ann agad 'tha na clagain ghrinn, a
 Bhuachaille.

BHERNI—'S tha 'n fheudail briagh—An leatsa
 tha iad, 'ille?

KUONI—Cha 'n 'eil na h-uiread sin de bheartas
 agam—

'S le m' mhaigstir uasal iad, Triath Atting-
 hausen,

A's tha gach te dhui air a cunntas dhomh.

RUODI—Nach boidheach thig do'n bhò am bann
 ni' a muineal.

KUONI—'S ann aic' tha flos gur h-i[ceann-iul
 'na sreud,

Na'n toirinn dhith e sguireadh i a dh'
 ionaltradh.

RUODI—Cha 'n 'eil thu 'd chiall, heothach gun tur, mar sin.

BHERNI—'S furasda radh. Ach tha aig ainmhidh tur; 'S anri *dhuinne's* aithne sin, 'tha sealg nan gemsen.

Tha fear dhiu air a chur gu freiceadan, 'Nuair tha iad air an fheur ag ionaltradh, 'S tha chluas a' biorachadh, a's bheir e'n sanas Gu soilleir cruaidh, ma dhluthaicheas an Sealgair.

RUODI (ris a' Bhuachaille)—'N ann a' dol dachaidh tha thu?

KUONI—Tha an Alp gu huileach air a lomadh.

BHERNI—Beannachd leat, A's gu'm a mhath a gheihh thu dhachaidh 'Bhuachaille.

KUONI—Mar sin leat fhein; Cha'n ann o d' thurus-sa

A thigear daonnan tearuinte gu baile.

RUODI—Sud fear a' tigh'n'na ruith an cahhaig chruaidh.

BHERNI—'s aithne dhomh e—Baumgarten o Altsellan. (Conrad Baumgarten anail 'na uchd, 's e 'g a thilgeadh fhein 'nan teis-meadhoin).

BAUMGARTEN—Do hhat', air sgath a' Maitheis, Fhir an aiseig!

RUODI—So, so, co uime tha chahhag?

BAUMGARTEN—Fuasgail i!

Cuir thairis mi! A's teasraig mi o'n hhas

KUONI—De th' ort a dhuine?

BHERNI—Co a tha 'g ad ruag?

BAUMGARTEN (ris an Iasgair)—Greas ort, greas ort, 's iad direach aig mo shailtean!

Tha marcaichean an t-Siorraim as mo dheigh; Ma thuiteas mi 'nan lamhan 's duine marbh mi.

RUODI—C'ar son a tha 'n luchd-marcachd air do thòir?

BAUMGARTEN—Sahhail mi 'n toiseach, hidh uine an sin ri cainnt riut.

BHERNI—Tha sridean fola ort, ciod a th'air tachairt?

BAUMGARTEN—Ceannard Dun Rossherg, oifig each an Iompair—

KUONI—'N e Bholfensissen! 'N esan tha 'g ad ruaig?

BAUMGARTEN—Cha dean e dochann tuille, mharbh mi e.

IAD UILE (a' leum air an ais)—Gu'n sealladh Trocair oirnne. Ciod a rinn thu?

BAUMGARTEN—Ni 'dheanadh duine saor 's am hith 'am aite!

Mo choir mar Fhear-an-tighe ghnathaich mi
 'Na aghaidh-san a chuir gu naire m' ainm,
 A's ainm mo mhnatha.

KUONI—An d'rinn Fear an Duin
 Dochann 'sam bith air d'onoir?

BAUMGARTEN—Mur do rinn
 'S e Dia, 's an tuadh agam 'chuir grabadh
 air
 Nach d'fhuair a mhiann mi-bheusach
 coimhlionadh.

BHERNI—A's rinn thu leis an tuaidh a cheann
 a spealtadh?

KUONI—O, inn's dhuinn h-uile car, tha uin'
 agad
 Am feadh a tha e cur a' bhata mach.

BAUMGARTEN—Bha mi's a' choille, 'gearnradh
 fiadh, 'nuair thainig
 Mo bhean 'na ruith, a cridh' 's a phlosgartaich
 Le geilt a's fuathas. Bha Fear-an-Duin 's an
 tigh,

Dh' orduish e dh' i gach goireas chur air
 doigh,

A chum gu'm failceadh 'se e fhein! Am feadh
 A bha i' deasachadh gach ni, mar dh' aithn',
 Guidhe neo-cheadaicht' rinn e 'chur m'a
 coinneamh

Theich i o'n tigh, 'na leum, 'gam iarruidh-sa.
 Ruith mis' am dheannaibh, direach mar a
 bha mi

'S le m' thuaidhe, chuir mi crois air, 's e 's
 an uisce.

BHERNI—Rinn thu gu maith, cha smad, da
 thaobh, aon duin' thu.

KUONI—An cu-luirge esan! Fhuair e 'nis a
 dhuais!

'S fhad o'n a thoill e i, 'thaobh muinntir
 Unterwalden.

BAUMGARTEN—Chaidh 'n gniomh a dheanamh
 ainmeil; tha 'n toir am dheigh.

Am feadh 'tha sinn a' bruidhinn—Mis?—tha
 'n uine ruith—

(Tha 'n tairneanach a' toiseachadh).

KUONI—Clis, cuir an duine coir a null, a
 Phortair!

RUODI—Neo-chomasach. Tha doininn gharbh
 a' tighinn.

Feumaidh tu feitheamh greis.

BAUMGARTEN—Feitheamh! Mo chreach!
 Feitheamh cha 'n urrainn mi. B'e moille 'm
 bas domh—

KUONI (ris an Iasgair)—Feuch ris le comhnadh
 Dhe! Bu choir ar lamh
 Bhith deas a chuideachadh ar coimhers-
 nach;

Faodaith a leithid eile tachairt dhuinne.

(Gair thonu a's thairneanaich).

RUODI—Fhuair a' ghaoth-deas mar sgaoil, tha
thu a' faicinn
Cho ard's tha 'n Loch ag at; cha'n urrainn
domh,

An aghaidh gaoith a's thonn am bata stiuradh.

BAUMGARTEN (a'glasadha lamhan mu ghluainibh
an Iasgair)—

Gu'n tugadh Dia dhuit comhnadh ann ad
fheum

A reir na trocair 'nochdas tusa dhomhsa.

BHERNI—Tha bheath 's a chuis. Bi iochd
mhor, Fhir-an-aiseig.

KUONI—'S Fear-tighe e, tha bean a's paisdean
aige!

(Builean tairneanaich thairis agus thairis).

RUODI—Ciod? Nach'eil beatha agam sa ri chall?
Tha, mar an ceudna, bean a's clann 'am
dhachaideh

Mar th'aige-san—Amhaircibh air an Loch,
A' chaoir, 's an luasgadh, a's a' gheil a th' ann
'S gach sruth iha tigh'n 'na chuibhleagan le
bruthach

A'togail gaoir'n ar n-aghaidh as an Doimhne!
Bu toilichte a dheanainn chobhair air

An duine coir, ach tha e glan a'm chomas,
Nach'eil sibh fhein a' faicinn mar a tha e?

BAUMGARTEN (fathasd air a għluinean)—

'S fheudar, mata, tuiteam an laimh mo
namhaid,

Fearann na tearuinteachd cho dlnth fa m'
chomhair!

Sud e'na luidhe thall! Ruigidh mo shuil air,
A's ruigidh fuaim mo ghuth a null g'a
ionnsuidh,

Tha'n sin am bata bheireadh thairis mi,
A's mis' an so, gun duil dol as, no doigh air!

KUONI—Faic, co tha tigh'n?

BHERNI—'S e Tell a th' ann, o Bhuirgleann.

(Tell, le bhogha-tarsuinn).

TELL—Co'n duin' tha'n so a' guidhe air son
cobhair?

KUONI—Is duin' e o Alzellen 'sheas a suas
Gu onoir fhein a dhion, a's Bholfensiess,
Maor leis an Righ, a bha an Daingneach
Rossberg,

Rinn e a mharbhadh — Marcaichean an
t-Siorraim

Tha air a thoir, 's iad direach aig a shailtean.
Tha 'ghuidhe ris an Iasgair so, 'chur thairis,
Tha es' an geilt roimh 'n stoirm 's cha teid e
mach.

RUODI—Sin agaibh Tell, 's aithne dha'n stiuir
a chluich,

Bheir esan flanuis c' dhiu tha 'n rud ri
fheachainn.

TELL—Bheir airc a dhuine, dulan do gach ni.
(Builean cruaidh tairneanaich, an loch a' taomadh le toirm a nios).

RUODI—B'e sin mi fhein a thilgeadh anns an t-slochd!

Co 'n duine ghleidh a chiall a dheanadh sin?

TELL—S e fhe' a thig mu dheireadh 'n smaoin a' ghaisgich

Cuir d' earhs' 'an Dia, saor es' tha fulang foirneart.

RUODI—Comhairle thagh't, 's thu sabhailte 's a' phort!

Sin duit am hata, 's sud an Loch, feuch fheine!

TELL—Nochdaidh an Doimhne truas cha nochd am Bailli.

Feuch ris, a Phortair!

NA BUACHILLEAN 'S AN SEALGAIR—Saor e?
Saor e! Saor e!

RUODI—Ged h' e mo hhrathair, no mo leanahh fheine,

Cha ghahh e bhith; 's e 'n diugh Feill Shimoin's Iudais,

Mar sin, tha 'n Loch air hhainidh 'sireadh 'ioabairt.

TELL—S a chuis so cha dean hriathra faoin an gnothuch;

Ahair, an teid thu thairis, Fhir-an-aiseig?

RUODI—S mise nach teid!

TELL—An ainm ar De mata!

An so am bata! Bheir mi ionnsuidh air Le m' neart faoin fhein.

KUONI—Mo laochan Tell!

BHERNI—Smior an t-sar-chompanaich.

BAUMGARTEN—M' fhear-teasraiginn,
A's m' aingeal thu, gu m' hheatha 'chaomhnadh Tell!

TELL—Ni mi, gu dearhh, o neart a' Mhaoir do spionadh!

'S e Cumhachd Eile 'ghleidheas thu o'n stoirm.

Ach h'fhearr thu thuiteam ann an laimh do Dhe,

Na'n lamhan dhaoin'. (Ris a' Bhuaachaill) Ma thig ni saogh'ita rium

Fhir-duthch' thoir thusa comhfhurstachd do m' mhnaoi.

Cha h' urrainn domh a sheachnadh 'n ni a rinn mi.

(Tha e leum a stigh do 'n bhata).

KUONI (ris an Iasgair)—Tha thu an so mar mhaighstir air an stiuir.

'S an ni 'ghabh Tell fo 's laimh cha 'n fheuchadhl *tusa!*

RUODI—Tha iomadh duine 'tha na's fearr na
mise

Aig nach 'eil cri' no misneach dol da reir-san,
Dithis da leth-bhreac cha 'n 'eil air an
t-sliabh.

BHERNI (a' direadh air creig)—Tha e 'mach
cheana, Dia 'g ad chomhnadh 'laochain !
Faic mar tha 'm batachan a' tulgail thall
A measg nan tonn !

KUONI—S e 'n rathad sin tha 'n sruth—
Cha'n fhaic mi e na's fhaide. Ach stad ort,
sin e !

Tha 'n treun gu foghainteach troimh 'n
chaoir a' stri !

SEPPI—Sin marcaichean an t-Siorraim tigh'n
'nan sradan.

KUONI—S iad direach 'thi' ann. B'i sin an fhoir
's an airc.

(Buidheann de Luchd-eich Landenberg).

A CHÉUD MHARCACH—Thoiribh a mach am
mortair 'chuir sibh'm falach !

DARA MARCACH—Thainig e 'n rathad so, cha
ruig sibh leas a chleith.

KUONI agus **RUODI**—Co tha sibh 'ciallachadh, a
mh'raichead?

A CHEUD MHARCACH (a' toirt an aire do'n bhata)
—'De, 'n Donas, chi mi 'n sud ?

BHERNI—N e 'm fear 's a' bhata
Tha sibh ag iarruidh ?—Marcaichibh air
adhart !

Ma għreasas sibh, għeibl sibh an ealachd
greim air.

DARA MARCACH—Am mallachd, fhuair e as !

A CHEUD MHARC. (ris a' Bhuachaille 's an Iasg-air)—Rinn sibhs' a chomhnadh,
Paighidh sibh air a shon—Togaibh an treudan !
Leagaibh am bothan, lasair ris, gu lar leis !
(Tha iad a' greasadħ air falbh).

SEPPI (a' ruith 'nan deigh)—Oh, na h-uain
agam !

KUONI (ga' leanailt)—Ochoin, ochoin, mo
threud !

BHERNI—Na coin-luirge !

RUODI (a' fasgadh a lamhan)—A Fħreasdail
chothromaich

C'uin a thig Fear a theasraigeas an Tir so !

AN DARA ROINN.

Aig Steinen ann an Suits, craobh teile air
beulaobh tigh Stauffacher, taobh an rathaid-
mhoir, dluth do'n drochaid.

Bherner Stauffacher, agus l'feifer bho
Lutsern a' tighinn air an aghaidh a' conaltradħ
ri 'cheile.

PFEIFER—Seadh, seadh, a Stauffacher, mar thubhairt mi riut.

Na bo'dich d' umhlachd 'thoirt do Austria
Ma ghabh's e seachanadh. Gu gramaile,
tapaideh
Ri d' rioghachd seas, mar rinn thus gus a nis.

'S a' d' shaorsa m'ro shean gu'n gleidheadh
Dia thu !

(A' beireachd air laimh air gu cridheil, 's a' dol a dh' fhalbh).

STAUFFACHER—Dean fuireach gus am faic thu bean-an-tighe.

A's theid do bheatha 'dheanadh leis na h-againn.

PFEIFER—Taing dhuit ! Tha a'gam Gersau 'n diugh ri 'ruigheachd

Leis gach ni cruaidh a thig ert troimh meud-mhoir,

A's sannt nam Maor biodh agad oighidinn
'S goirid a dh' fheudas caochladh tigh'nn mu'n cuairt

Ach faigheadh Austria greim ort, 's leis thu 'm feasd.

(Tha e a' falbh. Tha Stauffacher a'suidhe 'sios gu trom-inntinneach airaite-suidhe 'tha aig bun na craobh. Fhuair an soe a bhean, Gertrud ; sheas i dluth dha car ghreis, a' beachdachadh air gu tosdach).

GERTRUD—Cho durachdach, a luaidh ! Cha'n aithn'ghinn thu.

Tha ioma latha o'n a thug mi'n aire
Gun diog a radh, mar a tha trioblaid-inntinn A' toirt nam preasa troma air do mhala.

Le iargain shambach tha do chri'ga fhasgadh,
Earb rium an gnothuch ; 's mi do cheile dhileas,

Mo leth de d' iomagain tha mi 'tagradh uait.
(Tha Stauffacher a' sineadh a mach a lamh dhi gu tosdach).

Inn's dhomh' de'm mulad is urrainn drughadh ort ?

Tha beannachd air do dhichioll, blath na rath
Air d' uile sheilbhe, tha na saibhlean lan,
Treuda nam bo, 's na h-eich, 's a chulaidh 's fearr,

Gu snasmhor, sleamhain le'n deadh fheur-achadh,

Air tilleadh dhachaidh tearuinte o'n bheinn,
Gu'n geamhrachadh gu socair anns a' phras-aich.

Tha'n sin do thigh, cho briagh ri tigh-mor tighearn ;

Na seomraichean air an ur-linteachadh.
 Le fiadh a's hoidhche snuadh, de bhun nan
 craobh,
 'S air a dheadh orduchadh a reir ar n-inbhe ;
 Le ioma uinneag tha e aoidheil, soilleir ;
 Le dealbh nan suaicheantas, do ioma dath,
 A's sgeith do Theaghlaich tha am balla
 riomhach.

'S le briathra glic, a leughas am fear-turuis,
 A' meorachadh le ioghnadh air an seadh,
 An feadh a tha e leigeadh dheth a sgios.

STAUFFACHER—Tha 'n tigh an roghadh-uidheam
 agus ordugh,

Ach, Och—tha 'n steidh 'toirt geill air an do
 thog sinn !

GERTRUD—A ghraidh, cia mar a tha thu 'tuigs-
 inn sin ?

STAUFFACHER—O cheann a ghoirid, shuidh mi,
 mar an diugh,

Fo 'n chraobhie so, a' beachdachadh le solas
 Air m' uile obair shnasmhor, choinnhlionta,
 'Nuair thain' o Chussnacht 'nuas,—an caisteal
 aige—

Am Maor a' marcachd seachad le 'luchd-eich.
 Shease mu choinnimh 'n tighe so le ioghnadh,
 Ach dh' eirich mi gu luath, 'toirt urraim dha.
 Mar a bu choir, 's chaidh mi 'na choinneamh-
 san

A chuir, le 'chumhachd tighearnail, an t-Iomp-
 air'

'S an tir so thairis oirnn. Co leis an tigh ?
 Le droch-run dh'fharraid e, 's deadh-fhios aig'
 air.

Fhreagair mi, 'gabhal agam fhein gu h-ealamh,
 Tha'n tigh, le 'r cead, le'm thríath an t-Iomp-
 aire,

Leibhse, am Maor aige, a's leams' mar
 thuathanach.

A's fhreagair esan :—'S mis' an Tainistear
 'Tha riaghlaigh na duthch' an ait' an Iompair
 Cha 'n i mo thoil-sa gu'n dean tuathanach
 Aitreach mar so, air a laimh fhein, a thogail,
 'S tigh'nn beo gu saor mar uachdaran 's an tir,
 A's gheibh mi doigh gu grabadh a chur oirbh.
 Air so a radh dha, thar e air a rathad
 A' marcachd as an ait gu h-ardanach.

Ach dh'fhuirich mise, m' anam lan de thriobl-
 aid,

A' smaointeach' air an fhacal thubh'rt an
 t-Olc.

GERTRUD—M' fhear-tighe gaolach, a's mo cheile
 ionmhuiinn !

An gabh thu facal tuigseach bho do mhnaoi ?
 'S i m' uail gur h-ann de theaghlaich uasal
 Iberg,

An duine foghluimte, a thainig mi.
 'S na h-eidhchean fada, bhiodh mo pheathra-
 aichean
 'S mi fhein 'nar suidhe trang a' sniamh na
 h-olainn,
 A's ceannardan an t-sluaigh a' cruinneachadh
 Mu'n cuairt de m' athair ; leughadh iad gu dil
 Na seana sgriobhaidhean a bh' air na craicinn
 Mu'n t-seann deadh Iompairie's mu mhaith na
 rioghachd
 A' toirt am beachd d' a cheil a 'm briathra
 tuigseach.
 Do ioma facal drughteach thug mi aire,
 Do reusanachadh geur nan daoine glic,
 Do ruintean durachdach nan daoine maith,
 A's dhruid mi suas, gu tosdach, iad 'am
 chridhe.
 Eisd rium mar sin, a nis, 's thoir suim do m'
 fhacal,
 Air a' cheart ni 'tha'n diugh 'na dhragh air d'
 inntinn-s'.
 Tha'm Maor 'am mi-thlachd riut, na'm b
 urrainne
 Bu toil leis, ann an doigh air bith, do chiurr-
 adh,
 Tha thu 'd chnap-starra dha, oir, muinntir
 Suits
 'S tu ghleidh gun striochdadhbh do 'n tigh
 phrionnsail ur ;
 Ach seas gu gramail, dileas ris an Rioghachd
 Mar na sean daoine fiachail a bha romhad.
 Nach ann mar so a tha ? Abair ma's breug e
STAUFFACHER—Gun ag, 's e so a's bun do mhi
 run Ghessler.
GERTRUD—Tha 'fhamad riut, 'chionn thu
 bhith 'n so cho sona
 A'd dhuine saor, 'tigh'nn beo air d' oighreachd
 fhein,
 Cha'n eil te aige-san. Tha 'n tigh so agads'
 O'n Iompair' fhein 's o'n Rioghachd mar
 thuathanas ;
 Tha uiread choir agad do thigh a nochdadhbh
 'S th' aig prionnsa anns an tir a nochdadhbh
 'fhearrainn ;
 Oir tighearn eile cha'n 'eil os do cheann
 Ach esan 's airde inhh 'sa Chriosduidheachd.
 'S e 'm fear so 'mac a's oighe 'n teaghlaich
 athar,
 Se cleoc an Ridire na h-aige dh' oighreachd !
 Mar sin, air soirbheachadh an duine choir
 Tha 'shuil, gun chlos, a' fiaradh farmadach,
 S tha 'chridhie uaibhreach lan do nimh a
 mhi-ruin.
 S fhad o'n a bhoidich e do chur-sa fodha—

Ach cha'n 'eil dochann fathast air tigh'nn
ort—

Am feith thu gus am bi thu air do
chreineadh,
'Nuair gheibh a dhroch-run borh na chuir e
roimh?

An duinn crionna ullaichidh roimh-laimh.

STAUFFACHER—"De 'tha ri dheanamh?

GERTRUD (a' dol na 's dluithe)—Eisd ri m
chomhairle!

Tha fhios agad mar tha, an so 'an Suits,
Na daoine 's fhearr ri gearan air gach taobh
Air sannt a's gairge Maor-an-fhearainn so.
Na biodh aon teagamh ort, tha muinntir Uri
A's Unterbalden shuas, cho searbh ruinn
fhein

Do'n chiosnachadh 's do'n chuing 'tha iad a
giulan—

A chionn tha Landenberg, taobh thall an
Loch,

Cho ladarna ri Gessler ann an so—

Cha'n 'eile aon bhatan-iasgaich 'thig a nall,
Gun naigheachd ur ri innseadh dhuinn mu
thoiseach

An fhoirneirt a's na h-iorguill 'thog na
Maoir.

Bu mhaith an ni na'n trusadh grainnean
dhibh

Gu doigh a thoirt m' an cuairt a ni an
t-uallach

Na's phasa 'ghiulan. Tha mi uile-chinnteach
Nach treig ar Dia sibh. Bi'dh E fabharach
Do'n chuis 'tha ceart, a's bheir se i gu crich—
Nach 'eil 'an Uri caraid air bith agad
Da'm biodh e tearuint' dhuit do chridhe
fhosgladh?

STAUFFACHER—"S ioma fear treun tha 'n sin
a's aithne dhomh,
A's triathan mora 'tha fo mheas a's cliu
'Tha eolach orm, a's dh' earbainn annt' gun
gheilt.

(Tha e 'g eiridh 'na sheasamh).

A bhean, am bhroilleach tha thu dusgadh
doinnean

De smuaintean nach 'eil tearuinte a ghiulan!
An ni bu diomhaire 'am thaobh a stigh
Tharruing thu chum an t-soluis, 's chuir fa
m' chomhair,

'S an ni air an do dhiult mi beachdachadh.

Le teanga dheas, neo-sgathach labhair thusa.
An d' thug thu ceart fainear a' chomhairle
A thug thu dhomh? Dheanadh tu aimhreit
gharbh

A's fuaim arm-chogaidh 'ghairm a stigh do'n
ghleann so

Far am bheil sith gu samhach 'gabhal
 comhnuidh—
 Gu'n gabhamaid os laimh, sluagh lag, neo-
 chleachdt'
 Riamh ach ri buachailleachd, seasamh an
 aghaidh
 Maighstir an t-saoghail? Cha'n 'eil a dhith
 orra
 Ach an deadh leth-sgeul fhaotainn gu'n neart-
 cogaidh
 Fhuasgladh 'n ar n-aghaidh, s an sgaoithean
 cheatharnach
 'Leigil fa sgaoil air a' tir thruagh so againn,
 A chum gu'n toireadh coraicheadh na buadha
 An comas dhoibh ar smachdachadh gu goirt,
 'S fo 'sgaile peannasachaidh laghail cheairt,
 Ar seann Litrichean-saorsa 'mhilleadh oirnn.
GERTRUD—'S fir sibhse cuideachd, 's aithne
 dhuibh tuaidh a chluich,
 Do 'n mhisneachail bheir Dia lan-
 chuideachadh!
STAUFFACHER—Oh, 'bhean! Is uile-bheist
 cuthaich, gairisneach
 An cogadh daonnan; buailidh e an treud
 'S ain buachaille le cheile.
GERTRUD—Feumaidh duine
 Gach ni a chuireas Freasdal air, a ghiulan,
 Le eucoir cha chuir cridhe uasal 'suas.
STAUFFACHER—Tha 'n tigh so 'thog sinn, 'toirt
 toillinntinn dhuit—
 Loisgeadh an cogadh sgriosail e gu lar.
GERTRUD—B' i mo laimh fhein 'chuireadh an
 lasair ris
 Ach mi bhi flosraichte mo chridh' bhi leagta
 Air maith an t-saoghail so.
STAUFFACHER—Tha thu cur creideas
 'Am baighealachd a' chinne -daoin! An
 cogadh
 Cha chaomh'n an leanabh maoth a tha 's a
 chreathall.
GERTRUD—An Neamh tha Caraid aig an neo-
 chiontach!
 Air d' aghaidh seall, 'Bherner, na b' ann air
 d' ais!
STAUFFACHER—Sinne, na fir, thuiteadh gun
 gheilt 's a chath
 Ach sibhse, aig an tigh, 'd e thachradh ribh
GERTRUD—'S tric a tha 'rogainn fosgailte do
 'n lag,
 Aon leum o'n drochaid sin, 's bhithinn-sa saor.
STAUFFACHER ('g a glacadh 'n a ghairdeinean)—
 Co aig a bheil coir cridhe mar th' agadsa
 A theannachadh r' a bhroilleach, nach biodh
 deas

Gu cathachadh air son'a thigh 's a theallaich,
 Gun fhiamh roimh chumhachd airm righ air
 an t-saoghal ?
 Theid mi an ceart-uair fhein a null gu Uri
 Far am bheil Bhalter Furst, mo charaid dileas,
 A tha dh' aon bheachd rium mu na h-amannan
 so.
 Tha, cuideachd, ann a sin, an ridir uasal,
 Triath Attinghausen—Ged thain' o shliochd
 cho ard e,
 Tha gradh aige do 'n t-sluagh, 's tha e toirt
 urrainm
 Do na seann chleachduinnean. Leo-san le
 cheile
 Gabhaidh mi comhairle, a dh' fheuchainn cia
 mar
 A ghleidheas sinn, gu duineil, aige fhein
 Namhaid ar duthcha. Beannachd leat a ruin !
 Stiuir thus', am feadh tha mise fada uait,
 Le inntinn thuigeasch, reisimeid an tighe—
 Luchd-turuis chrabhach, gu Tigh Dhe 'dol
 seachad,
 Am manach 'trusadh deirc air son na
 h-Abaid,
 Buin riu gu fial, thoir seachnd dhoibh gu pailt
 's cuir air an slighe iad gu suilbhire.
 Cha cheil gu brath tigh Stauffacher a cheann
 Ach tha e, anns an t seadh a's farsuinge,
 Taobh an rathaid-mhor, mar fhardach fhos-
 gailte,
 Do 'n choigreachl 'thig air allaban gu 'dhorus.
 (Am feadh a tha iad a' dolas an t-sealladh,
 tha Tell agus Baumgarten a' tighinn am
 follais, agus a' dluthachadh oirnn).
TELL (ri Baumgarten) — Cha 'n 'eil feum
 tuilleadh agad orm a nis
 Rach thus' a null do 'n tigh ud ; gheibh thu
 'n sin
 A' fuireach Stauffacher, a tha mar athair
 Do dhuin' air bith a th' air a sharuchadh.
 Ach, stad ort, sin a fhein—Lean mise,
 tiugainn !
 (Tha iad a' dol a suas 'g a ionnsuidh.
 Tha 'n sealladh a' caochladh).

AN TREAS ROINN.

Aite Fosgailteach, dluth air Altorf.

Air mullach cnuic, air an taobh a's fhaide
 o'n fhear-amhaire, chithear daingneach 'ga togail,
 a tha cho fad air aghaidh gu bheil cruth an
 iomlain ri fhaicinn. Tha 'n taobh cuil crioch-
 naichte, tha 'n taobh-beoil direach 'ga thogail,

tha gach faradh agus lobhta-seasaidh fathast ri aodainn a bhalla, leis an luchd-oibre a' direadh 's a' tearnadh orra. Air a' mhullach a's airde do 'n togail tha 'n sgleatair trang—tha na h-uile ni air ghuasad a' cur na h-oibre air aghaidh.

Maor. Maighstir nan Clachairean. A Ghilleean 's an Luchd-frithealaidh.

AM MAOR (le a bhata-dreuchd, a' greasad an luchd-oibre)—

Na bi'b 'ga ghabhail tuille 's socair. Clis !
A nall na clachan sin air son a' bhalla,
An so an t-aol, togaibh aol-tathaидh leibh
Gu luath ! 'S gu 'm faic am Maor an uair a thig e

Gu'm bheil an obair 'dol gu maith air adhart,
Cha'n fhearr sibh na na seilcheagan, cho mall.
(Ri da fhearr-oibre 'tha tarruing luchda).

An ealach sin ? 'S a mhionaid so 'dha uiread !
Na slaodairean, 's an doigh so 'goid na tim !

A CHEUD GHILLE—'S cruaidh gur sinn fhein a bhiodh a' tarruing chlach

A thogail dhuinn fhein priosain a's tigh-cheannais !

MAOR—Co uime 'tha thu canran ? Sluagh gun feum,

Cha ghabh iad cur ri ni ach bleodhainn cruidh
A's lunndaireachd air feadh nam bruth-aichean.

SEANN DUINE (a' leigeil 'anail)—Cha 'n 'eil e 'm chomas tuille 'dheanamh.

AM MAOR (a' toirt crathaidh dha)—Sgairteil,
A bhodaich, cuir an obair air a h-aghaidh.

A CHEUD GHILLE—Bheil cridhe idir agad ann ad chom ?

Seann duine, 'ni ach gann e fhein a ghiulan,
A chur gu obair chruaidh mar so a dh'aindeoin ?

AM MAIGHSTIR 'S A GHILLEAN—Ni gaoir a' leithid so Neamh fein a ruigheachd !

AM MAOR—Sealladh ribh fhein, tha mise dol a reir

Mar 'tha mo dhreuchd 'g am ordughadh.

DARA GILLE—A Mhaoir,

'D e 'n t-ainm a bheir sibh air an daingnich so 'Tha sinu a' togail, 'nuair a bhios i crioch-naichte ?

AM MAOR—“Ciosnachair Uri,” bheir sinn oirre !

Chionn

Fuihl 'n chuing aice theid a thoirt oirbhse cromadh.

NA GILLEAN—Ciosnachair Uri !

AM MAOR—'D e 'n t-aobhar gair 'tha 'n sin ?

AN DARA GILLE—Leis an tighein so ciosnaichidh
sibh Uri?

A CHEUD GHILLE—Stad thusa dh' fheuch co
meud de dhuintean-fhamh
Mar so a dh' fheumas iad a charnadh 'suas,
Gus am bi uihhir aon gu'n dean iad beinn
Cho mhor dhiu, ris an te a's bige 'n Uri!
(Tha am Maor a' dol as an t-sealladh air
an taobh-cuil).

AM MAIGHSTIR—An t-ord a hh' agam iis an
togail mhallaichte
Tilgidh mi sios do ghrnnnd an loch a's
doimhn'e!
(Tha Tell agus Stauffacher a' tighinn)

STAUFFACHER—Och, h'fhearr nach d'rugadh
mi gu'n rud so fhaicinn!
TELL—Deanamaid coiseachd, cha'n eil maith
'bhi 'n so!

STUFFACHER—Bheil mi da rir' an Uri, tir na
saorsa?

MAIGHSTIR NAN CLACHAIREAN—Na'm faiceadh
sibh na seileirean, a mhaighstir,
'Tha fo na tuir! Esan 'theid *annta sin*,
Cha chluinn am feasda tuille glaodh a' choilich.

STAUFFACHER—A Thi a's airde
MAIGIIS TIR—Seallaibh air clathairchean
N'm halla dion, air neart gach balla-taic,
A' seasamh mar gu'm biodh iad air an togail
Gu m'rsuinn re na siorruidheachd an sin!

TELL—An ni a thogas lamh, ni lamh a leagail.
(Ris na heanntaibh a' sealltuinn).

Aitreabh na Saorsa shuidhich Dia E fein
dhuinn.
(Cluinnear fuaim druma, tha daoine
tighinn le ad air harr maide fada, fear-
gairm 'g an leanachd, mnathan agus
clann, le gaoir a's troimh-cheile, a'
dròbhadh as an deigh).

A CHEUD GHILLE—De 's ciall do 'n druma?
Gahhaibh heachd!

MAIGHSTIR NAN CLACHAIREAN—De 'n seorsa
Luchd-siuhhail Di-Liairt-inid hhies an so,
'S de 's ciall do 'n aid?

FEAR-GAIRM—An ainm an Iompair,
Eisdihh!

NA GILLEAN—Nach cuisd sibh nis, a's thugaibh
aire!

FEAR-GAIRM—An Ad so 'tha sihh 'faicinn,
fhearaibh Uri!

Air post ard theid a nis a togail 'suas,
'S a cur 's an ait a's aird am meadhoin Altorf.
'S e so a's run 's a's toil le Maor-an-fhearainn:
Do'n Aid gu'n toirear onoir mar dha fein,

Le glunaibh lubt, 's le ceann neo-chomhdaichte
 Tha modh ri thabhairt dh' i—mar so, an Righ
 Gheibh aithne orrasan 'tha umhal da.

A's co air bith 'ni dimeas air an aithne
 'Theid ubhla air, le'thoirt gu buileach thairis,
 E fein, 's na bhuineas dba, do laimh an Righ.
 (Tha 'n sluagh a' deanainh glag gaire, tha
 'n druma 'g a bualadh, tha iad a' dol as
 an t-sealladh).

A CHEUD GHILLE—De an rud ur nach cualas
 ionradh riamh air
 Tha 'n ceann a' Mhaoir! Sinn a thoirt modh
 do aid!

An cuala gin agaibh a' leithid riamh?

MAIGISTIR NAN CLACHAIREAN—Gu 'n luba-
 maid ar glun do aid! Ain bheil e
 Ri fala-dha ri daccine coire steidheil?

A CHEUD GHILLE—Na'm b'e 'n crun rioghail
 a bhiodh ann, b'e sin
 Gu dearbh Ad Austria: chunnaic mi an crun
 An crochadh thairis air an Righ-chathair
 Far an d' thug iad dhuinn coraichean ar fear-
 ainn.

MAIGHSTIR NAN CLACHAIREAN—Ad na h-Austria.
 Thugaibh sibhse 'n aire,

Is ribe th' ann gu 'r brath do Austria!

GILLEAN UILE—Cha striochd duin' onarach
 do 'n tamait so.

MHAIGHSTIR NAN CLACHAIREAN—Thigibh, a's
 deanamaid le cach co-chordadh.
 (Tha iad a' tearnadh a dh' ionnsuidh an
 taobh cuil).

TELL—A nis tha eolas agad air an ionlan.
 Mo bheannachd leat an traths' a Mhaighstir
 Bherner!

STAUFFACHER—C'ait 'bheil thu dol? Na teich
 cho luath air falbh.

TELL—Bidh ionndrainn aig an tigh ac' orm.
 Slan leat.

STAUFFACHER—Tha moran ann am chridhe
 'theirinn riù.

TELL—Cha'n eutromaich na 'briathra cridhe
 trom.

STAUFFACHER—Ach dh' fbeudadh gniomhara
 n. briathr' a leanachd.

TELL—'S i 'n aon gh... ior... dhinn 'bhi tosdach
 foighidneach.

STAUFFACHER—An giulain duine ni a tha
 do-ghiuilan?

TELL—Cha mhair ach gearr an ceannas 'gheibh-
 ear ealamh.

'Nuair dh' eireas a' ghaoth deas le neart a suas
 A slugan dorch' nan gleann, theid auns gach
 tigh

An teine leigeadh as ; greasaidh gach long
 A dh'ionnsuidh cala : sguabaidh an Anail
 threun
 Gun lorg, gun dochann thairis air an talamh.
 Cumamaid uile samhach aig an tigh ;
 Fagar an sith na daoine s'obhalta.

STAUFFACHER—Am bheil thu ciallachadh ?

TELL—Nach lot an nathair

Mur teid a brosnachadh. Fasaidh iad sgith
 Iad fhein ma dheireadh thall, a'n uair a chi iad
 Gu bheil na duthchanna a' fantuinn suaimh-
 neach.

STAUFFACHER—Bu mhor na dheanamaid le
 seasadh comhladh.

TELL—'Nuair bhrisear long 's e'n duine singilte
 A's usa 'ni e fhein a chuideachadh.

STAUFFACHER—An cuir thu dhiot, cho fuar, an
 guothuch coitchionn ?

TELL—Air fhein a mhain cunntaidh gach aon le
 cinnt.

STAUFFACHER—Co-cheangailte, an lag maraon
 bi'dh neart-mhor.

TELL—'N a aonar 's ann a's treise duine laidir.

STAUFFACHER—Mar sin cha'n fhaod an duthaich
 anharc riutsa

'Nuair ghilas i 'na cruaidh-chas arm na
 h-eiginn ?

TEL (a toirt a lamh da)—Thug Tell uan caillt'
 a slochd an dubhaigein

Saoil thus' an teicheadh e air falbh o
 'chairdean ?

Ach ciod air bith a ni sibh fagaibh mise
 Taobh mach na comhairle ! Cha'n urrainn
 dhomhsa

Seasamh a dearbhadh, a's a taghadh chuissean ;
 Ach biodh rinn suidhichte a' feitheamh orm,
 Glaodhaibh ri Tell, cha'n fhaillinnich e sibh.

(Tha iad a' dol as an t-sealladh air
 rathaidean eadar-dhealaichte, tha
 troimh-cheil obann ag eiridh m'an
 cuairt do na lobhtaichean).

AM MAIGHSTIR (a' ruith a nunn)—'De th' ann ?

A CHEUD GHILLE (a' tighinn dluth a'
 glaodhaich)—Thuit an sgleatair o dhruim
 an tighe !

(Tha Berta a' dian-ruith a' stigh. A
 Luchd-frithealaidh).

BERTHA—A bheil e air a bhrnthadh ? Ruithibh,
 tearnaibh,

Cuidichibh e ma's comasach a chomhnadh.

Teasraigibh e, thia or agaibh an sin—

(A' tilgeadh a seudan am measg an
 t-sluaign).

AM MAIGHSTIR—Ehur n-or ; Air dhuibh an
 t-aithair a's a chlann,

An duin' agus a hhean o cheile 'sgaradh,
 A's doruinn thoirt air aghaidh 'n t-saoghail
 uile,
 Bheil fiughair agaihh gu'n dean or a suas e ?
 Togaibh oirhh ! 'S e daoine sona sunntach
 A hh' annainn gus an d' thainig sihhs' nar
 measg,
 'N ur luib-sa thainig eu-dochas a stigh.
BERTHA (ris a Mhaor, a thil air ais)—A hheil e
 heo ?
 (Tha am Maor a' toirt sanas nach 'eil).
 A chaisteil mhi-fhortanaich,
 Do bhalla tha le mallachdan 'ga thogail
 'S do mhallachdan hi'dh e 'na aite-comhnuidh !
 (Tha i 'falhh).

AN CEATHRAMH ROINN.

Tha Bhalter Furst agus Arnold fo 'n Mhelchdal
 a' tighinn aig an aon am o iathaidean eadar-
 dhealaichte.

MELCHDAL—A Mhaighstir Bhalter Furst—
BHALTER FURST—Na'n tigeadh duin' oirnn !
 Dean fuireach far am hheil thu. Tha luchd-
 hrathaidh
 M' an cuairt oirnn.

MELCHDAL—Nach 'eil guth idir agaihh dhomh
 A 'n terhhalden ? Nach 'eil diog air m
 Athair ?
 Cha ghiulain mi na 's fhaide le thi 'n so
 Am phriosanach, a' cur na h-uine seachad
 Gu diomhanach. De'n cron airidh air peanas
 A chuir mi 'n gniomh, gu'm feumainn mi
 fhein fholach
 Mar gu'm bu mhortair mi ? Coire air bith
 Cha ghabh cur as mo leith, ach, 'nuair a
 thainig
 Am balach ladarna, air aithn' a' Mhaoir,
 A thogail leis, 's mo shuil ag amharc air,
 A' chuing a h' shearr a hh' againn do na
 daimh,
 Le strachd de 'n hhata gu'n do blrist mi
 'chorag.

BHALTER FURST—Tha thu tuille 's hrsas. B'e
 gille 'Mhaoir a' bh' ann.
 B'e d' uachdar an chuir ad ionnsuidh e.
 Bha thu 's a chionnt, bha e mar fhiachadh ort
 Gahhail gu samhach ris, 's an smachd a
 ghiulan
 Gu 'de air bith cho trom 's a hhiodh am
 peanis.

MELCHDAL—An e gu'n eisdinn ris an t-seanachas
 A thug am halach gohach dhomh :—“ Ma tha
 Aig croitearan a' mhiann gu aran itheadh

Rachadh iad fhein a's tairneadh iad an crann!"
 Ruig e an cridh' agam am balach fhaicinn
 A' toirt nam beothaichean boidheach as a'
 chrann.

Mar gu'n do thuig na creutairean nach rohh
 An gnothuch ceart, s ann 'thoisich iad air
 raoiceadh
 S' air purradh fhad 's a bh' aca le an adhaircean.

N sin fhuair mo chorruich ceart lan-uachdar
 orm,
 A s, m'an rohh fhios 'm ciod a bha mi deanamh,
 Thug mi am huille cruaidh do lamh a' ghille.

BHALTER FURST—S' gann a ni sinne cumail
 oirnn fein ;

Ciamar a cheannsaicheadh an oige bhras?
MELCHDAL—S' e m' Athair a tha 'cur a' chruadail
 ail orm—

Tha uibhir fheum aige air curam 's aire.
 'S heag air a' Mhaor e, chionn gu'n d'rinn e
 riamh

Seasamh gu duineil air son saors a s ceartas.
 Rithidh iad cinnteach air an aobhar sin

Ainneart a chleachdadhbh ris an t-seann-duine,
 'S gun neach a sheasas eadar e 's an reasgachd.

Thigeadh na thogras, hheir mi mi-fhein a
 suas.

BHALTER FURST—Feith thusa fathast greis ;
 dean foighdinn

Gus an tig fios g' ar n-ionnsuidh 'nall o 'n
 Choill.

Tha cuid-eiginn a' hualadh aig an dorus,
 Falhh—Feudaidh 'bhi gur teachdair' th' ann
 o'n Mhaor—

Bi falhh a stigh, cha'n 'eil thu, ann an Uri,
 Tearuint' o 'ghairdean Landenherger, mionaid,
 Oir tha'n luchd-foireigne a' toirt an laimh
 Do aon a' cheil'.

MELCHDAL—Tha iad a' teagastg *dhuinne*
 An ni bu coir *dhuinn* fhein a dheanamh.

BHALTER FURST—Falbh !

Ma hhios e tearuint' ni mi glaodh riut tilleadh.
 (Tha Melchdal a' dol a stigh).

An duine truagh, cha'n 'eil a' chridh' agam
 A leigeadhbh ris dha m' amharus m' an olc
 'Tha'n dan da—Co tha sin ? Cha luath' ni
 dorus

Diosgan, nach 'eil mi 'feitheamh mi-fhortan.
 Tha ceilg a's amharus ri feall-fholach
 'S na h-uile cearn a's cuil ; luchd-frithealaibh
 Aintighearnais 'g am fuchidadh shein a stigh
 Gu ruig an ionad 's diomhaire 's na tighean ;
 Cha'n fhad' ach gus am feum sinn glasan 's
 croinn

Chur air na dorsan, ma theid so air adhart.

(Tha e a' fosgladh an doruis agus le
clisgeach, a' toirt ceum air ais, air do
Bherrer Stauffacher coiseachd a stigh).

**Ciod 'tha mi faicinn? Thusa, 'Mhaighstir
Bherner**

Air m' fhacal fhein! Mo charaid measail,
ionmhuinn

—Riamh cha do chuir taobh stigh mo stairsn-
each cas

Duine a b'fhiachala. 'S e slaint' do bheatha
tigh'nn

Fo dhuium an tighe so! 'De thug a nall thu?
Ciod 'tha thu sireadh bhos an so 'an Uri?

**STAUFFACHER (a' sineadhl a laimh dha)—Na
seann amannan, agus an t-seann Suisse.**

BHALTER FURST—Thug thus' iad leat a nall.

Faic tha mi gu maith,

Tha sealladh d' aodainn a' cur blath's am
chridhe.

Dean suidhe, Mhaighstir Bherner—Ciamar a
dh' fhag

Thu Gertrud, do Bhean-tighe shiobhalta,
A's nighean thugseach Iberg fholuimte?

Gach coigreach, air a rathad troimh ghleann
Mheinrad

Do 'n Eadaitl, as a h uile cearn de 'n Ghear
mailt

Tha moladh flalaideachd a's suairc do thighe,
Ach, abair, an ann direach a Fluellen

A thainig thu an so, nach d' thug thu suil m'
an cuairt

'An aite 'sam bith eile air an rathad,

M' an d'thain' thu thairis air an stairsnich so?

**STAUFFACHER—Tha obair iongantach ur a
chunnaiac mi**

Gu dearbh, nach d' thug dhomh moran toil-
eachaidh.

**BHALTER FURST—O, charaid, anns an t-sealladh
sin tha'n t-iomlann!**

**STAUFFACHER—Cha robh a leithid sin an Uri
riamh—**

Tigh-teannachaiddh cha robh, an cuimline
dhaoin'

'S an aite so, b' i 'n aon tigh teann an uaigh.

**BHALTER FURST—'S i uaigh na saors' i, 's tu
'thug dh' i a h-ainm.**

**STAUFFACHER—A Mhaighstir Bhalter Furst,
cha cheil mi ort**

Nach ann le faoin-run diomhain brath a
ghabhal

Air na tha dol air adhart 'thainig mi.

Tha eallach throm de iomaguinn air mo
chridhe--

Foirneart tha 'ni air fhagail aig an tigh,
 A's foirneart fhuair mi 'n so air thoiseach orm
 Tha 'n rud 'tha sinn a' seasamh glan do-
 ghiulan,
 A's ceann no crioch na teinn cha 'n 'eil ri
 fhaicinn,
 Bha'n Suisseach saor o chian gu ruig an am so,
 A's chleachd sinn riamh gu'm buinteadh
 ruinn gu suaire.
 Cha deach ar duthaich riamh ro' 'leithid so
 O'n cheud la dh' iomain arach treud air
 sliabh.

BHALTER FURST—Seadh, tha'n dol air adhart
 so gun eisimp'eir!

Tha, cuideachd, ar triath uasal Attinghausen
 A chunnaic na seann amannan e fein.
 De'n bheachd nach coir dhuinn so na's fhaide
 'ghiulan.

STAUFFACHER—Tha thall 'sa Choille gnothuch
 goirt air tachaift,
 'S gu fuitteach theid a dhioladh—Bholf-
 ensiesen,
 Mao. leis an Iompaire, 'bha n Caisteal
 Rosberg.

Bha iarrtus air meas toirmisgte a bhuan ;
 Bean Ehaumgarten, 'tha fuireach aig Alzellen,
 B' i 'run mi-ghnathachadh a dhearnamh oirre,
 A's bhuaill a fear a sios e leis an tuaidh.

BHALTER FURST—O, breitheanas an Tighearn
 tha iad ceart !

Baumgarten, thuirt thu, duine modhail,
 stuama,

Ach theasraigeadh e, 's fhuair e aite-folaich ?

STAUFFACHER—Chuidich de Chliamhuin-sa e
 thar an loch ;

Aig Steinen tha e agam-sa a m' falach—

Thug a cheart duine cunnatas dhomh mu
 dheighinn

Ni 'tha na 's oillteil' fhathast, 's e sin an rud
 A thachair ann an Sarnen ; faisgidh e cridhe
 Gach duine maith a chluinneas iomradh air.

BHALTER FURST (a' toirt geur aire)—Abair air
 d' adhart, ciod a bh' ann ?

STAUFFACHER—Am Melchdal

Direach 's an ait' an gabhadh tu an rathad
 Gu Cearns, tha duine cothromach a' fuireach,
 Enric bho 'n Halden 's e a their iad ris,
 Bha buaidh aig 'fhacal anns a' choimhthional.

BHALTER FURST—Co do nach aithne e ? De
 th'air tighinn air ?

Criochnaich do naigheachd !

STAUFFACHER—Air son coire faoin

Chuir Landenberger ubhla air a mhac,

Dh' aithn e na daimh, a' phaidhir dhiubh a
 b'fhearr,

'Thoirt as a' chrann ; 'n sin thug an giullan
buille
Do'n t-seirbheiseach le 'bhata, 's theich air
falbh.

BHALTER FURST (le dian aire)—Ach 'Athair—
abair ciod a thainig ris-san?

STAUFFACHER—Dh' aithn Landenberg do'n
Athair tighinn 'na lathair,
Dh' ordúich e dha a mhac a liubhairt 'suas ;
'S 'nuair 'thug an seann-duin' mionnan
firinneach
Nach b' fhios da ni air bith m' an fhogarach,
Ghairim Landenberger an Luchd-pianaidh
'stigh—

BHALTER FURST (a leum g' a ionnsuidh, agus a'
feuchainn a thoirt a leith-taobh)—

Cum ort, na li-innis tuille !

STAUFFACHER (a ghuth a' dol na 's airde)—
" Ma fhuaír am mac
Air falbh, tha 'husa agam ann am lamhan !" "
'N sin thug e Orr a thilgeadh air an lar
'S an stallinn bhliorach a chur troimh na
suilean—

BHALTER FURST—A Fhlaitheis chothromaich !
MELCHDAL (a' leum a stigh) — 'S na suilean
thuirt thu ?

STAUFFACHER (le ioghnaidh, ri Bhalter Furst)—
Co e 'n duine so ?

MELCHDAL (a' deanamh greim teann air)—'S na
suilean ! Bruidhinn !

BHALTER FURST—Och, och, a Bhroin, gur tusa
'n t-aobhar truaighis !

STAUFFACHER—Co th' ann ? ('Nuair a thug
Bhalter Furst an sanas dha).

N e 'mhic ? A Thighearn chothromaich !
MELCHDAL—'S mise cho fada uaith ! An da
shuil aige !

BHALTER FURST—Ceannsaich thu fein ! Gu
duineil giulan e !

MELCHDAL—Agams' tha choire, 's ann air sgath
mo chiont-sa !

Tha m' Athair dall ! Tha e da rireadh dall !
Tha 'n leirsinn aige buileach air a dalladh ?
STAUFFACHER—'N e sin e. Tobair a sheallaidh
shuthair falbh.

Solus na grein' cha'n fhaic e 'ris gu brath.

BHALTER FURST—Nach caomh'n thu 'chradh !

MELCHDAL—Gu brath, gu brath a ris !
(Tha e cur a lamh gu teann thairis air a
shuilean, 's a' cumail samhach car prioba
no dha ; tha e 'n sin a' tionndadh o
h-a-n gu h-aon agus a' bruidhinn le
tiomachadh agus deoir 'na ghuth).

O, 's tiodhlac 'tha do-smuainteach' priseil,
neamhaidh
Solu na sul—Gach bith tha 'tarruing beatha
O'n t-solus, tha na h-uile creutair sona—
An luibh i fein, a' tionndadh gu toilichte
A dh' ionnsuidh 'n t-soluis. 'S fenmaidh
esan suidhe
Mothachail, anns an oidhch'—an dorchiadas
Air nach tig crioch—cha'n fhaigh e'm feasda
tuilleadh
A bheothachadh le guirme blath nan lon,
Greis ghrinn nam blaith', an giuthas staideil
ruadh
Cha'n fhaic e tuilleadh—Cha bu ni am bas,
Ach a bhi *beo gun leirsinn*, 's doruinn sin—
Carson a dh' amhairceas cho sibh muladach
A nall orm? Tha da shuil fhallain agam,
'S cha'n urrainn dhomh a h-aon diubh 'thoirt
do 'm Athair,
No aon ghat-soluis tla a cuan na soills'
A tha cur doille orm le 'dhealradh boillsgeach.
STAUFFACHER—Do dhoilgheas 's eiginn dhomh
a mheudachadh,
An ait a leigheas—Tuilleadh tha 'ga dhith!
Chreach Maor-an-fhearainn e da chuid gu
h-ionlan!
Aon ni cha d' fhag e aige ach a lorg,
Gu falbh o tigh gu tigh, dall agus lomnochd.
MELCHDAL—Ni ach a lorg do'n duine liath, gun
sealladh!
Creachte gu tur, 's do sholus glan na greine,
An oighreachd choitcheann aig an diblidh
thruagh—
Na bruidhnibh rium air fantuinn no air
falach!
'De 'n seorsa cladhaire a bh' annam riamh
'Bhi smuainteach' orm fein a's nach b' ann
ort-sa!
Gu 'm fagainn-sa do cheann gaolach mar
urras
An laimh fir-cuthaich! A leith taobh 'n
fhaicill mheat,
A sheallas roimpa--Ni ach dioghaltais fuitteach
Cha sasaich mi. A null thairis gabhaidh mi—
Cha ruig sibh 'leas mo bhacadh—Cuiridh mi
Am Maor gu 'dhulan e 'thoirt dhomh air ais
An da shuil a rinn e thoirt air falbh o m
Athair—
Am measg a mharc-shluagh uile gheibh mi
mach e—
Cha ni mo bheatha tuilleadh leam mur faigh
mi
Dian-theas mo ghoimh do-labhairt fhionn-
arachadh

Am ful a chridhe. (Tha e tionndadh gu falbh).

BHALTER FURST—Fuirich ! 'De dheanadh tu 'Na aghaidh ? Sud e 'na shuidhe 'n Sarnen, A bhaile tighearnail ard, a' deanamh sgallais Air corruich anfhann, 's e 'na dhaingnich laidir.

MELCHDAL—Ged bhiodh a chomhnuidh shuas 'an Luchairt-eighe

Na Sreithorn, no na 's airde, far am hheil O shiorruidheachd an Oigh* fo sgail 'na suidhe—

Dheanainn g' a ionnsuidh slighe ; faigheam fhead

De 'n oigridb, a dh' aon inntinn, a dhol comh' rium,

Ghabhainn fo 's laimh hriseadh a stigh d' a dhaingnich.

'S mur lean duin' idir mi, 'n uair bhios sibh uile

Ri caoidh air son 'ur bothain a's 'ur treudan, 'N uair chromar sibh a sios fo chuing 'n fir-fhoirneirt,

Gairmidh mi 'n ceann a cbeil na huachaillean A th' air na sleibhte, an sin, fo 'n iarmait shaor,

Far an teid tuigseadh shoilleir, 's cridhe fallain

A ghleidbeadh, ni mi 'n naigheachd aithris dhoibh

M' an aingidheachd dheisneach so 'tha nis air tachairt.

STAUFFACHER (ri Bhalter Furst)—Tha e air tigh'nn gu airde—Am feith sinn, gus An tig a' chuid a's mios' oirnn ?

MELCHDAL—Ciod a's miosa

Roimh 'm bi sinn gealtach, 'nuair nach 'eil Reul na sul

Ri bhi na 's fhaidé tearuinte 'nar cinn ?

'Bheil sinn mata gun airm ? C' arson a chleachd sinn

A' chrois-bhogh'tharruing, 's an tuadh-chatha throm

A chluich gu laidir, ealant' ? Gheibh gach creutair

Ball-airm na h-eiginn ann an teinn a chruaidh-chas,

Tionndaidh 'm fiadh 'tha fannachadh, a's nochdaidh

E 'chabar eagallach do'n lodbainn chon,

Tilgidh a' gheinse 'n sealgair anns an t-slochd,

A's ainmhidh calld' a chroinn, seirbbeiseach soirhh

*The Jungfrau.

An duine, a ni gu foighidneach fo 'n chuing
Treun-neart a mhuineil mhoir a chromadh
sios,

Bheir e 'n duibh-leum a suas, ma ruigear e.
'S a' gabbail cuims' le adhaire chumhachdaich
Le urchair tilgidh se a namh 's an speur.

BHALTER FURST — Na 'm biodh na tri Duth-
channa dh' aon inninn
Ruinne 'nar triuir theagamh gu'n gabhadh
Rud-eigin deanamh.

STAUFFACHER — Ma thogas Uri glaodh,
A's Unterbalden deas g' a cuideachadh,
Cha'n shuirich muinntir Suits air deireadh
erra.

MELCHDAL — 'S ioma dlu-charaid dliomhs' tha
'n Unterbalden
A's cha'n 'eil fear 'nam measg dhiubh nach
biodh toileach
A cheann na 'choluinn a chur ann an cunnart
Ach e 'bhi 'n comas da cul-taic no dion
A thoirt do chach—O Aithriche na Tir so!
Laimh ribhs', a tha lan-eolach, foghluiinte,
'Nar dithis, cha'n 'eil annaisms' ach an giullan—
Mo ghuth-sa feunaidh 'bhi 'na thosd, gu
modhail
'An Cuirt na Soirr'achd: Ach na deanaibh
dimeas
A chionn gu bheil mi og, 's nach fhac' mi
moran,
Air m' fhacal, 's air mo chomhairle. Cha'n
ann
Do mhianna bras na h-oige 'tha mi striochd-
adh,
Ach neart mo ghuin, a's cradh mo dhoilghis
geur.
Is aithrichean sibh fein, air ceann 'ur tighean,
Nach b'i bhur durachd gu'm biodh agaibh
mac
Steidheil, d' ur ciabhan priseil 'bheireadh
urram,
S a dhionadh Reul bhur sul gu furachail?
O, ged nach d' thainig fathast dochalu oirbh
'An corp na 'n cuid, a's tha bhur suilean
agaibh
Gu fallain, soilleir, tearuinte 'n 'ur ceann,
Na biodh, mar sin, ar n-airc-ne coimheach
leibh.
Tha thairis oirbhse mar an ceudna 'n croch-
adh
Sleagh fear-na-foireigne. Rinn sibh an duth-
aich
A tharruing leibh, air falbh e Austria;
Cionnt eile cha robh aca 'n aghaidh m'Athar,
Tha sibhs' co-chionntach ris, 's fo 'n diteadh
cheudna.

STAUFFACHER—(ri Bhalter Furst)—Dean d' inntinn suas!

Tha mise deas gu d' leanailts'.

BHALTER FURST—Cluinnidh sinn combairle nan triathan uasal

Aig Sillinnen, a's ann an Attinghausen—
Tha 'r leam gu'n coisinn d' ainm-sa cairdean dhuinn.

MELCHDAL—C'ait a bheil ainm 'an Sliabh-na-Coill gu leir

Airidh air tuille urram na bhur n-ainm-sa—
Bhur n-ainmeannan le cheil? 'Na leithid sin De chuinneadh cinnteach cuiridh daoine creideas,
Tha 'ghliong a th' aca maith air feadh na duthcha.

Tha agaibh oigbreachd bheairteach na deadhbheus

O'r sinnsreadh, mheudaich sibh gu pailte i :—
'De 'm feum a th' air daoin'-uaisle? Comhdhuineamaid

Leinn fhein an gnothuch! Ged nach biodh againn ach

Sinn fein 's an duthaich! Is i mo bharail-sa
Gu 'n tigeamaid air doigh sinn fein a dhion.

STAUFFACHER—Cha 'n 'eil an tein a th' oirnne a choir cho trom

'Na luidhe air na h-uaislean; oir an sruth,
'Na caoir, a ruidhleadh air an ionad iochdrach,
Cha d' rainig fathast air an ionad uachdrach—

Gidheadh cha toir iad dhuinn an cuideachadh,

Ma 's ann fo arm a gheibh iad an ceud shealladh

Air suidheachadh na tire.

BHALTER FURST—Na'm biodh breitheamh Eadar sinn 's Austria, dh' fheudadh coir a's ceartas

'Bhi air an socrachadh. Ach 'se ar n-Iompairie,

Am Breitheamh 's airde, 'tha 'gar cumail fodba—

Mar sin 's ann trid ar gairdean fein 'ni Dia
Ar comhnadh. Sireadh sibhs'a machl fir Suits.
A's trusaidh mise cairdean ann an Uri,
Ach co a chuireas sinn gu Unterbalden?

MELCHDAL—Cuiribh mise null—Co aig 'tha uibhir choir?

BHALTER FURST—Cha 'n aontaich mi dha sin,
tha thu air aoidheachd

'Am thigh-sa, feumaidh mi do ghleidheadh tearuint'.

MELCHDAL—O, leigibh leam! Gach ath-ghoirid, a's bealach,
Gach frith-rath'd feadh nan creagan 's aithne dhomh
'S tha cairdean ann gu leoир a cheileadh mi
O'm naimhdean, 's fasgadh bheireadh dhomh gun ghruaim.

STAUFFACHER—Leig leis dol thairis, 's Dia bhi maille ris,
Cha 'n eil an sud am fear a bhrathadh e,
Tha iad air gabail grain cho dubh do'n fhoir-neart
Nach faighearr inneal a ni obair dha.
Theid an Alzellen cuideachd, shios fo'n Choillidh,
An Tir a dhusgadh 's companaich a chois-neadh.

MELCHDAL—Ciamar a gheibhear flos o 'cheil le cinnt
Air dhoigh nach duisgear amharus nam Maor?

STAUFFACHER—Dh' fleudamaid coinneachadh aig Treib no Brunnen,

Far am bheil loingeis-mharsantachd a taghal.

BHALTER FURST—Cha'n fhaod sinn dol cho bitheanta m'an obair.

Eisdibh ri m' bharail-sa—Shios taobh an Loch,
Aig an laimh chli, far an gabh duin' an t-aiseag

Gu Brunnen. ceart mu choinneamh Clach-nan-ur-sgeul,

Tha ionan uaigneacb, folaichte 's an doire,
'S e'n Ruitli 'thug na buachailean mar ainm air,

A chionn gu 'n deach a choille 'spionadh as.
Tha 'n sin do duthaich-sa a' criochnachadh

(A' tionndadh ri Melchdal)

Ri 'r duthaich-ne; a's bheireadh bata sibhse

(A' tionndadh ri Stauffacher)

Air aiseag ath-ghoirid a nall a Suits.

Gheibh sinn an sin air frith-rathaidean fasail
Air feadh na h-oichch' a's curidh sinn gu samhach

Ar comhairle, gu soirbh, ri aon a cheile,
Deanadh gach aon deich daoine creideasach
'Thoirt leis, a tha dh'aon chridhe 's inntinn ruinn,

Co-chruinnicht' air an doigh so, gheibh sinn bruidhinn

Gu ciallach, thairis air a' gnothuch choitch-eann

'S dol ris gu misneachail, le comhnadh Dhe.

STAUFFACHER—Bi'dh e mar sin. Sin dhomh do dheas laimh dhileas

A nall do thé-sa ; Mar a tha sinne 'n dingh
Triuir Fhear, le'r lamhan toinnt' 'an aon a
 cheile,
 Mar sin ni sinn gu treibhdhireach, gun cheilg,
 Seasamh a suas air son *tri Duthchan'a*,
 Gu'n dion 's am fasgadh ann am beatha no 'm
 bas.

BHALTER FURST agus **MELCHDAL**—Am heatha
 no 'm bas !

(Tha iad a' seasamh greis mhaith 'nan
 tosd, le 'n lamhan toinnte 'na cheile).

MELCHDAL—M' Athair aosda, dall,
 Latha na saor, cha'n eil e'd chomas fhaicinn ;
 Ach cluinnidh tu e 'nuair o Alp gu Alp
 A dh' eireas suas 'na caoiribh a' hrois-taraidh,
 'S a thuiteas daingneach laidir an Fhir-
 fhoirneirt,
 A's theid an Suisseach ait a stigh gu d'
 bhothan
 A' ghiutan sgeul an aoihhneis 'chum do
 chluais,
 A ni le 'dhealradh d' oidhche soilleir dhuit !

AN DARA EARRAIN. A' CHEUD ROIINN.

For-sheomar Gothach, riomhach le suaich-
 eantais agus clogaidean. Am Baran, duine
 liath, ard, deas direach, mu chug a's ceithir-
 flhead, ann am peiteag-mholach, a' leigeil a
 thaic air bata le cromag do adhairc ghemse.
 Cuoni agus seathnar sheirbheiseach eile 'nan
 seasamh m' an cuairt da, le rasdalan agus fail.
 Ulrich O Rudents a' tighinn a stigh ann an
 eudach ridire.

RUDENTS—Tha mi 'n so oncle—Ciod i hhur toil
 a nis ?

ATTINGHAUSEN—Ceadaich dhomh 'n toiseach
 an deoch-mhaidne ol
 Le m' sheirhheisich, a reir seann ghnath an
 tighe.

(Tha e ag ol a hiceir, a tha, an sin, air a
 chur m' an cuairt orra air fad).

B'ahhaist dhémh fein 'hhi leo an dail 's an
 coill

A riaghladh, le m' shuil, an saothair 's an
 dichioll,

Ceart mar a stiuir mo hhratach iad 's a chath ;
 Cha dean mi, 'nis ach riaghladh 's an tigh,
 Mur tig am ionnsuidh gathan hlath na greine
 Cha 'n fheud mi dol g' an shreadh air na
 beannta

Tha 'chuairt gu sior na 's cuinge dol 's na 's
 cuinge

'S am bheil, gu fadalach, mo bheatha 'gluasad
A chum na cuairt a's deireannaich 's a's
cuinge,

Far an tig seasamh air a bheatha gu h-iomlan,
Cha'n 'eil mi ach am fhaileas fann a nis,
'S cha bhi mi ach am ainm an uine ghoirid.

CUON: (a' tairgsinn a bhiceir do Rudents)—So
dhuit-sa, uasail oig.

(Nuair a tha Rudents an teagamh an
gabh se e).

Siuthad, a's ol e!

Fo aon chridhe, cho mhaith ri a aon bhiceir,
Tha e a' tighinn.

ATTINGHUSEN—Falbhaibh a nis, mo chlann,
Air a' cheud Fheasgar-Feill a thig m' an
cuairt
Mu ghnothuichean na Duthch' bi'dh cothrom
bruidhinn.

(Tha na seirbheisich a' dol a mach),

Attinghauscn agus Rudents.

ATTINGHAUSEN—Tha thusa 'n so, an eideadh 's
ann an uidheam,

Bi'dh tu a' del gu Altorf, gu baile 'n Duin?

RUDENTS—Tha oncle, a's cha 'n fheud mi moille
'dheanamh—

ATTINGHAUSEN—Bheil uibhir sin de chabhadh
ort? Ciamar?

Am bheil an tim cho spiocach air a tomhas
A mach do d' oige, nach 'eil tuille uine
Agad r' a chaitheamh air seann bhrath 'r-do
mhathar?

RUDENTS—Tha mi a' faicinn nach 'eil feum a so
orm,

Cha'n 'eil mi ach am choigreach anns an
tigh so.

ATTINGHAUSEN (le 'shuil gu dil a' beachdachadh
air, tacain maith)—Cha 'n 'eil, gu mi-
fhortanach.

Ach 's i cuid

A's duilghe nach 'eil thu aig an tigh ad
dhachaidh!

Och Ulli! Ulli! Cha'n aithne dhomh thu
nis.

Tha thu 'an sioda riomhach, a's, mar mhór-
chuis,

Tha thu, le uaill, a' caitheamh it' na pencaig,
Thilg thu an cleoca-purpur mu do ghuaillibh!
Air an fhearr-duthcha tha thu 'g amharc sios
Gu dimeasach, a's tha thu 'g gabhail athaidh
Roimh fhailte chridheil.

RUDENTS—Bheir mi dha gu toileach
Am meas a's cubhaidh 'thabhairt. Diultaigh
mi

A choir a ghabhas e air fein 'thoirt uam.

ATTINGHAUSEN—Tha 'n tir air fad 'na gluidhe fo
chorruich throm
An righ—tha cridh' gach duine maith lan
iom' guin
M' an ainneart chruadalach 'tha sinn a'
fulang—
Ort-sa a mhain cha'n 'eil an deuchainn
choitchionn
A' deanamh drughaidh—'S ann a chithear
thusa
'Gad dhealachadh o d'chuideachd fein 's o
d'chairdean,
'S a' seasamh suas air taobh naimhde do
dhuthcha,
M' ar n-eiginn b'uidhniadh tu gu tarcuiseach,
Tha thu a' ruith gu faon an deigh toilinntinn,
Tha thu ri miodal ris na h Uachdarain
A chum an deadh-ghean, a's am meas a
chosnad,
A's Tir do shinnse fuidh an sgiursadh
fulteach.

RUDENTS—Tha 'n tir a' fulang fairneirt—ach
c'arson?
Co 'tha 'ga tilgeadh 'n coir-a-chinn 's a
chas so?
Aon fhacal beag 's e sin na chostadh e,
Gu fuasgladh fhaotainn o bhur teinn 'am
prioba,
A's Iompair' suaирce, trocaireach a chosnad.
An-aoibhinn dhoibh-san a tha 'gleidheadh an
t-sluaigh
Le'n suilean duinnt, 's g' am brosnichadh gu
stri
An aghaidh ni a bhiodh 'na thairbhe fhior
dhoibh.
Air sgath am buannachd fein tha iad a'
cunail
Nan Siorramachdan-Coillteach air an ais
Gun mhionnan dligeach 'thoirt do Austria,
Mar a thug nile dhuthchanna m' ar timchioll.
'S maith 'thig e dhoibh 'bhi 'measg nan Triath
'nan suishe,
'S ann 'chum nach bi triath idir os a cheann
A ghabha duin' an t-Iompaire mar Thighearn.

ATTINGHAUSEN—Am feum mi eisdeachd ris a'
leithid so,
O d' bhilibh-sa?

RUDENTS—Chuir sibh thuige mi,
A's leigibh lean crioch a chur air mo
chainnt—
De'n seorsa neach a th' annaibh fein an so?
Am bheil cho beag do mhoralachd 'n ar nadur
Nach iarradh sibh dreuchd a bu mheasaile,
No a b' airde na bhi 'n so 'n 'ur ridire,

'S 'n 'ur breitheamh thairis air 'ur ciobairean ?
 Ciod e ? Nach roghainn i 'bu chliutaiche
 Bhur n-umhlachd dhligheil 'thoirt do 'r
 Tighearn rioghail
 Seasamh ri 'thaobh an camp dealrach nan
 lann,
 Seach a bhi co-ionnan ri bhur seirbheisich,
 'S a' suidhe 'n 'ur breitheamh am measg
 thuathanach ?

ATTINGHAUSEN—Och Ulli ! Ulli ! 's mise' dh'
 aithnicheas i,
 Guth min a bhuaireadair ! 'S ise a mheall
 Do chluas gu deas, 's a chuir an nimh a' d'
 chridhe !

RUDENTS—Seadh, ni mi aideachadh, cha dean
 mi cleith air,
 Tha goimh a' dol a stigh gu doimhneachd
 m' anma,
 An uair a thoisicheas na coigrich sin
 Ri magadh air ar n-uaisle-thuathanachail—
 Cha chuir mi suas na 's fhaide leis an dol so,
 Am feadh 'tha'n oigridh uasal air gach taobh,
 dhinn
 A' cosnadh cliu dhoibh fein fo bhratach
 Hapsburg,
 Tha mise 'm thamh gu diomhanach air m'
 oighreachd,
 Ceitein mo bheatha feumaidh mise chall
 Thairis air obair-latha shuarach choitchionn.
 An aitean eile tha nithe 'gabhal ait'—
 'Na luidhe air taobh thall nan sleibhte sin
 Tha saogh'l a chliu, dealrach le gniomhra
 gloir-mhoir,
 Mo chlogaid sa 's mo sgiath tha ann am
 Thalla
 Meirgte 'nan crochadh ; guth misneachail na
 trombaid,
 Glaodh an Fhir-ghairm, 'chum cleas nan
 airm a' cuireadh,
 Cha ruig iad air na gleannta cianail so ;
 Cha 'n 'eil aon fhuaim r' a chluinntinn ann a
 so
 Ach drannail leibideach "Sreuda nam Bò"
 A's gliogarsaich nan clag am measg nan
 treudan.

ATTINGHAUSEN—Oh 'duine thruaigh, 's ann
 ort-sa thain' an sgleo,
 Tharruing faoin-dhearsa mealltach thu air
 seachran !
 Dean dimeas air an tir 's an d' rugadh tu,
 Gabh naire do gach cleachduinn mhaith a
 thainig
 O chian an t-sgaohail a nuas o d' shinnsear-
 achd,

Ach thig an latha 'n uair a thionndaidheas tu
 Le deura goirt, a's tagradh trom a' mhulaid,
 A dh' ionnsuidh sleiohte chairdeil d' aith-
 riche,
 'N an ceol so air anu bheil thu 'g amharc sios
 Le uiread ghrain an ceart uair, ann ad fhadal,
 "Sreuda nam Bd" bheir fasgadh air do
 chridhe
 Le cudthrom tiamhaidh druidhidh 'stigh air
 d' anam
 'Nuair chluinneas tu am fonn an tir nan Gall.
 Oh 's cumhachdach an ceangal naduir sin
 A tha le cuibhreach gaoil a snuim an duine,
 Gu daingeann, ris an tir 's an d' rugadh e!
 An saoghal cealgach, fuar cha dhachaidh
 dhuit-sa;
 An sud, an cuirt uaibhreach an Tompair,
 Le d' chridhe treibhdhireach bi' dh tu gu
 siorruidh
 'A d' choigreach ann a measg. Cha 'n ionnan
 bhuaidhean,
 Riu-san a dh' fhoghlum thu air feadh nan
 gleann,
 A ni an saoghal mor a thagrath uait.
 Bi thusa falbh, thoir d' anam ann an eirc
 Gabh fearann, bi ad sheirbheiseach do
 thriathan
 'Nuair dh' fhaodadh tu 'bhi 'd thriath thu
 fein a's riaghlaadh
 Thairis air d' oighreachd fein, 'am fearann
 saor.
 Och, Ulli! Ulli? Fuirich le do chuideachd!
 Na rach gu Altorf—Oh na dean a treigsinn,
 Rud 'tha cho priseil—duthaich d' aithriche!
 'S mi neach a's deireanaich' de m' shliochd gu
 leir,
 'S an la an caochail mi thig crioch air m'
 ainm,
 Tha 'n sin mo chlogaid, a's mo sgiath an
 crochadh;
 Theid iad le cheil' a charadh leam 's an
 uaigh.
 Am foun, da rir' an smuain tigh'nn thairis
 orm
 Am feadh a tha mi 'toirt a suas na h-anail
 Nach 'eil thu ach a' feitheamh dunadh mo
 shul
 Gu dol a null gu cuirt a' Bharain uir so
 'S an oighreachd uasal, a fhuair mi saor o m'
 Dhia,
 'S a ghleidh mi saor, a ghabhail o laimh
 Austria!
RUDENTS—Is diomhain dhuinne stri an aghaidh
 an Righ,

Is leis an domhan ; an dean sinne 'mhain,
 Gu danarra, sinn fein a chruadhachadh
 'Nar ceann-laidireachd, anns an dochas
 fhaoin
 An t-slabhruidh dhuthchanna a bhriseadh air,
 A tharruing e gu cumhachdach m' an cuairt
 oirnn ?
 Is leis na margaidhean, na moidean 's leis,
 Na rathaidibh-mora marsandachd, 's gu ruig
 An traill-each fein, a' tarruing air Beinn
 Ghotard
 Gach aon diu feumaidh cis a phraigheadh
 dhasan,
 Mar lion m' ar timchioll tha na fearainn aige
 G'ar cuartachadh, 's g'ar druideadh teann a
 stigh.
 An dean an Rioghachd ar dion ? An urrainn
 di
 I fein a dhion an aghaidh Austria,
 D' am bheil an neart a' dol am meud gach
 latha ?
 Mar cuidich Dia sinn, cha'n 'eil air an talamh
 An t-lompaire a ni ar cuideachadh.
 'D e 'bheirear air son facial Iompairean
 An uair 'tha 'chridh' aca na baiitean sin,
 A ghabh fo sgiath na h-iolaire am fasgadh,
 A thoirt a suas, mar urras, as an rioghachd.
 'Nan cas mu airgiod, no an teinn a' chogaidh ?
 Ni h-eadh, oncle, is buanachd e, a's gliocas
 Sealltuinn air thoiseach oirnn 's na laitbean
 doirbh so,
 Am measg nan roinnean a tha gabhail aite,
 'S ri ceannard cumhachdach sinn fein a
 cheangal.
 Theid crun na h-Iompaireachd o shliochd gu
 sliochd,
 Aige-san cha'n 'eil cuimhn' air seirbheis dileas,
 Ach deanamaid do Thriath na tir deadh
 sheirbheis :—
 'S e 's ciall da sin, duine 'bhi cur an t-sil
 'S an àm a tha ri teachd.
ATTINGHAUSEN—Bheil thu, mata, cho glic ?
 'S na 's leirsinniche na do shinnse uasal,
 A rinn ar sgath neamhnaid luachmhor na
 saorsa
 Cogadh, mar laoich, eadhon gu ful a's bas ?
 Gabh aiseag gu Lutsern, flosraich an sin
 Ciamar 'tha tighearnas cruaidh Austria,
 Mar eallach throm, a' saruchadh nan duthch-
 annan,
 Thig iad ar chum a spreidh 's ar caoraich
 aireamh,
 Ar n-airidhean 's ar beanntan theid a
 mheasadh,

Bacadh theid a chur **I** leo air eunlaith 's
sithionn
'S na frithean saor againn ; an cachaileith-
cise
Cuiridh iad tarsuing air gach geata 's
drochaid,
Theid iad a's cuiridh iad an ciacras fein
Gu fearran fhaighinn fa chomhair na hoch-
duinn againn,
A's paighliadh iad an cogaidhean le 'r ful-ne—
Ni h-eadh, ma 's fheudar ful a dhortadh idir,
Air ar sgath fein hiadh e, bi' dh e na 's saoire
Dhuinn saorsa 'chosnadh, seach an trailleachd
thaireil !

RUDENTS—'D e 's urrainn dhuinne, sluagh de
bhuachailllean,

Fheuchainn an aghaidh armait Ailebeart !

ATTINGHAUSEN — Foghluim, a hhalaich, gne
na'm huachailllean so

A thuiginn ! 'S maith a's aithne dhomhs' e,
Oir rinn mi 'n treorachadh gu tric 's a
chomhraig,

Chunnaic mi iad a' cath aig blar Fahlents.
Thig iad gu cuing a sparradh air ar muineal
A tha sinn suidhicht' air nach giulain sinn.
Oh, foghluim fhaireachduinn co 'n t-sliochd
o 'm bheil thu !

Air sgath gloir dhiomhain, a's faoin-uail gun
sta,

Na tilg a leth-taobh neamhnaid d' fhiachal-
achd—

A hhi air d' ainmeachadh mar Cheannard
thairis

Air pohull saor, a ni, o ghradh a mhain,
An seirrheis toileach dhuit a choisrigeadh,
'An cath 's am bas a sheasas dileas riut—
Gu'n h' e sinn d' uaill, dean hosc de 'n uaisle
sin—

Ceangail gu teann na hoinn 's an d' rugadh tu,
Ri d' dhuthaich, a's ri d' mhuinnitir aon thu
fein,

A's gramaich riu le d' uile chridhe 's neart,
An so tha freumha diongmhalta do threise ;
'S an t-saoghal choimheach ud hidh tu leat
fein

Lag mar a chuilc, a ni gach gaoth a hhriseadh.
Oh, thig, tha fada o nach fac thu sinn,
Dearbh sinn an diugh, direach air son aon
latha—

Na rach gu Altorf—eisd rium 's na rach ann
Direach an diugh ; Thoir an t-aon latha so
A suas, gu toileach, mar ghean-maith do d'
chairdean.

(Tha e a deanamh greim air a laimh).

RUDENTS—Ach thug mi m' fhacal—Leigibh
leam—Cha'n fheud mi,
Oir tha mi ceangailte.

ATTINGHAUSEN (a' leigeil as a laimh, 's a'
bruidhinn gu durachdach—Tha thu ceang-
ailte—

Tha, a dhuine thruaigh, ach cha'n ann le d'
fhacal,
No boid air bith a tha thu air do cheangal
Ach teud a' ghaoil !

(Tha Rudents a' tionndadh air falbh).

Cleith e, ma thogras tu,
Ach s i a' mhaighdeann og Berta o Bhrunec
A tha 'gad tharruing-sa gu Baile 'n Duin,
'S 'gad chuuibreachadh an seirbheis an
Iompairie.

Le cul a chur ri d' dhuthaich fein 's a treig-
sinn
An og Bhean-uasal chosnadh tu mar dhuais,
Na mealit thu fein ! Is ann le run do ribeadh
'Tha iad a' gleidheadh na mna-oig fa d'
chomhair,

Ach cha 'n ann dhuits' a chuir iad i air leth.
RUDENTS—Rinn mi gu leoir a chluinntinn.

Beannachd leibh. (Tha e a' dol a mach).

ATTINGHAUSEN—Oganaich amaidich, nach stad
thu ! Dh' shalbh e !

Cha'n urrainn mi a ghleidheadh, no a shaor-
adh—

Mar sin chuir Bholfensiessen cul ri 'dhuth-
aich,
A's leanainn ih muinntir eil' e mar an ceudna,
Draoidheachd nan coigreach tha le cumh-
achd laidir

A taladh leis ar n-oigridh thar nam beannta.
Oh, mi-fhortan na h-uair sin anns an d'
thainig

An coimheach do ar gleannta samhach ciuin,
A thilgeadh bun os ceann, 's a' mhilleadh
oirnn

Na cleachduinnean neo-lochdach, coir a bh'
againn !

Tha annasan a' taomadh oirnn a stigh
Mar thuil, gu bras ; 's a' sgaradh as a cheile
Na nithe seana, flachail. Thu aimsir eile
A' teachd ; tha ginealach ag eiridh suas
De bheachdan, 's dhoighean eadar-dheal-
aichte

O'n aithriche ! 'D e th' agam-sa r'a dheanamh
Na 's fhaide 'n so ? Tha iad-san anns an
uaigh,

Na daoine leis am b' abhaist dhomh 'bhi
riaghlaadh,
'S am measg an robh mo bheatha air a caith-
eamh.

An aimsir agam-sa bithidh, an uine ghearr,
 Fo'n uir na luidhe ; 's maith dhoibh-san uil'e
 Nach ruig a leas 'bhi beo 's na timean ur' so.

AN DARA ROIINN.

Lon le creagan ard agus coille m'a thimchioll.
 Air na creagan tha staidhrichean le callaid ri
 an taobh, agus mar an ceudna faraidhean, air
 am faicear an deigh uine ghoirid-muinntir-
 duthcha a' tearnadh. Air an taobh-cuil
 chithearan Loch, agus tarsuinn air, ann an
 solus na gealaich, bogha-frois. Tha beanntan
 arda a' dunadh a stigh an t-seallaiddh air a
 chulaobh, agus sleibhteann-eighe a tha na 's
 airde fathast a togail an sguirr os an ceann.
 Tha 'n oidhche 'na luidhe air an tir air fad, ach
 tha 'n Loch, agus na sleibhteann geal eighe, a'
 dearsadh ann an solus na gealaich.

Melchdal, Baumgarten, Bhincelrid, Meier o
 Sharnen, Burcard aig Buihel, Arnold o
 Shebha, Claus o'n Fhle le ceathrar eile
 de muinntir-duthcha, uile a' giulan
 arm.

MELCHDAL (fathast air taobh-cuil an t-seall'-
 aidh)—
 A nios am dheigh-sa Fheara, tha am frith-
 rath'd
 A nis a' fosgladh suas air thoiseach oirnn !
 Tha mi ag aithneachadh na craige ud
 Le croiseag bheag 'na seasamh air a mullach ;
 Tha sinn aig ceann ar criche, so an Rutli.
 (A' tighinn air adhart le leusan).

BHINCELRID—Eisdibh !

SEBHA—Glan falamh.

MEIER—Cha 'n eil duin' ann. Is sinn,
 A Unterbhalb a th'air a' ghrunnnd an toiseach.

MELCHDAL—D e 'n t-am a dh' oidhche 'tha e ?

BAUMGARTEN—Tha 'm Fear-faire

Air Selisburg an deigh da uair a ghairm.
 (Cluinnear fuaim cluig fad air falbh).

MEIER—Bi'bh samhach ! Eisdibh !

BURCARD—Nach grinn buille clag bheag
 Caibeil-na-frith, a' gairm gu maduinnean,

A seirm gu scillier binn a nall a Suits.

O FLUE—Giulanaidh 'n t-adhar glan an
 fhuaim cho fada.

MELCHDAL—So, faighibh grainnean barrlaich,
 cuid agaibh,

A's cuiribh srad ris, gu'm bi lasag againn

A' feitheamh air na fir, an uair a thig iad.

(Tha da fhearr-duthcha a' falbh g' a
 thrusadh).

SEBHA—'S boidheach an oidhche ghealaich i.
Tha 'n Loch

'Na luidhe 'n sin, cho ciuin, 's cho min ri
sgathan.

BURCARD—Tha aiseag furasd aca 'n nochd.

BHINCELRID—(a' seoladh ris an Loch)—E!
Seallaibh!

Seallaibh 'sud thall! Nach 'eil sibh 'faicinn
dad?

MEIER—D e 'rud a tha'nn? Mar 'eil, mata,
gu cinnteach?

Bogha-froise, 'n teis-meadhoin na h-oidhche!

MELCHDAL—Solus na gealaich, 's e a tha 'ga
dhealbh.

O FLUE—'S ainneamh, 's is iongantach an
comhara so,

Tha iomad aon nach faca riamh a leithid

SEBHA—Tha dithis ann; seallaibh, tha fear is
baine,

'Na sheasamh os a cheann.

BAUMGARTEN—Tha bata beag

A' tigh'nn a nall, an ceart-uair, direach
fuidhe.

MELCHDAL—'S e Stauffacher a th' ann, 's a
gheolag aige,

Cha chum an duine coir sinn fada 'feitheamh.

(Tha e 'dol le Baumgarten gu taobh an
Loch).

MEIER—S iad muinntir Uri 's fhaide 'tha ri
moille.

BURCARD—Tha cuairt mhor aca-san ri dol m'
an bheinn

A chum an car a thoirt as an luchd-sanuis

A tha 's na h-uile ait aig maor-an-fhearin,

(Re na h-uine tha dithis de 'n luchd-
duthcha air gealachain a lasadh am
meadhon an aite).

MELCHDAL (air a' chladach)—Co 'th' ann? Am
focal-sanuis!

STAUFFACHER (as a bata)—Cairde na tir.

Tha iad uile a dol as an t-sealladh, an
coinneamh nam muinntir a tha tighinn.

Tha Stauffacher, Itsel Reding, Iain a
Bhalla, Deorsa Tuathanach, Conrad
Hunn, Ulrich Gobhainn, Iost a Chlachain,
agus triuir eile a' leum air tir, as a'
bhata, a h-uile gin ac' armaichte mar a
tha cach.

IAD UILE (a' toirt glaodh)—Failte dhuibh!

Am feadh a tha cach a' cur seachad na h-
uine agus a' cur failt air a' cheile air
taobh-cuil an t-seallaidh, tha Melchdal a'
tighinn air adhart le Stauffacher.

MELCHDAL—Oh, 'Mhaighstir Stauffacher !
Chunnaic mi esan

Aig nach 'eil comes amharc orm-sa tuilleadh !
Rinn mi mo lamh a leagail air a shuilean
Agus dian-thogradh teinntidh diogh'ltas
dh'ol mi

A grian a shealladh 'th' air a smaladh as
STAUFFACHER—Na h-abair diog air diogh'ltas.

Cha 'n e diogh'ltas
'Tha cheana seachad, ach an t-olc 'tha bagradh
A dheanamaid a choinneachadh an traths',
Ach inn's dhomh 'de 'rinn thu an Unter-
bhalden,
'De 'bhuidhinn thu air son an Aobhair
Choitcheann,
A's ciamar a chaidh agad air dol as,
Thu fein, o ribeachan a's foill luchd-brath-
aidh.

MELCHDAL — Troimh shleibhtean eagallach
Shurenne ghabh mi,

Thar roinnteann eige, farsuing-sgaoillte fasail,
Far nach 'eil guth aoin creutair beo r' a
chluinntinn

Ach rochdal gharg an Lammergeier reasgaich,
Gus an do ruig mi Bealaich-ard-an-t-sleibh
Far am bi buachailllean na h-Engelberg
A's feadhain Uri tric a' dheanamh glaodh,
'S a failteachadh a' cheile anns an t-samhradh,
Agus ag ionaltradh an treudan comhladh.
Chaisg mi mo thart le bainne fuar nan
Gletsher,

'Na chobbar geal, a' stealladh troimh na
claisean.

A stigh do bhothain leth-uaireach nan Aireach
Chaidh mi, 's gun duin' annta, mi fein 'am
aonar

Mar aoidh 's fear-tighe, gus an d' rainig mi
Frith-bhailtean, 's comhnuidhean na muinntir
sin

A cleachd a bli 'n co-chomunn aon a cheile.
Bha, cheana, glaodh na gairisinn ur so
'thachair

Air gaoir a thogail anns na gleanntan sin.
Iomradh mo mhi-fhortain, rinn urram crabh-
ach

Air thoiseach orm a ghiulan thun gach doruis
Aig an do bhuil mi re mo thuruis uile.

Fhuair mi lan diomb gach anam glan neo-
chealgach

Thairis air cumhachd dalma 'n Tighearnais
nuaidh so ;

Oir, mar na Beanntan ac', o linn gu linn,
A' toirt a mach gu sior nan luithean ceudna,
Na h-uilld gun mhughadh riochd a' sruthadh
sios,

Na neulta fein 's na gaoitheadh 'tha, gun
 fhiaradh
 A' gabhair nan aon slighean treimh an speur.
 Mar sin tha 'n so na seana chleachduinnean
 A' tigh'nn o'n t-seanair nuas a chum an odha.
 Cha'n fhuling iad gu h-obann doighean ura
 Bhi air an sparradh alr a' chaithe-beatha
 Riaghailteach ris an robh iad cleachdte
 riamh.
 Shin iad a mach dhomh 'n deas lamh chruaidh
 aca,
 Thug iad na sleaghan meirgte 'nuas o'n bhalla.
 Dhealraich o'n suil solus a mhisнич aoibhinn
 A ghlac an cridhe 'n uair a dh'ainmich mi
 Na h-ainmean sin 'tha coisrigt' feadh nam
 beann
 Bhur n-ainm fhein 's Bhalter Furst—An ni sin,
 'Tha ceart 'n 'ur beachd-se, bhoidich iads' a
 dheanamh,
 Eadhon gu bas bhoidich iad sibhs' a leantuinn.
 Mar sin fo phasgadh naomha coir na h-aoidh-
 eachd
 Gu tearuint' għreas mi eadar Baile 's Baile,
 'S an uair a thainig mi gu gleann mo dhach-
 aidh.
 'S am beihil luchd-daimh dhomh 'chomhnuidh
 'm fad 's am fagu',
 'Nuair fhuair mi m' Athair, dall, a's air a
 chreachadh,
 Air connlach coigrich, a tigh'nn beo air
 caoimhneas
 Dhaoine le baigh a's seirc annt' —
STAUFFACHER—A Thighearna Neimh!
MELCHDAL—Cha d'rinn mi gul! Cha b'an le
 deoir na laigse
 A dhoirti mi neart a's teas mo chraidiha mach,
 'Nam bħrooilteach għlais mi e mar ioumhas
 priseil,
 Ach m' inntinn suidhichte a mhain air
 gniomhra.
 Streap mi għach eas a's coirre anns an t-sliabh.
 Cha robh aon ghleann cho diomhair nach do
 għlac
 Mo shealladh e, 's nach d'fhuair mo chas a
 mach;
 Gu ruig bun reodht' a' ghletsher rinn mi
 tagħal,
 A's fhuair mi bothain air an aiteachad
 A's anns għach ait an deachaidh bonn mo chiose
 Fhuair mi co-ionann fuath an aghaidh foir-
 neirt;
 A chionn gu ruig a chrioch a's iomallaich'
 'S am faigħear creutair idir 's am bheil anail.
 Far a bheil talamh cruaidha a' diultadħ toraidħ,

Tha sannt nam Maor a' creachadh anns gach
 cearn —
 Cridhe nan daoine coire truagh sin uile
 Le gath mo bhriathra guineach bbrosnuich
 mi,
 Is leinn iad uile eadar chorp a's anam.
STAUFFACHER—'S mor na chaidh agad air, 'an
 uine ghoirid.
MELCHDAL—Ach rinu mi tuille 'e sin. 'S iad na
 daingnichean
 Rosberg, a's Sarnen, roimh 'bheil geilt an
 t-sluaigh;
 Oir gheibh an namhaid, cul am balla-craige,
 E fein gu deas a dhion, 's an tir a mhilleadh.
 Le in' shuilean fein bumhiann leam fhiosrach-
 adh;
 Bha mi aig Sarnen, 's chaidh mi stigh do'n
 Daingneach.
STAUFFACHER—Bha dh' aghaidh agad dol do
 ghara 'n Tiogair?
MELCIIDAL—Chaidh mi an sin 'an eideadh
 Eilthireach
 Chunnaic mi Maor-an-fhearainn aig a bhord
 A ruidhtearachd—Thugaibh breith mar 'eil
 Mo chridhe agam air a cheannsachadh;
 Chunnaic mi 'n Namhaid 's cha do ghearr mi
 sios e.
STAUFFACHER—Bha 'm fortan fabharach, gu
 dearbh, ri d' dhanachd.
 (Re na h-uine tha'n luchd-duthch 'eile air
 tighinn am follais, agus air dluthach-
 adh riu 'nan dithis).
 Ach inn 's dhomh 'nis, co iad na cairde so,
 'S na daoine maithe uile 'rinn do leantuinn?
 Cuir mi 'an eolas orra 's fosglamaid
 Ar cridheachan gu muinighinneach ri cheile.
MEIER—Co do nach aithne sibhse 's na tri
 Duthchanna?
 Is mise Meier o Sharnen; an duine so
 'S e mac mo pheathar, Strnth o Bhincelrid.
STAUFFACHER—Is ainm sin air nach 'eil sin
 aineolach,
 'S e Bhincelrid a bh'ann, a mharbh a'
 bheithir
 'S an Rumaiche, aig Sarnen; 's a thuit 's a'
 chleachd.
BHINCELRID—B'e sin mo shinnsear-sa, a
 Mhaighstir Bherner.
MELCIIDAL (a' leigeadh ris dha da fhear-
 duthcha)—
 'S ann cul na coille 'tha iad so a' fuireach,
 Buinidh iad do Thigh-manach Engelberg
 Cha dean sibh tair orra, ged 's trailllean iad,
 'S cha'n ann mar sinn' air oighreachd shaor
 'nar suidhe;

Tha gradh aca do'n Tir, 's tha iad, 'nan dlthis,
A thuilleadh air a sin, fo theistneas maith.

STAUFFACHER (Riu 'nan dithis)—

Sinibh 'ur lamh dhomh. 'S maith do'n duine
sin

Nach 'eil an eismeil maighstir air an talamh ;
'S mor luach na h-onoir ann an inhh air bith.

CONRAD HUNN—So Maighstir Reding, an seaun
Bhailidh againn.

MEIER—'S ann domh a's aithne e. M'eascaraid
'sa mhod

Mu shean hhall-sinnsearachd a tha aig lagh
leam.

A Mhaighstir Reding, ged is nainmhdean sinn
'Sa chuirt, tha aonachd eadarluinn an so.

(Tha e a' toirt crathadh d'a laimh).

STAUFFACHER—Thubhairt thu sin gu maith.

BIINCERLID—Eisdibh ! Sin agaibh iad !

S' i dudach muinntir Uri th' ann a sinn.

(Chithear air an laimh-dheas a's chli, fir
fo arm le leusan a' tearnadh nan
creag).

IAIN A BHALLA—Faicihh ! Nach 'eil am
Ministeir a fein,

Seirbheiseach naomha Dhe, a tearnadh leo ?

Cha chum an rathad doirbh, no oillt na
h-oidhche

Am Buachaill' dileas coir air falhh o'threud.

BAUMGARTEN—Tha'n Cleireach leis, a's Maigh-
stir Bhalter Furst,

Ach Tell cha'n fhaic mi feadh na cuideachd
uile.

Bhalter Furst, Raosselman am Ministeir,
Paruig an Cleireach, Cuoni am huachaille,
Bherni an sealgair, Ruodi an t-iarsgair, le
cuignear eile de luchd-duthcha. Tha ann
duibh gu leir, tri-deug-'ar-fhichead, tha
iad a' tighinn air adhart a dh' ionnsuidh
an teine, agus a' seasamh m'a thimchioll.

BHALTER FURST—'S ann air an doige so, air ar
criochan fein,

A's air an fhearann far an deach' ar n-arach
Is fheudar tigh'nn, gun fhios, an ceann a
cheile,

'San t-seapail mar a bhios na mortairean.

'S fo sgail na h-oidhch' a bheir, am bitheantas,
Coingheall d'a cleoca tiugh do Chiont's do
Cheannaire,

A sheachnas suil na greine—coir a's ceartas
A thoirt a mach dhuinn fein, gnothuch cho
soilteir

Ri aghaidh dhealrach fhosgait' meadhon-
latha.

- MELCHIDAL—Coma leibh, sniomhaidh siun 's an
oidhch' an snath
A's caithidh sinn an clo ri solus la.
- RAOSSELMAN—Eisdibh an ni chuir Dia am
chridhe, 'chairde !
Tha sinn an so mar chuirt na Siorramachd
A' seasamh ann an aite 'n t-sluaigh gu h-
iomlan.
Mar sin, biodh ar co-thional socruichte
A reir sean nos na Tir an am na sithe ;
Bitheadh an teinn 's a bheil sinn dhuinn 'na
leth-sgeul
Ma thachras ni neo-laghail ann ar coinneamh.
Tha Dia 's gach ait 's am fritheil duine ceartas,
Agus tha sinn fo iarmailt-'san 'n ar seasamh.
- STAUFFACHER—Seadh, coinnicheamaid a reir
nan gnath o shean ;
A's ged tha 'n oidhch' ann dealraidh ceartas
oirnn.
- MELCHIDAL—A's ged nach 'eil lan-aireamh 'n
t-sluaigh againn,
Tha 'n cridhe leinn, tha 'n raghadh dhiu a
lathair.
- CONRAD HUNN—'S mur 'eil na seana leabh-
raichean aig laimh
Gidheadh tha 'n reachdan air ar cridhe
sgriobhte.
- RAOSSELMAN—Cruinnicheamaid m' an cuairt,
ma ta, gun dail
Cuirear 'nan seaamh claidhmhnean a' chumh-
achd !
- IAIN A' BHALLA—Seasadadh Fear-riaghlaidh 'suas
'na aite fein,
A's seasadh 'oifigich a suas r'a thaobh !
- AN CLEIREACH—Ach tha tri Pobuill ann. Co
'nis de'n tri
D'an coir dhuinn ceannas a thoirt air an
iomlan ?
- MEIER—Air son na h-onoir sin biodh Suits a's
Uri
A' stri, ach seasaidh Unterbliadh a leth-taobh.
- MELCHIDAL—Scadh, seasaidh sinn air ais ; 's e
sinn 'tha 'g asluchadh
Cuideachaiddh o ar cairdean cumhachdach.
- STAUFFACHER—'S le Uri 'n claidheamh ; chaidh
do ghnath a bhratach
Air thoiseach air ar feachd 's na truis
Roimheach.
- BHALTER FURST—Onoir a' chlaidheimh is le
Suits a whain,
Is uайл leinn uile 'n stoc o 'n d' thain' ar
sliochd.
- RAOSSELMAN—A' chomh-stri shuaирce leigibh
leam gu cairdeil

A shocruchadh : Ni Suits 's a chomhairle,
 A's Uri anns a' champ dol air ar ceann.

BHALTER FURST (a' sineadh nan claidhmhnean
 do Stauffacher)—Gabh iad !

STAUFFACHER—Cha ghabh, an oncir biodh do'n
 aois.

DEORSA TUATHANACH—Ulrich an gobhain, 's e
 an duine 's sine.

IAIN A' BHALLA—Is duine treun e, ach cha 'n
 'eil e saor ;
 Cha ghabhar traill mar bhreitheamh ann an
 ~uits.

STAUFFACHER—Nach 'ell an so againn ar sean
 Fear-riaghlaidh ?

Co 'b fhearr a dh' iarramaid na Maighstir
 Reding ?

BHALTER FURST—Biodh esan dhuinn 'na
 Bhreitheamh a's 'na t heannard ?
 Gach aon ri 'n cord sin togadh e a lamh.
 (Tha iad uile a' togai na laimhe deise).

REDING (a' seasamh 'n am meadhon)—Cha 'n
 urrainn domh mo lanh a chur air leabhar,
 Ach air na reulta siorruidh bheir mi mionnan,
 O'n cheartas ghlan nach teid mi 'thaobh gu
 brath.

(Tha dithis de na claidhmhnean air an cur
 'n an seasamh m' a choinneamh, tha
 na fir a' seasamh 'nan sreith m'a
 thimchioll, Suits anns a' inheadhon—
 air thoiseach air—Uri air a laimh
 dheis, agus air a laimh chli, Unter-
 bhalden. Tha e a' seasamh a' leigil
 a thaic air a chlaideamh-mor).

Ciod 'thug an so tri cinnidhean nan sliabh
 Aig meadhon-oidhch' a dh' ionnsuidh cladach
 fhuar

An Loch, gun aoidhcachd ann no fasgadh
 tlgne ?

Ciod e 'n choimh-cheangal ur 'tha sinn a nis
 Ri 'shuidheachadh an so fo reulta neimh ?

STAUFFACHER (a' seasamh taobh stigh na
 sreith)—

Cha chumhnant ur 's am bith 'tha sinn a
 deanamh,

Ach coimhcheangal a rinn, o chiann, ar
 sinnsear

A dheanamaid ath-nuadhachadh an nochd !

Biodh fhios agaibh, a chairde, 'tha 'n co-
 bhoinn rium,

Ged tha an Loch 'g ar sgaradh a's na
 sleibhteann,

A's tha gach pobuill dhinn 'g a riaghladh fein,
 Tha sinn de 'n aon sliochd, tha sinn de 'n aon
 fhuil,

'S ann a aon dachaидh 'thainig sinn a mach !
BIHCELRID—Mar sin, is flor, mar chanar anns
na dain,
Gu'n d'thainig sinn o dhuthaich chein air
imrich ?
O, aithris dhuinn na 's aithne dhuit de 'n
sgeul,
A chum gu'n socruichear an cumhnant nuadh
Air a' choimhcheangal a bha ann o shean.
STAUFFACHER—kisdibh, ma ta, ri sgeul nam
Buachaillean,
Bha cinneach mor ann, cul na duthcha so
Rathad na h-airde tuath, a bha 'n an eiginn
Fo ghorta chruaidh. 's a chas so anns an
robh iad
Rinn Comhairle an t-sluaigh a shocruchadh,
Gach deicheamhl saor-dhuin' air an tuiteadh
crannchur,
Gu'n treigeadh e a dhunthaich—Thachair sin !
Thog iad a mach, a' caoidh, fir agus mrathan,
Feachd mor, a dh' ionnsuidh tir na h-airde-
deas,
Le 'n claidheamh rinn iad slighe troimh an
Ghearmailt,
Gus an do rainig iad Ard-thir nan sliabh so.
A's air an fheachd cha d'thainig sgitheachadh
Gus an deach' iad a stigh do 'n fhas-ghleann
fhiadhaich
Far am bheil am Muotta, eadar lointean
An diugh a' siubhal—Anns au aite so
Cha robh aon lorg de 'n chinne-daoin' ri
fhaicinn
Ach bothan aonaranach taobh a' chladaich.
An so bha duine 'feitheamh air an aiseag—
Ach bha an Loch fo bhruaillean mor, 's cha
robh
E comasach do 'n t-sluagh dol thairis air ;
Bheachdaich iad na bu dluithe air an
duthaich.
Thug iad faineamh beartas nan coilltean mais-
each.
Fluair iad a mach tobraighean maithe flor-
uisg,
Bha 'r leo gu'n d'fhuair iad aon uair eil' air ais
D'an duthaich ghaolach. Chuir iad rompa
fanachd.
Thog iad an sin an sean frith-bhaile Suits,
A's chuir iad seachad ioma latha goirt.
M' an d'fhuair iad freumhan diongmhalta nan
craobh,
Aig an rohh greim cho farsuing air an talamh,
A ghart-ghlanadh, 's an t-aite 'reiteachadh—
Fadheoidh, an uair nach robh gu leoir de
fhearann

Aca, air son an aireamh shluaign a bh'ann,
 Chaidh iad air adhart thun a' Mhonadh-dhuibh,
 Seadh, eadhon gu ruig Bheisland, far am bheil
 Pobull de chanain eile, folaichte
 Air chul bhallachan siorruidh eige 's
 shneachd.
 Chuir iad a suas's a Chernbald Baile-Stants,
 Shuidhich iad Altorf ann an gleann na Reuss—
 Ach ghleidh iad riamh cuimhn' air an siusir-eachd ;
 Am measg nan sliochdan coigrich uile 'thainig
 A stigh do 'n Tir o'n am sin gus a nis,
 Gheibh muinntir Suits a cheile 'mach gu
 h-ealamh,
 'S e 'n cridhe blath a dh' aithnicheas an fhuil.
 (Tha e 'sineadh a mach a lamh air a dheis
 agus air a clili).

IAIN A' BHALLA—Seadh, tha sinn a dh' aon
 chridhe, a dh' aon fhuil !
 IAD UILE (a' crathadh lamhan a' cheile)—Is aon
 sluagh sinn, theid sinn mar aon m 'ar
 gnothuch.
 STAUFFACHER—Tha dream eile 'n ar tir fo
 chuing a' choimhich,
 Striochd iad gu h-iriosal fo smachd a Bhuadhair.

Tha, eadhon ann ar criochan fein, a' fuireach
 Moran de Shasunnaich a tha 'nau iochd'rain,
 Fo ughdarras coimheach, agus tha an clann
 'N an oighreachan air iochd'ranachd an athar.
 Ach sinne 'tha de fhior shean stoc na Suits,
 Ghleidh sian a ghnath an t-saorsa mar ar coir,
 Riamh cha do lub ar glun fo phrionnsachan,
 O'r saor-thoil fein ghabh sinn ri dion an Iompair.

RAOSSELMAN—"O'r saor-thoil fein fo sgail 's fo
 dhion na Rioghachd,"

Sgriobh Iompair' Fridrich e mar sin 'na litir.

STAUFFACHER—Gidheadh cha'n 'eil an duine
 saor gun mhaighstir.

Feumaidh Priomh-cheannard a bhi ann,
 Ard-bhreitheamh,
 Far am faigh duine ceartas anns a' chomhstri.

Thug, air an aobhar sin, ar n-aithriche
 An t-urrain so do 'n Iompair' thar an flear-ainn

A bhuidhinn iad le 'n saothair as an fhasach.
 Oir is Triath e air a' Ghearmailt, 's air an
 Eadailt,
 A's mar na saor-dhaoin' eile ann a rioghachd,
 Ghabh iad 'n a sheirbheis urramach 's an
 Arm ;

Oir is e so aon dleasanas sonruichte
 A tha mar fhiachadh air an t-saor-dhuine,
 An rioghachd a tha 'ga dhion a dhion gu
 toileach.

MELCHDAL—Is comharradh traill ni 'thuilleadh
 air a sin.

STAUFFACHER—An uair a chaith an sluagh-
 ghairm feadh na duthcha,
 Lean iad a' bhratach rioghail, chuir iad a
 bhlair.

Chaidh iad do 'n Eadaitt leis, a' giulan airm,
 'Chum crun na Roimh a shuidheachadh air a
 cheann.

Fhritheil iad, aig an tigh, gu ciallach ciuin,
 A reir sean chleachduinn, fuidh an laghan
 fein,

Na cuisean aca ; aig an Iompaire
 A mhain bha coir binn-bais a thoirt a mach.
 A chum na cuise so a fhrithealadh,
 Bha Morair ard a bh' air a chur air leth,
 Aig nach robh oighreachd anns an duthaich
 so,

An uair 'bha breith ri thoirt air cionta-fola
 Ghairm iad a stigh e 's fuidh an iarmait
 fhosgaitl'

Labhair e 'cheart-breith 'mach, gu simplidh
 soillier,
 Gun gheilt no fhiamh roimh aghaidh duin'
 air bith,

C' aite 'bheil lorg an so gur iochdarain sinn ?
 An ti d' an aithuso atharrach, bruidhneadh e !

AN TUATHANACH—Ni h-eadh, tha h-uile cuis
 mar 'tha thu 'g radh,

Tighearnas air 'fhoirneadh oirnn a dh'aindeoin
 Kiamh air an t-saoghal cha do ghiulain sinn.

STAUFFACHER—Dhiult sinn do 'n Iompaire e
 fein ar n-umhlachd.

Air dha, air sgath nan sagairt, ceartas fhiar-
 adh.

An uair a ghabh muinntir na h-Abaide
 Aig Elnsiedeln, coir air ar monadh-feurach,
 Air an robh spreidh againn bho am ar sinn-
 sear,

Agus a thug an t-Aba 'mach sean litir,
 A thiodhlac dha an grunnd neo-aitichte,
 Air nach robh coir aig duine seach a cheile—
 Ghleidh iad ar lath'reachd-ne tur as an
 t-sealladh—

An sin thubhaint sinne : "Tha bhur litir
 fealltach !

Cha 'n urrainn Iompalre an ni a's ieinne
 A thoirt air falbh do dhuin' air bith, mar
 thiodhlac ;

A's ma ni 'n rioghachd ceartas aicheamh
dhuinn
Ni sinn gu maith as eugmhais rioghachd 'n ar
beanntan."
 Mar sin labhair ar sinnis ! An dean sinne,
An clann, m-sladh na cuinge ur so 'ghiulan,
Bho iochdarán coigreach an cuir sinn a suas
Le giollachd nach robh 'chridh' aig Iompairé
Air bith 'na chumhachd riamh a thairgse
dhuinn ?
 Chruthaicheadh, mar gu'm b'eadh, an grunnnd
so leinn
 Le 'r dichioll fein as na sean choillte fasail,
A bha 'n an dachaidh aig na math-ghamhna,
A's rinn sinn e 'r aite-comhnuidh dhaoine ;
 Sgrios sinn gu tur sliochd phuinnseanta nam
beilhir,
 A bhris a mach oirnn as na mointichean ;
 Reub sinn au sgaile glas de cheo a bha
 Os ceann an fhasaich so gu sior an crochadh.
 Spealg sinn a' charraig chruaidh, thar beul an
t-sluicheadh
 Thilg sinn an drochaid thearuint' do 'n fhear-
thuruis ;
 Coir mile bliadhna air an talamh so
 Tha aginne—Agus tha 'chridh' aig duine,
 Seirbheiseach coigreach uaislean, tighinn an so
 Gu slabhruidhean a dheanamh dhuinn, 's an
sparradh,
 Le masladh oirnn, a's sinn 'n ar dhuthaich
fein ?
 O 'leithid de fhoirneart nach 'eil doigh dol as ?
 (Tha gluasad mor am measg nan daoine).
 Ni h-eadh, tha eadhon crioch ri cumhachd
foirneirt.
 An uair nach faigh an duine saruichte
 Ceartas, air taobh air bith ri 'n amhairc e,
 An uair a bhios an trom do-ghiulan - glacaidh e
 Spionnadh as ur, a's treoir d'a chridh' o neamh,
 A's bheir e nuas dha fein na coraichean
 A th'air an tasgadh tearuint' shuas an sud dha.
 Nach gabh gu brath toirt naith, a tha, do
 bhriseadh,
 A's siorruidh mar na reulta fein 's an speur—
 Sean ordugh Naduir fein theid car air-ascaoin,
 An uair a thionndaidheas duin' an aghaidh
 dhaoine—
 An t-inneal deireannach a bheirear dha,
 An uair a thig gach meadhon eile gearr,
 'S e sin an claidheamh. Tha coir againn ar
 seilbh
 Is luachmhoire a dhion an aghaidh foirneirt—
 Tha sinn a' seasamh 'suas air son ar duthaich,
 Air son ar mnai, agus air son ar cloinn !

IAD UILE (a' tarruing an claidhmhnean)—Tha sinn a' seasamh air son mnai, a's cloinn !

AN DARA EARRANN.

RAOSSELMAN (a' seasamh taobh na streith)—Mu 'n glac sibh 'n t-sleagh, thugaibh fainear gu maith !

Feudar a chuis a shocruchadh gun aimhreit
Eadar sibh fein 's an t-Iompaire. Aon fhacal,
'S e sin na chosdadh e, 's bhiodh an luchd-
ceannais

A tha 'g ar saruchadh a' sodal ribh.

Gabhaibh an ni a thairgeadh dhuibh cho
bi'heatn',
Sgaraibh sibh fein o 'n Iompaireachd gu
buileach,

Aidichioch uachdaranaachd na h-Austria —

IAIN A' BHALLA—Ciod 'thuirt am Ministeir ?
Sleuchdadhd do Austria !

BURCARD—Na h-eisdibh ris !

BHINCELRID—Comhairle brathadair,
Namhaid do 'n tir !

REDING—Socair, a chompanaich !

SEBHA—Sleuchdadhd do Austria, 's i 'n deigh ar
creineadh !

O FLUE—Gu'n tugamaid a suas, fo bhagradh
ainneirt,

An rud a dhiliadtadh leinn do chiuineas seimh
MEIER—Bu traillean 'an da rireadh sinn an sin,
'S bu mhaith a thoilleamaid a bhi 'nar
traillean !

IAIN A' BHALLA—Gearramaid esan as o choir
nan Suisseach

A their aon smid mu gheill do Austria !

Fhir-riaghlaidh, b' i mo chomhairle gur e so
A cheud lagh-duthcha 'bheireamaid a mach.

MELCHDAL—Biodh e mar sin. Gun choir gun
urrum bithoedd

An ti 'their diog mu gheill do Austria.

Na gabhadh duine 'stigh gu taobh a thein' e.
UILE (a' togail na laimhe deise)—'S i sin ar toil,
biodh e 'n a lagh !

REDING (an deigh uine ghoirid)—Is lagh e.

RAOSSELMAN—Tha sibh a nis, tre 'n lagh so,
saor gu dearbh.

Cha tarruing Austria le diorrás uaibh

An rud nach d' rinn i 'chosnadhd uaibh gu
cairdeil —

IOST A' CHLACHAIN — Air adhart ordugh 'n
latha !

REDING—A chompanaich !

Am bheil gach meadhon suairce chean' air
fheuchainn ?

Faodaith e bhi nach fios do 'n righ mar 'tha ;
 Dh' fhaoide nach ann le 'thoil 'tha sinn a'
 fulang.

A nn i mu dheireadh so feuchamaid fathast—
 Mu'n glac ar lamh an claidheamh, cuireamaid
 Ar gearan ann a lathair. Is uamhasach,
 Eadhon 's an aobhar cheart, cumhachd a'
 chlaidheimh.

Thig comhnadh Dhe a mhain an uair nach
 urrainn

An duin' e fein a chuideachadh na 's fhaide.
 STAUFFACHER (ri Conrad Hunn)—S i d'aite-sa
 do chomhairle 'thabhairt. Labhair.

CONRAD HUNN—Chaidh mi do luchairt Rhein-
 feld thun an Righ,

Mu riaghladh teann nam Maor a dheanamh
 gearain,

'S a dh'fhaotainn litir uaith, a' daingneachadh
 Ar saorsa mar o shean, a reir nan cleachduinn
 A rinn gach Iompair' ur air thoiseach air.
 Fhuair mi an sin a' feitheamh, teachdairean
 O iomad ait, o Suibia, 's taobh na Rhein ;
 Fhuair iad gu leir na sgriobhaidhean mu 'n
 d'thain' iad.

A's thill iad dhachaidh, toilichte, d' an
 duthaich.

Ach mise 'mhain, an teachdair' agaibh-se,
 Sheoladh a stigh an lathair na Comhairle,
 A thug, le briathra falambh, domh mo chead :
 " Cha robh, an ceart-uair, uine aig an Iomp-
 aire ;

Bhiodh cuimhn' aig', uair-eiginn, amharc m'ar
 deighinn :"

'S air dhomh 'bhi dol le ceumaibh airsnealach
 Roimh 'n luchairt, chunnaic mi 'n Diuchd og
 Iain

'N a sheasamh dluth air uinneag-mbor, a' gul
 'S m' an cuairt air, uaislean Bhart, a's Teger-
 feld.

Rinn iad so glaodh rium :—" Cuidichibh sibh
 fein !

O'n Righ na bi'bh a' sealltuinn air son ceartais.
 Nach 'eil e 'creachadh mac a bhrathar fein,
 'S a' gleidheadh 'oighreachd laghail uaith air
 ais ?

Tha 'n Diuchd a' guidhe air son cuid a
 mhathar,

Tha e air tighinn gu aois, tha 'n t-am dha'nis
 Am fearann, a's na daoin' aige a riaghladh.

Ciod an fhreagairt a fhuair e ? Crun beag
 bhlathan

Chuireadh air ceann a' ghille leis an Righ :
 'S i sin a' mhaise 's freagarraich' do 'n oige."

IAIN A' BHALLA—Tha sibh a' cluinntinn sin.
 Coir agus ceartas

Cha toir an Righ dhuibh Cuidichibh sibh fein!

REDING—Meadhon eile cha 'n 'eil againn. Thug-aibh breith,

Ciamar a stiurar leinn ar cuis le faicill

Gu crioch a bheir toil-inntinn do gach cridhe.

BHALTER FURST (a' seasamh taobh stigh na sreith)—

Fuadaichidh sinn am foireigneadh graineil so ; Ni sinn ar seana choraichean a ghleidheadh,

Mar 'thugadh dhuinn iad le ar n-Athraichean,

Cha leig sinn ruith leinn fein, gu gramachadh

Le miann gun srein a dh'ionnsuidh ccirean ur.

Gleidheadh an Righ an ni 's leis an Righ,

A's co air bith aig am bheil Tighearna

Thugadh e seirbheis dha a reir a dhleasdanais.

MEIER — Tha m' fhearanns' air a ghabhail fo Austria.

BHALTER FURST—Do Austria leanaidh tus' air dlighe iocadh.

IAIN A' CLACHAIN—Tha mise 'paigheadh cis do Rappersnail.

BHALTER FURST—Rach thus' air d' adhart a' toirt cis a's cain.

RAOSSELMAN—Do'n Bhaintighearna aig Tsuirch tha mise fo bhoid.

BHALTER FURST—A dlighe fein bheir thusa do 'n Tigh-mhanach.

STAUFFACHER—Tha mise saor o dhlighe ach do 'n Rioghachd.

BHALTER FURST—An ni a mhain a's fheudar dhuinn dol ris,

Deanamaid sin, cha teid sinn ceum na's fhaide.

Fuadaicheamaid na Maoir le 'n seirbheisich,

A's briseamaid a nuas na daingnichean ;

Gun dortadh fola, ma bhios e 'n ar comas.

Faiceadh an t-Iompair mar sin gu soilleir

Gu h-i an eiginn a chuir chuige sinn

Gu cuing ar n-urram dligheach a thilgeadhl dhinn.

Ma chi e sinne 'cumail casg oirnn fein,
Theagamh gu 'n gleidh e 'fhearg gu seolt' fo smachd.

Oir duisgidh sluagh, a cheannsaicheas iad fein
Le 'n claidheamh ann nan lainhan, eagal ceart.

REDING—Ach ciamar a tha sinn ri 'thoirt gu crich ?

Tha arm a' chogaidh ann an laimh an namh-aid.

Air chinnt cha dean e striochdadadh dhuinn 'an sith.

STAUFACHER—Striochdaidh, cho luath 's a chi e sinn fo arm ;

Thig sinn gun fhios, m' an urrainn da 'bhi ullamh.

MEIER—Tha sin gu math na 's usa 'radh na 'dbeanamh.

Tha anns an tir da dhaingneach laidir mhor',
Lb·ir iad do 'n nambaid dion 's bich iad 'nan uambas

Nuair 'thig an Righ a nuas g' ar ciosnachadh.
Rossberg a's Sarnen 's fheudar a chur fodha
Mu'n togar sleagh anns na tri Duthchanna.

STAUFFACHER - Le dail cbo fada gheibh an namhaid sanus;

Cba ghabh a rrun cleith 's fios aig nibhir uime
MEIER — Cha 'n fhaighear brathadair 's an Duthaich-choillteach.

RAOSSELMAN — Bhrathadh deadh eud 's an aobhar, cuid againn.

BHALTER FURST - Ma chuirear seachad uine bidh an Dun

Aig Altair air a cbriochnachadh, a's gheibh Ani Maor' e fein a dhaingneachadh 'n ar n-aghaidh.

MEIER—'S ann oirbh fein a mhain a smuaintich sibbse.

AN CLEIREACH—Agus tha sibhse neo-cheart.

MEIER—Sinne neo-ceait!

Tba 'chridh' aig Uri sin a radh 'n ar n-aodann !

REDING—Air 'ur boid, tosdaibh ! Tha mi 'guidhe oirbh !

MEIER—Seadh, ma tba Suits a's Uri air a cheile A thugisinn, feumaidb sinne cumail sambach

REDING—'S fheudar 'ur toirt an lathair na Comhairle,

Tha sibh a' togail aimhreit le 'ur braise !

Nach 'eil sinn uile 'seasamh 's an aon aobbar ?

BHINCELRID—Na'n cuireamaid air ais a' cuis gu Nollaig,

Tha e 'na chleachduinn aig na Sas'nnach uile Dol thun a' Caisteil le gean-math do'n Mhaor.

B' urrainn mu dheich no'dusan de na fir Dol leo do 'n Dun gun ambarus a tbogail.

Biodb aca 'm falach orra stuib ubath iaruinn, A theid gu furasd' anns na bataichean,

Oir cba 'n 'eil duine a toirt airm do 'n Dun.

Biodh a' chuid mhor dhinn anns a' choill 'am falach.

'S cho luath 's a gheibh cach ceannas air a gheata

Gu daingeann, reidh, seidear an dudach leo,
Brisidh an companaich o 'n ionad-falaich,

'S gun mboran tuilleadh draghl is leinn an Caisteal.

MELCHDAL—Dun Rossberg gabbaidh mis' os laimh a stread,

Tha 'chailleag air a bheil mi 'n gaol 'na traill ann,

B'fhurasda dhomh a briodal thun na h-uinneig
Fuidh 'n leth-sgeul cotrom bruidhne fhaot-
ainn leatha;

Aon uair 's gu 'm faighinnse gu ceann an
fharaidh
Cha b' fhada 'bhiodh mo chairdean as mo
dheigh.

REDING—An i bhur toil a' mhoille so a dhean-
amh?

(Tha a' chuid a's mo dhiu a' togail an
leimh).

STAUFFACHER ('g an cunnas)—Tha tuilleadh 's
fichead ann an aghaidh dusan!

BHALTER FURST—'Nuair, air an latha 'theid a
shocruchadh,

A tba'n da dhaingneach ri bhi air an leagail,
O bheinn gu beinn theid a' chrois-taraidh
'lasadh!

Gairmear an sluagh gu luath an ceann a cheile
A dh'aon bhuidhean, gu Priomh-aite gach
Duthaich!

'Nnair 'chi na Maoir fo arm sinn 'an da-
rireadh

Bheir iad a suas a' chomh-stri, creidibh mise,
'S 'an ealachd bidh iad taingeill leth-sgeul
fhaotainn

Gu seapadh as an tir le craicionn slan.

STAUFFACHER—'S e Gessler an t-aon duine a
bheir dragh dhuinn,

'S duin' uamhasach e le 'luchd-eich m'an
cuairt air;

Cha gheill e anns a bhlar gun dortadh fola,
Seadh, eadhon as an tir againn air 'fhuadach'
Bhiodh esan fathast dhuinn 'na chulaidh-
eagail.

Tha geilt orm nach teid againn air a chaomh-
nadh,

'S cha mhor nach biodh e cunnartach a
dheanamh.

BAUMGARTEN—'Bheil cunnart ann r'a sheasamh,
cuiribh mis' ann!

'S e Tell d'an toir mi taing air son mo bheatha.
Bu toilichte a shaothraichinn, mar thrail,
Aig obair dhiblidh, air son inath na duthcha,
M' onoir fhein dhion mi, 's riaraich ini mo
chridhe.

REDING—Bheir tim m' an cuairt a' Chomhairle
a's fearr.

Feitheamaid e le foighidinn. 'S fheudar
earbsa

A' chur, an tomhas, anns an am ri teachd.
Ach faicibh, fhad 's 'tha sinne fathast trang
Mu obair-la na h-oidhch', air aird nan cruach
Tha solus glan na maidne ur a' lasadh

Le dealradh tla—'S mithich dhuinn uile
sgaoileadh,

Mu'n tig lan sholus latha o...n gun fhios.

BHALTER FURST—Na gabhaibh iomagain, oir is
athaiseach

A gheilleas dorchadas nan gleann do 'n la.

(Tha iad uile, a dh'aon inntinn, a togail
an adaichean, agus ag amharc c'r
uine, gu tosdach, air rughadh dearg
na faire, air mullach nan sleibhte).

REDING—Air an la ur a tha 'g ar failteachadh
Air thoiseach air gach sluagh gu h-iosal
fodhainn,

'S na bailtean ann an tromadas a chomhnaidh,
Le'r boid an cumhnant nuadh so nasgaidh
sinn.

'N ar sluagh de bhraithrean aointe mairidh
sinn,

Cha dealaich cas na cunnart sinn o cheil'.

(Tha iad uile ag radh nam briathra ceudna
'n a dheigh, a' togail tri meoir).

Mairidh sinn saor mar bha ar n-Aithriche,
Am bas a roghainn air a bhi 'n ar t. aillean.

(Mar gu h-ard).

Ar n-earbsa cuiridh sinn 's an Dia a's airde,
A's cha bhi eagal oirnn roimh cumhachd
dhaoine.

(Mar gu h-ard. Tha iad uile a' crathadh
lamhan a cheile gu cridheil).

STAUFFACHER—Rachadh a h-uile duine 'nis gu
samhach

Dhachaidh thun a luchd-daimh 's a chompan-
aich.

An ti 'n ar measg a tha 'n a bhuachaille,
Geamhraicheadh e aig an tigh a threud 'n
sith,

Agus 'an samhchair cairde coisneadh e
D'ar co-cheangal. An rud a's fheudar fhnlang
Gu ruig an t-ain sin, giulainibh gu duineil!

Leigibh le cunnatas an fir-fhoirneirt ruith

Cho ard 's a thogras e, gu ruig an la sin

'S am feum na flachan, sonruichte a's coitch-
eann,

A bhi, a dh'aon bheum, air an diolaidh leis.

Cumadh gach aon a chorruich ceart fo
cheannsal,

'S airson an iomlain carnadh e a dhiogh'ltas;

A chionn, gach aon fa leth a ni e fein

Gu glic a chuideachadh 'na chuissean fein,

Tha e a' buidhinn na creiche dhuinn air fad.

(Tha iad a' sgaoileadh, cho tosdach s'a's urrainn
doibh, a dh' ionnsuidh tri rathaidean eadar-
dhealaichte. Tha 'n t-aite car ghreis
faladh, fosgailte, am feadh a tha a' ghiain
ag eiridh thairis air na sleibhtean-eige).

AN TREAS EARRANN. A' CHEUD ROIINN.

A Chuirt mu 'n cuairt an dorus Tell. Tell leis an tuadh 'na laimh ; Hedbhig (a bhean) trang ri obair-tighe ; Bhalter agus Uilleam, air an taobh cuil, a' cleasachd le crois-bhogha bheag.

BHALTER (a' seinn)—

Thar nan gleann 's nan sleibhte,
Moch aig eiridh grein,
Thig a ruag nan eilid,
Fear a' bhogha threin.

Mar is triath am fir-eun
Ard thar ealt' nan speur ;
Fear nan saighead, 's righ e
Thar na seilg gu leir.

'S leis na tha 's na frithlean
Air a' bheinn ud shuas,
Eun air sgeith, na sithionn,
Bheir na saighde nuas.

(A' tighinn 'na leum).

Bhrist an t-sreang orm ! Ceanglaibh dhomh i, 'athair.

TELL—Cha cheangail, cuidichidh sealgair maith e fein.

(I ha na balachain a' dol as an rathad).
HEDBHIG—Gu'n tugadh Dia nach ionnsuicheadh iad am feasd i !

TELL—Ionnsuichidh iad a h-uile rud. Is fheudar

Easan a bheir e fein roinnt 'u t-saogh'l gu sgairteil

A dhea' iambh acfhuinneach gu dion a's cath.

HEDBHIG—Mo thruaigh, cha'n fhan iad toil-icht aig an tigh.

TELL—A bhean, cha'n'eil dol agams' air na 's mo.

Cha d' rinneadh mise air son ionmain threud ;

'S toil leamsa comharadh a theicheadh uam

Gun chlos a ruag. Cha'n'eil mo bheatha sona

Muir toir gach la rud dhomh as ur ri ghlacadh.

HEDBHIG—'S cha smuaintich thu air iom'gain bean-an-tighe,

A' feitheamh riut le cridh' an impis sgaineadh.

Lion oillt mi 'n uair a dh'inu's na gilleann dhomh

Na chual' iad mu do thuruis chunnartach.

Gach uair a thig thu 'dh' fhagail beannachd agam

Tha mi air chrith nach till thu m' ionnsuidh tuilleadh.

Chi mi thu air na sleibhte fiadhaich eigh'

A' dol air seachran, na, o sgorr gn sgorr,
 A' toirt an leum, 's a' tuiteam eator. 1.
 Cbi mi a' ghem-se hochd a th'air a rigbeachd
 A' tionndadb ort le leum a's sibh'n 'ur dithis
 A' ruidhleadh sios do iocbdar dubh an
 t-sluichd.
 Chi mi, 'am prioba, am beum-sneachd 'gad
 phronnadb
 No'n gletser mealltaeb fo do chos a' fosgladh
 A beul gun iocbd, 's 'gad dhunadh beo 's an
 uaigh—
 Mo chreacb, a'n cend cruth eadar-dhealaichte
 Tha 'm bas a' glacadh sealgair treun nam
 beann!
 Si'n obair thubaisteach, neo-thoilicht' ise,
 A bheir air duine dol, gu cunnart beatba,
 O la gu la 'na ruitib thar oir an t-sluicbd!

TELL—Am fear a db' amhairceas gu brisg m'a
 thimchioll,

Le coluinn 's ceann aige cbo slan ri bradan,
 'S a chuireas earbsa ann 'na Cbruithear dileas,
 Bbeir-esan as gach teinn e fein gu furasd';
 Cha'n eil a'bheinn gu brath 'na culaidb eagail
 Do'n duine 'rugadh a's a tboga ib oirre.

(Tba e air obair a chriocbnacbadb, agus
 tha e a' cur seachad na h-acfhuinn).

A nis, is i mo bheachd gu'n seas do dhorus,
 Gu diongmhulta, car latha 's bliadbn' na
 dheigh so:

Cha chuir sinn feum air saor, a's tuadb's an
 tigh.

(Tha e togail 'aid).

HEDBHIG—C'aite 'bheil thu 'dol?

TELL—Gu Altorf, thun d' athar.

HEDBHIG—Tba rud-eiginn le cunnart ann a thaic
 A' ruith 'ad inntinn? Aidicb dbomhnach 'eil?
TEL—Ciod air an t-saoghal a chuir sin 'ad
 cbeann?

HEDBHIG—Tha rud-eiginn 'nar measg 'ga chur
 'an ordugh
 An agbaidb nam Maor. Bba coinneamh air
 an Rutli,
 Tba fbios 'm air—'s tha thusa 'an co-bhoinn
 riu.

TELL—Cha robh mis' ann—ach cinnteacb seas-
 aidh mi

Air son mo dhuthaich ma bhios feum aic' orm.

HEDBHIG—Sparraidb iad tbusa 'n teis-meadhoin
 a' chunnairt!

'S i'chuid is duilghe 'thuiteas orts a daonnan.

TELL—Leagar a' chis air duine 'reir a chuibh-
 rinn.

HEDBHIG—A's cbuir tbu 'n t-Unterbaldnear
 thar an aiseig

Am meadhon na stoirm—'s iongnadh gu 'n
d'fhuair sibh as :
Nach robh smuain idir agad air beann no
clann ?
TELL—'S ann oirbh a smuaintich mi, a bhean
mo ghaoil.
Theasraig mi beatha athar air son a chloinne.
HEDBHIG—Am bata 'chur a mach 's na tonnan
beuchdach !
Cha b' e sin idir earbsa chur 'n Dia,
'S e buaireadh Dhe a theirinn-sa r' a leithid.
TELL—Cha mhor a choimhlionas an duine sin
A sheasas tuille 's fad' a' beachdachadh.
HEDBHIG—Tha thusa cneasda, deas gu cuid-
eachadh,
Ni thu türn coimhearsnaich do dhuin' air bith,
Ach ann an teinn cha chuidich duine thusa.
TELL—Nar leagadh Dia gu 'm bi mi 'n eismeil
comhnadh !
(Tha e 'toirt leis a chrois-bhogha agus na
saighdean).
HEDBHIG—De 'ni thu leis a' bhogha ? Fag 'an
so i !
TELL—Na'm fagainn ise bhiodh mo lambh a dhith
orm. (Tha na balachain a' tilleadh).
BHALTER—Athair, c'aite 'bheil sibh a' dol ?
TELL—Gu Altorf,
A laochain, thun an t-seanair—An tig thu
leam ?
BHALTER—'S mi 'thig, gu toilichte.
HEDBHIG—Tha 'm Maor an sin
Aig a' cheart am so. Cum air falbh o Altorf.
TELL—'S e 'n diugh an latha 'bha e ri dol ann.
HEDBHIG—'S a chionn gur e, fuirich ach gus am
falbh e ;
Na toir thu fein 'n a chuimhne, 's beag air
sinn.
TELL—Is beag a choire a ni 'mhi run ormsa.
Gluaiseam gu ceart, cha chuir aon namhaid
fiamh orm.
HEDBHIG—'S iad daoine ceart is mo a dhuisgeas
fhuath.
TELL—Direach a chionn nach faigh e greim
oileà ;
Riumsa cha ghabh e gnothuch, 's e mo bharail.
HEDBHIG—Seadh, tha thu dearbhta as ?
TELL—O cheann a ghoirid
Chaidh mi a shealg thar a ghrunnd fhiadh-
aich ud
Braigh Ghlinne Shach, gun aileadh cois g' am
stiuradh,
Aig del air adhart dhomh thar frith-rath'd
creagach
Far nach robh roghainn ann, ach gabhail
romham ;

Bha bruach na creige 'n crochadh os mo cheann,
A's fodham bheuchd an Shach, 'na aoir a siubhal.

(Tha 'n da bhalachan a' druideadh dluth
dha, h-aon air gach taobh, agus ag amharc 'na aodann leis an iongnadh a's modha).

'San aite sin thainig am Maor'am choinneamh,
Esan, 'na aonar, leamsa, 's mise leis-san,
Duine ri duine, an slochd ri taobh ar coise :
Cho luath 's a thug am Maor an aire dhomh,
'S a dh' aithnich e mi—mis' air an deanadh e
O cheann a ghoirid peanas trom a leagadh,
Air son gle bheagan aobhair—'s a chunnaic e
Mi 'tighinn 'na choinneamh le 'm bhogha
treun 'am laimh,
Dh' fhas aodann ban, a's chrith a ghuinnean
fuidhe ;
Chunnaic mi e a' tighinn a dh' ionnsuidh sin
dheth
Gu'n tuiteadh e gu'n lughas air a' chraig.
Lion truas mo chridhe aha, chaidh mi gu
modhail
G' a ionnsuidh, 's thubhaint mi :—Is mise
th' ann
A Maighstir Gessler. Ach cha b' urrainn da
An t-aon smid bhochd fhaighinn a mach o'
bhilean,
Le 'lamb a mhain smeid e rium dol air m'
adhart ;
Db' fhalbh mi 's chur mi a sheirbheisich d' a
ionnsuidh.

HEDBHIG — Chriothnaich am Maor roimh d'
ghnuis—mo thruaigh thusa !

Cha mhaith e dhuit gu 'm faca tu a laigse.
TELL — Air son an aobhair sin tha mi 'ga sheach-
nadhb,

A's cha bhi iarruidh aige-san air m' fhaicinn-s'.

HEDBHIG — Fuirich an diugh air falbh o 'n aite
sin

Rach thusa 'shealg do 'n bheinn a roghainn
air.

TELL — Ciod a th' ort ?

HEDBHIG — Tha iomagain orm. Fuirich air falbh.

TELL — C'ar son 'tha thu 'cur dragh ort fein gun
aobhar ?

HEDBHIG — A chionn gur ann gun aobhar, 'Tell,
fuirich leinn.

TELL — Gheall mi, a bhean mo ghaoil, gu 'n
rachainn ann.

HEDBHIG — Ara feum thu falbh ? Mata, fag
dhomh mo ghiuilain !

BHALTER—Cha 'n fhag, a mhathair, falbhaidh
mi le m' athair.

HEDBHIG—A Bhalti, saoil an treigeadh tu do
mhathair?

BHALTER—Bheir mi rud boidheach dhachaидh
dhuibh o 'n t-seanair.

(Tha e a' falbh le athair).

UILLEAM — A mhathair, tha mise 'fuireach
leibhse.

HEDBHIG (a' tilgeadh a lamhan m' a thimchioll)
—Tha a laoigh !

Ach 's tusa 'd aonar a th' air fhagail agam !

(Tha i a' dol gu dorus-mor na cuirte, agus
a' cumail a suil re uine fhada air an
dithis a th' air falbh).

AN TREAS EARRANN. AN DARA ROINN.

Duthaich choillteach, fhiadhaich, dhuinte.

Steallairean a' taomadh 'nan smuid thar
nan creagan.

Berta ann an eide-seilg ; ann an tiota 'na deigh,
Rudents.

BERTA (rithe fein)—Tha e 'gam leanachd.
Gheibh mi mu-dheireadh thall

Mi fein a mhineachadh.

RUDENTS (le ceum cabhagach a' tighinn a' stigh)

—A Bhan-tighearna,

Fhuair mi, inu-dheireadh thall, 'n 'ur n-aonar
sibh

Tha bruachan creagach, cas, mu 'n cuairt 'g
ar druideadh.

'S an fhasach so cha chluinnear sinn 's cha'n
fhaicear,

Cha leig mo chridhe leam 'bhi 'm thosd na 's
fhaidhe—

BERTA—Bheil cinnt agaibh nach 'eil an t-sealg
'g ar leanachd ?

RUDENTS—Tha 'n t-sealg an sud fa 'r comhair—
mur glac mi 'n cothrom,

A tha cho luachmhor, caillidh mi am feasd e—
Feumaidh mi nis mo bhinn a chluinnntinn
uaibh

Eadhon ma's ann gu 'r sgaradh uam gu sior-
ruidh.

O ! ciod a tha 'toirt dhuibh bhur sealladh tla
Fholach fo choslas gruaim ? Ach co e mise

Gu'n deanainn-sa mo shu'l a thogail ribhse ?

M' ainm cha 'n 'eil fathast iomraiteach ; cha'n
fheud mi

Mi-fein a mheas a'n aireamh ard nan ridir

Curanta, cliviteach, ann an drenchd 's 'am
moichuis

A' dealradh oirbh mu'n cuairt, 's gun tamh
'g 'ur briodal.

S iad gradh a's treibhdhireas a mhain mo stor-sa—
BERTA (le durachd gheur)—Tha dh' aghaidh agaibh bruidhinn mu threibhdhireas
Agus mu ghradh, sibhse a tha neo-dhileas
'N' ur dleasdanas iomchuidh do 'ur coimhairs-naich;
Traill Austria, a reic e fein do'n chòigreach,
Do'n fhear a tha a' saruchadh a dhuthcha?
RUEDENTS—Tha sibhse 'tilgeadh so a suas 'am aodann?
Co 'shir mi air an taobh sin ach sibh fein?
BERTA—Bha flughair agaibh 'an da-rireadh m' fhaotainn
Air taobh na h-ainneart? Bheirinn mo lamh seachad
Do Ghessler fein (Fear-saruchaidh a phobuill)
M' an tugainn i do mhac mi-nadurra
Na Suiss, a thug e fein a suas, gu socrach,
Gu bhi 'na inneal ann an laimh an Namhaid.
RUEDENTS—O, cha 'n e so ris an robh flughair agam!
BERTA—Ciamar? Nach i a chuideachd fein a's dluithe
Do chridhe 'n duine mhaith? C' aite am faighearr
Dleasnas a's measaile le nadur uasal.
Na 'seasamh mar fhear-dion do neo-chiontachd,
Ceartas a chumail riusan a tha saruicht'?
Tha m' anam air a chradhadh air son an t-sluaigh,
Tha mi a' fulang leo; tha iad cho modhail,
Agus aig a' cheart am cho lan de neart
Nach urrainn domhsa gan an gradhachadh,
Tha iad a' tarruing m'uile chridh' d' an ionsuidh
A's tha mo mheas a' meudachadh gach la.
Ach sibhse, d' an d' thug nadur, 's inbhe Ridir
Coir-breith, a's cothrom air an dion 's an comhnadh,
Gidheadia a 'hreig iad, agus, gu neo-dhileas,
A tha air dol a nunn gu taobh an Namhaid,
'S a' deanamh shlabhruidhean air son 'ur duthcha,
'S e sibhse 'tha 'cur mi-thlachd orm, a's doilgheas;
'S ann tur a dh' aindeoin air mo chridhe 'tha e Mur d' rinn mi roimh so 'ur fuathachadh.
RUEDENTS—Nach e fior mhaith mo shluaign a dh'iarrainn-sa
Fo riaghlaigh camhachdach na h-Austria?
Mhealadh iad sith—
BERTA—Mhealadh iad traillealachd!

Chuitichidh sibh an t-saor'a as an daingneach
 Mu dheireadh 'dh 'fhagadh aic' air uachdar
 talaimh.
 Tha tuigse aig an t-sluagh na 's fearr na sin
 Ciod a tha 'chum am maith. Faoin-choslas
 maith
 Cha mheall am fiosrachadh neo-mhearachd-
 ach.
 Ach chaidh an lion a thilgeadh thar bhur
 ciun-sa.
RUDENTS—Bherta ! 's beag oirbh mi, tha sibh
 'deanamh tair orm !
BERTA—Na 'n d' rinn mi sin 's e 'b'usa dhomh.
 Ach, esan
 Fhaicinn fo dhimeas, seadh, a'toilltinn dimeas,
 A dheanamh duin'a ghradhachadh gu toileach.
RUDENTS—O, Bherta ! Bherta ! Tha sibh 's aon
 phrioba
 'Gam thogail suas gu airde aoibhinn sonais,
 Agus 'gam thilgeadh sios gu doimhneachd
 truaigh !
BERTA—Cha'n 'eil idir, an uaisle ann bhur
 nadur
 Cha'n 'eil gu buileach air a mhuchadh fathast !
 An grinneas a tha 'ruith 's an fhuil agaibh
 Cha ghabhadh a chur fodh' as eugmhais
 ainneart.
 Ach 's maith guri a's laidire na sibhse,
 'S gu'r n-aindeoin tha sibh fathast maith a's
 uasal !
RUDENTS—Tha earbsa agaibh annam ? Bherta,
 Bherta,
 Bhithinn na dheanainn ni air bith a thogradh
 Bhur gradhsa !
BERTA—Bithibh, a mhain, an ni air son
 An deach 'ur cruthachadh le nadur aluinn !
 Lionaibh an t-aite 's an do chuir i sibh,
 Fanaibh air taobh 'ur pobuill a's 'ur duthaich,
 Seasainb a mach air son 'ur coirean ceart !
RUDENTS—Mo thruaigh ! Ciamar a sin a chois-
 ninn sibhse,
 Ciamar, gu brath, a gheibhinn idir coir oirbh
 Ma theid mi 'n aghaidh cumhachd an
 Iompairie ?
 Nach ann fo thoil ainneartach 'ur fear-cinnidh
 A tha gu teann 'ur lambh-sa air a gleidheadh ?
BERTA—'S an anns an duthaich choillteach a
 tha m' flearainn
 Na'm biodh na Suissich saor bhithinns' ann
 cuideachd.
RUDENTS—O, Bherta, ciod an sealadh a nochd
 sibh dhomh !
BERTA—Na h-earb tre dheadh-ghean Austria
 mis' a chosnadh ;

A lamh tha sinte mach a dh'ionnsuidh m'
oighreachd,
Fa run a h-aonadh ris an Oighreachd mhor.
Tha 'n ciocras fearainn sin, a shluigeadh suas
An t-saorsa agaithse, 'gam mbaoidheadh-sa
Aig a' cheart am, air son an aohhair cheudna !
A charaid, tha mi air mo chur air leth
Mar thabhartas ; mar dhuais theid mo thoirt
seachad
Do chuideiginn mu'n chuit a choisneas
fabhar—
An suil, far am bheil foill, a's cuilbheartan
A' dol air adhart—air falbh a dh' ionnsuidh
cuirt
An Iompaire—tha e 'n am heachd mo thar-
ruing
Tha 'n sud a' feitheamh orm cuihhrichean
posaidh
'Is fuathach leam—cha'n 'eil dol as dhoimh ann
Mur dean an gradh mo theasragainn—Bhur
gradh-se !

RUDENTS—Dheanadh sihh teilichte sihh fein an
so,
Bu leoир leihh a hhi leam 'n am dhuthaich
fein ?
O Bherta, ciod a bha 'n am thogadh dian
A mach do'n t-saoghal ach oidheirp sibhse
fhaotuinn ?
Sihhse a mhain Shir mi air slighe na gloire,
Mo dbeigh air urram fhuair a steidh 'n am
ghradh.
N'am b' urrainn duihh 'ur heatha 'chaitheamh
leam-sa
Duinte a stigh anns a' gleann shamhach so,
'S 'ur cul a thionndadh air an t-saoghal
uaibhreach
An sin tha crioch mo spairn-sa air a ruigh-
eachd ;
Faodaidh, an sin, sruth hrs an t-saoghal
bhuaire
Sadadh ri taobh hruach dhiongmalta nam
beann so—
Aon togadh luineach tuilleadh cha'n eil
agam
A dh' ionnsuidh caithe-heatha 's farsuinge—
Faodaidh, an sin, na creagan so mu'n cuairt
oirnn,
Am balla ard neo-ghluasdach a thogail,
Agus an gleannan sona duinte so
Fosgladh a suas ri aghaidh neimh a mhain
A's bidh e air a lionadh dhomh le soilse !
BERTA—Tha thu gu leir an ni a shaoil mo
chridhe
A hha thu, cha'n 'eil m' earhsa air a mealladh !

RUDENTS—Air falbh gu brath, an doille-inntinn
ghorach

A mbeall mi ! Gheibh mi sonas aig an tigh.
An so, am measg nam bruthaichean 's nan
loinntean
Far an do chleasaich mi gu b-aoibhinn eutrom,
Far nach 'eil tom, no creag, no lagan boid-
heach
Nach toir air ais gu'm chuimhne mile solas,
A's tha gach craobh, a's preas, a's fuaran
aluinn
Co-ionann leam ri cairde caomh mo gbaoil,
Bheireadh tu ann am dhuthaich fein dhomh
coir ort ?
O, 's maith a thug mi gaol dh' i riamh ! Tha
fhios 'm
Air thalamh nach biodh gean orm an taobl
mach dbitb.

BERTA—C'aite am biodh I-an-t-sonais dhuit ri
fhaotainn

Mur b' ann an so, 'an tir na neo-chionta
'An so, far am bheil dachaidh thearuint'
fatbast
Aig an t-seann dilseachd agus threibhdhireas
A b' abhaist a bhi eadar duine 's duine,
Far nach 'eil cealg, no breug a' tuinneachadh ?
An so cha tig am farmad a chur dragh
Air obair glan ar n-aoibhneis, ach, gu reidh
Srutbaidh o la gu la na h-uairean seachad.
Thusa chi mi an sud, gu duineil flachail
Am measg nan sar a's cluicthe a cheud fbear,
Le meas a's deadh-ghean air do chuartachadh,
Eadhon mar righ ag oibreachadb 'n a riogh-
achd.

RUDENTS—Thusa chi mise 'ad ribhinn am measg
bhan,

Am banalchd a's finealta, le gliocas
A riaghlaidh os ceann obair an tighe,
A' togail Paras ann am dhachaidh dhomh,
A's mar an t-Earrach, air an talamh lom,
A blaitean grinn a' sgapadh anns gach ait',
A sgeadachadh mo bheatha-sa le maise,
'S a' dusgadh aoibh a's cridhealas mu'n cuairt
ort.

BERTA—Mo charaid, feuch c'arson a bha mi
'caoidh !

Thu fein fbaicinn a sgrios, a' tilgeadh uait
An toileachaidh so 's airde leat 'ad bheatha.
Mo thruaigh mi ! Ciamar a rachadh leamsa
Na 'm feumainn ridir uaibhreach mor a bean-
tuinn,
Fear-ciosnachaidh—a stigh d' a chaisteal-
dubh ?
Balla no dun cha'n 'eil an so gu'm s a'adh

Bho shluagh a mhiannaichinn a dheanamh
aeibhinn.

RUDENTS—Ach ciamar a gheihh mi 'n rihe
'thilgeadh dhiom

A chuir mi fein le 'm ghoraidh thar mu
cheann?

BERTA—Srachd thar do mhuineal i, le misneach
dhuineil!

Thigheadh an rud a thoilicheas—seas ri d'
shluagh

Tha coir-hreith agad sin a dheanamh—
(Dudaichean na seilg air an cluinntinn
fad as).

Tha 'n t-sealg

A tighinn na's dluithe—falbh, feumar deal-
achadh,

Dean cath air son do dhuthaich, as dohag oil!
Oir tha sin uil' air chrith roimh an aon
namhaid

'S i an aon saorsa a ni saor sinn uile!
[Tha iad a' falbh.

AN TREAS EARRANN. AN TREAS ROIINN.

Lon laimh ri Altorf.

Air an taobh heoil tha craobhan, air an taobh
cuil tha an Ad air harr stuib. Tha an sealladh
air a dhunadh a stigh le Beinn-na-draoidh-
eachd,* os ceann am bheil sliabh-eighe ag eiridh
gu maiseach.

Friesshard agus Leutold air freiceadan.

FRIESSHARD—Tha sinn an so ri freiceadan gun
fheum.

Duine cha tig g'ar coir, air eagal modh
A thoirt do'n Ail so againn. Roimh so
B' abhaist an t-aite 'bhi cho trang ri faidhir;
Tha'n fhaiche so mar phasach, riamh o'n latha
A chaidh am Bochdan a chur air an stob.

LEUTOLD—Cha'n 'eil ach slaodaire an drasd 's a
rithis.

'Toirt dheth a bhoinneid phrahach 's an dol
seachad

Gu aimheal a chur oirnn. Theid daoine
fiachail

Astar mu 'n cuairt mu 'n crom iad druim ri Ad.

FRIESSHARD—Feumaidh iad gabhail seachad
air a so

'Nuair 'thig a' Chuirt a mach, aig meadhon-
latha.

Bha flughair agam—la o cheann a ghoirid—
Gu'm faighinn grainnean math a chur an sas,

* The Bannberg.

Oir cha robh smuaingt air modh a thoirt do n
Aid,

Thug Raosselman, am ministeur, gu grad
An aire dha,—'s e air a cheum a' tilleadh
O 'bhi a' frithealadh air duine tinn—
Sheas e an so, direach air beul an stuib,
Le samhlaidhean na sacrainaid 'na lamhan,
Dh' fheum Para Cleireach gliongadh leis a'
chlagan;
Thuit gach fear riamh 'sa chuideachd air a
ghluinnean,
A's dh' fheum mi fhein a dheanainh comh'ri
cach—
Chrom iad do'n Chisteig-naoimh, cha b' ann
do'n Aid.

LEUTOLD—A chompanaich, 's ann 'tha mi fhein
a' saoilsinn

Gu bheil sinn air ar cur an so air brangas
Air beul na h-Aid'. Is tamait e do mharcaich
Seasamh mar fhreiceadan air beulaobh Aid'—
Ni duine smiorail 'sam bith dimeas oirnn.
Gu 'n deanadh duine modh a thoirt do Aid —
Air m' shirinn fhein 's e reachd gun tur a th'
ann

FRIESSHARD—Urram do Aid fhalaimh, c'arson
nach toirteadh?

Nach iomadh clraigionn falamh 'ni thu modh
dha?

(Hildegart, Melchtild, agus Ealasaid, le
an clann a' tighinn agus a' seasamh
'nan sreacht mu'n cuairt air an stob).

LEUTOLD—'S tha uibhir de 'n ghill'-easgaidh
annad-sa,

Bheireadh tu dragh air daoine coir a nasgaidb.
Rachadh na thoilicheas seachad air an Aid.

Cha seall mo shuils' an ratliad aca tuilleadh.

MELCHTILD—Tha sin am Maor an crochadh—
'ur bou d'ha, chlann!

EALASAID—'Eudail, na'm falbhadh e's an ad aig'
fhagail,

'S i'n duthaich nach bu mhisd a chulaobh
fhaicinn!

FRIESSHARD ('g am fuadach air falbh)—

An gabh sibh as a so ! Mnathan na mallachd !
Co 'tha 'g 'ur n-iarraidh ! Cuiribh an so bhur
fir,

Ma tha fonn orra 'n lagh a chur gu dulan !
(Tha na mnathan a' falbh).

Tha Tell a' tighinn a nios, am balachan aige
air laimh ; tha iad a' gabhair seachad air an Aid
gun an aire 'thoirt dh' i, an aghaidh ris na
beanntan.

BHALTER (le 'chorag a' leigeadh ris Beinn-na-
draoidheachd)—

Athair, am bheil e flor ma bheirear buille

Le tuaidh do chraobh 'sam bith a th' air a'
bheinn ud,

Gu'n tig an fhuil aisde?

TELL—Co 'thuirt sin, a laochain?

BHALTER—'S e 'm buachaille mor a bha 'ga
innseadh dhuinn—

Tha draoidheachd air na craobhan, thubh-
airt e,

'S ma ni sini cron orra, cinnidh ar lamh
An aird—an deigh dhuinn iubhal—as an
talainh.

TELL—Cionnteach gu leoir tha iad 'nan craobhan
coisright'.

Am faic thu'n sud na Firnen, aidhearcean
geala

Cho ard gu'n caillear sealladh dhiu 'san speur?

BHALTER—'S iad sin na Gletseren 'bhios sinn a'
cluinntinn,

A' deanamh uibhir stairn air feadh na
h-oidhche,

'S o'm bheil na beuman sgríosail s-eachd a'
tuitem.

TELL—Seadh direach, agus bhiodh, o cheann a
fada,

Altorf 'na luidhe, pronn, fo bheuman-sneachd
Mur-bhith a' choille ghiuthais shuas an sud—

Feachd-duthcha treun—a sheas 'g a dhion o
sgrios.

BHALTER (an deigh beachachadh car tiota)—

Athair, am bheil tir 'sam bith gun bheanntan
ann?

TELL—Na'n tearnadh duine bho na cruachan
againn'

Ruigeadh e duthaich a tha farsuing, reidh,
Cha chluinnear fuaim nan eas 'an sin a'
taomadh,

Na h-aimhnichean tha 'ruih gu lubach seimh;
Chi duine 'h-uile cearn mu'n cuairt gun
bhacadh,

Tha 'n coirce 'cinntinn ard an dailtean briagh
Tha 'n tir, gu amharc air, mar gbaradh
maiseach.

BHALTER—'S c'arson, athair, nach rachamaid
gu luath

A sios a dh' fhuireach anns an duthaich
briagh sin

Seach a bhi ann an so le geilt 'gar cubadh?

TELL—Tha 'n duthaich aluinn, maith eadhon
mar Pharas

Ach cha 'n e 'n treabhaiche a bhios a' meal-
tuinn

A bheannachd phailt' a tha an cois a
shaothair.

BHALTER—Nach 'eil na daoine 'fuireach, mar
'tha sibhse,

Saor air am fearann fein ?
TELL—S ann leis an Easbuig,
 Agus an Righ a tha na dailtean aca.
BHALTER—Acb saoil nach feud iad sealgach
 anns a' choille ?
TELL—Is leis an triath an sithionn a's an
 eunlaith.
BHALTER—Nach feud iad iasgach anns na
 b-uilld mata ?
TELL—Is leis an Righ na-huilld, an loch, 's an
 salann.
BHALTER—Co e an Righ mata, roimh 'm bheil
 an eagal ?
TELL—An Ti a tha 'g am beathachadh 'g an
 dion.
BHALTER—Nach urrainn iad an air' thoirt orra
 fein ?
TELL—Cha 'n earb na coimhairsnaich a cheil'
 an sud.
BHALTER—Athair, bhiodb an tir fharsuing
 cunhann leamsa,
 'S fearr a bhi fuireach fo na beuman-sneachda.
TELL—Seadh, 's mor 'is fearr a laochain sleibh-
 tean-eighe
 A' seasamh aig do chul seach daoine ocla.
 (Tha iad a' dol a ghabhail seachad).
BHALTER—Eh, athair, faic an ad air barr a'
 chabair !
TELL—Nach coma leinne 'n ad ! Tiugainn air
 adbart.
 (Tha e air ti 'dol seachad, an uair a tha
 Friesshard a' tighinn 'na choinneainh
 le a shleagh a suas).

FRIESSHARD—'An ainm an Iompaire ! Tha thu
 ri stad !
TELL (a' deanamh greim air an t-sleagh)—
 'D e 'tha dhith ort ? C'arson a ghleidheadh
 tu mi ?
FRIESSHARD—Bhrist thu an aitline ; feumaidh
 tu tighinn leinne.
LEUTOLD—Cha d' rinn thu modh do 'Aid, 'an
 gabhail seachad
TELL—Leig as mi, 'charaid.
FRIESSHARD—Air falbh do 'n phriosan ort !
BHALTER—M' athair do 'n phriosoan ! Cuid-
 eachadh ! Cuideachadh !
 (A' ruith air adhart).
 'An so, fheara ! Cuidichibh m' athair, a
 dhaoine !
Ainneart ! Ainneart ! Tha iad 'g a chur an sas !
 (Raosselman, am Ministrel, Paruig an
 Cleireach, agus triuir fhear eile a'
 tighinn air an adhart).

PARA CLEIRICH—'D e 'th' ann ?

RAOSSELMAN—C'arson a ghlacadh tu an duine
FRIESSHARD—Is namhaid e do'n Righ, 's fear-
ceannairc e !

TELL (a' beirsinn air le braise)—Mise 'am fhear-
ceannairc !

RAOSSELMAN—A charaid, tha thu 'm mearachd,
'S e Tell a th' ann, fear-duthcha siothchail
coir.

BHALTER (a' toirt an aire do Bhalter Furst, agus
a' ruith 'na choinneamh,—

A Sheanair, cuidichibh ! Tha m' athair fo
ainneart.

FRIESSHARD—Do 'n phriosan ort !

BHALTER FURST (a' greasad a nios)—

Stad ! Seasaidh mi'n urras air !

'An ainnm an Fhortain, 'Tell ciod a th' air
tachairt ?

(Tha Melchdal agus Stauffacher a' tighinn
a nios).

FRIESSHARD—Ard-uachdaranaachd a' Bhaillidh
thar na duthcha

Cha 'n aidiche e, a's tha e 'deanamh tair air.

STAUFFACHER—Rinn Tell, da-rireadh so, am
bheil thu 'g radh ?

MELCHDAL—A spolochdaire, 's i 'n dearg bhreug
a th'agad !

LEUTOLD—Cha d' rinn e modh' do 'n Aid 's a
ghabhail seachad.

BHALTER FURST—Agus air son so theid a chur
anns a' phriosan ?

A charaid, gabh ri m' urras a's leig as e.

FRIESSHARD—Rach thus'an urras air do choluinn
fein !

Ni sinn'ar dleasdannas—Thugaibh air falbh e !

MELCHDAL (ris an luchd-duthcha)—'S i ainneart
narach a tha 'so, a mhuinnitir !

An giulain sinn gu'n toir iad leo an duine

Gu ladarna, mar so, fa chomhair ar suilean ?

PARA CLEIREACHT—Cha seas sinn e, is sinne 's
treise, 'chairde,

Gnala ri guala scasaidh sinn a cheile.

FRIESSHARD—Co agaibh 'theid an aghaidh
reachd a' Mhaoir ?

TRIUIR (eile de Luchd-duthcha)—Cuidichidh
sinne sibh.

'D e th' ann ? Gu lar iad !

(Hildegard, Melchtilde, agus Ealasaid a'
tilleadh air an ais).

TELL—Ni mi mi-fein a chuideachadh an ealachd
Falbhaibh, a mhuinnitir. Na 'm biodh feum
air spionnadh

An gabhainn geilt, saoil sibh, roimh 'm
biodagan ?

MELCHDAL (ri Friesshard)—Thoir as ar meadhon
e, ma tha 'chridh' agad !

FURST agus STAUFFACHER—Air d' athais !
Socair !

FRIESSHARD (a' glaodhaich)—Ar-a-mach! Ceann-airc !

(Cluinnear dudaichean seitge).

NA MNATHAN—Sin am Maor a' tighinn !

FRIESSHARD (a' togail a ghuth)—Ar-a-mach !
Ceannairc !

STAUFFACHER—Raoichd thus' a shlaughtire !
Ran gus an spreadh thu !

RAOSSELMAN—An cum thu samhach ?

MELCHDAL—Duin do ghlochd, a chlap-sgain !

FRIESSHARD—Foir, foir air seirbheiseach an
lagh 's na rioghachd !

FURST—Tha 'sin am Maor ! Mo thruaigh, ciod
a thig ruinne ?

Gessler, air muin eich, seabhag-seilg air caol a
dhuirn, Rudolf bho Harras, Berta agus Rudents,
buidheann mhor sheirbheiseach fo arm 'gan
leantuinn, agus a' seasamh, le 'n sleaghan fada,
mu 'n cuairt an iomlain.

RUDOLF—Ait', aite do 'n Mhaor !

GES-LSR—Sgaolibh o 'cheile iad,

C'ar son a thrus an sluagh ? Co 'bha 'glaodh-aich
foir ?

Co 'bh' ann ? Bu mhaith leamh fios.

(Ri Friesshard)—Seas thusa mach !

Co thu, 's c'ar son a ghlac thu 'n duine so ?

FRIESSHARD — Uachdarain chumhachdaich, 's
fear-arm leat fein mi,

Air freiceadan an so air beul na h-Aid.

Ghlac mi an duine so direach 's a ghniomh

A' gabhail seach gun mhodh a thoirt do'n Aid.
Bha mi 'ga chur an sas a reir bhur n-ordugh,
Ach dh' fheuch an sluagh le ainneart a thoirt
uum.

GESSLER (an deigh dha 'bhi mionaid 'na thosd)—

Am bheil thu deanamh dimeas air an Iompair'
A's ormsa, 'Tell, a tha 'na ainm a' riaghlaodh,
Gu 'n diult thu modh do 'n Aid a chroch mi 'n
so,

Gu dearbhadh cinnteach a chur air 'ur
n-umhlachd ?

Droch-run do chridhe rinn thu 'bhrathadh
dhomh.

TELL—A mhaighstir choir, thoir maitheanas
domh ! Cha b' ann

A' deanamh tarcais oirbh a bha mi idir,
Ach cha do ghabh mi umhail's an dol seachad.
Cha 'n ainm dhomh TELL, ma 's ann 'gam
dheoin a bha e,

Gabhaihh mo leisgeul, cha tachair e a rithis.
 GESSLER (an deigh a bhi greis 'na thosd)—
 Tell, tha thu 'd mhaighstir air a' chrois.
 bhogha,
 Chaidh a radh rium nach tig duin' eile suas
 riut ?
 BHALTER—'S tha sin fior, a mhaighstir ; tilgidh
 m' athair
 Ubhal bho chraoibh dhuibh aig cuig fichead
 ceum.
 GESSLER—An leats' an giullan, 'Tell ?
 TELL—Is leam, a mhaighstir.
 GESSLER—'Bheil duine cloinne 'thuilleadh air-
 san agad ?
 TELL—Tha dithis ghiullan ann, a mhaighstir
 choir.
 GESSLER—A's co de'n dithis dhiu a's dochá leat ?
 TELL—Tha iad an aon chuid ionmhuinn leam le
 che.le.
 GESSLER—A nis mata, Tell, ma chuimsicheas tu
 Ubhal air craoibh aig astar ceud ceum uaire
 Bheir thu lan dearbhadh ann am lathair air
 d' ealdhain—
 Gabh a' chrois-hhogha—tha i aig do lamh—
 Dean thu fein deas gu cuimseachadh air ubhal
 A theid a chur air ceann do bhalachain—
 Gabh cuimse mhaith, bheirinn a' chomhairl'
 ort,
 A chionn, mur huail do shraighead air an uhhal
 Aig a' cheud ionnsuidh, caillidh tu do cheann !
 (Tha uamhunn ri fhaicinn anns gach gnuis
 TELL—A mhaighstir—'d e 'n rud uamhasach
 tha
 'N 'ur beachd do m' thaohh ?—Bho cheann mo
 leinibh tha mi—
 Ni h-eadh, a mhaighstir choir, cha 'n fheud e
 'bhith
 Gu 'n tigeadh sin 'n 'ur smuaint—Nar leigeadh
 Dia e—
 Cha b' urrainn sibh gu hrath, an ceart dha-
 rireadh,
 Sireadh air athair a leithid sin a dheanamh !
 GESSLER—Feuchaidh tu air an uhhal, air ceann
 do mhic—
 Tha mi 'ga shireadh ort, 's tha thu ri 'dhean-
 amh.
 TELL—Tha mi ri cuimse 'ghahhail leis a' hhogha
 Air a' cheann ghaolach aig mo hhalachan
 fein ?—
 'S fhearr leam dol thun a' hhais na aont-
 achadh !
 GESSLER—Feuch e, no hasaich fein 's do lean-
 abh comhladh.
 TELL—Dheanadh sihh mi 'am mhortair air mo
 ghiullan !

A mhaighstir, cha'n 'eil clann agaibh, mar sin
Faireachduinn cridhe Athar cha 'n aithne
dhuibh.

GESSLER—Seadh, 'Tell, tha thu air tighinn g' ad
ionnsuidh fein

Gu h-ealamh ; thuirt iad rium gur duin' thu
A bhoich a' coiseachd mar gu 'n robh thu
'bruadar,

Gu bheil thu neonach ann ad dhoighean uile
'S gur toigh leat nitheanan neo-chumanta,
Mar sin tha mi air geall neo-chumanta
A chur fa 'd chomhair. Bheachdaicheadh fear
eile,

Chuireadh e air a mheigh na cuisean aige—
Theid thusa—dall 'g ad dheoin—gu dian air
adhart,

A's theid thu 'n sas le d' uile neart 's a chuis.

BERTA—O, sguiribh a thoirt dheth nan daoine
bochda !

Tha iad air chrith, a's ban le geilt m' ur
timchioll—

Cha 'n 'eil iad cleachdte ri 'ur briathra-sa

A ghabhail ann am beachd mar fheala-dha.

GESSLER—Co 'their gur feala-dha a th' ann am
aire ?

(Tha e 'sineadh a lamh a dh' ionnsuidh
geug craoibh a tha os a cheann).

Tha so an t-ubhal — Deanaibh ait', a
mhuiinnitir—

Tomb'sibh a mach an t-astar mar is
cleachdta—

Ceithir fichead sinteag—cha toir na's lugha,
Na thuilleadh air a sin. Rinn esan uaill as
Gu'n tugadh e a dhuine nuas aig ceud dhiu—
Tilg, Fhir-a'-bbogha, 's biodh do chuimse
cinnteach !

RUDOLF—Mo chreach ! Tha so air tighinn gu
da-rireadh !

Guidh air a' Mhaor, mo ghiullan, air do
ghluinnean,

A dh' fheuch an dean sin maith—air son do
bheatha !

BHALTER FURST (fo 'anail, ri Melchdal a tha air
eiginn a' ceannsachadh a mhi-fhoighidinn)—

Bi samhach, tha mi 'guidhe, cum ort fein !

BERTA—'Uachdarain, deanadh so do riarachadh;
Tha e an aghaidh naduir, amhgar athar

A thionndadh 's an doigh so gu culaidh-
mhagaidh.

Ma thoill an duine bochd so corp a's anam

A chall tre choire fhaoin, air m' fhirinn ghloin !

Dh' fhuiling e cheana 'm bas deich uairean
thairis,

Leig dhachaidh e gun lochd d' a thighein-
tubha ;

Tha e air eqlas a chur oirbh ; bidh cuimhn
aige,

'S aig clann a chloinne, air an latha so.

GESSLER—Fosglaibh an t-sligte ! Clis, c'ar son
do mhoille

Thoill thu do bheatha 'chall, tha e am chomas
Do chur gu bas, a's feuch gu h-iocdmhor,
tha mi

A' cur do chor ann do laimh sheolta fein.

Cha'n urrainn duine 'radh gur cruaidh a bhinn

Ma nithear air a chor e fein 'n a mhaighstir.

Rinn thusa bosd a d'shuil neo-mhearachdach.

Ro-mhaith ! A shealgair, dealbh a nis dhuinn
d'ealdhain !

Tha am ball-cuimse airidh ort, 's ard do
dhuais !

A maisidh duine cumant air an t-suil-dhubh

Ain meadhon na targaid, ach their mise sar

Ris-san a thaisbeanas, gu deas, a sheoltachd

Gun chaochladh, aig gach am, a's anns gach
aite—

Aig nach 'eil 'aigne 'dol 'na laimh 's na shuil.

BHALTER FURST ('ga thilgeadh fein a sios na
lathair)—

'Uachdarain, 's aithne dhuinn gu maith bhur
cumhachd,

Ach leigibh seachad coir, a's nochdaibh
trocair !

Thugaibh leibh leth mo mhaoin—gabhaibh na
th' agam !

Ach caomhnaibh athair o dheanamh tuirn cho
oillteil.

BHALTER TELL.—A sheanair, na lubaibh glun
do 'n duine chealgach !

Innsibh dhomh c'ait' an seas mi. Cha n
eagal domh.

Bheir m' athair eun air sgeith a nuas le
'shaighead

Cha teid e cearr 'am bualadh cridh' a leinibh.

STAUFFACHER.—Nach gluais neo-chiont an lein-
ibh sibh, a Mhaoir ?

RAOSSELMAN.—O, cuimhnichith, tha Dia air
airde Neimh

D' am feum sibh cunntas a theirt air 'ur
briathran.

GESSLER (le a laimh a' comharrachadh a' bhal-
achan doibh)—

Ceanglaibh e ris a' chrann-teil' ud !

BHALTER.—Mo cheangal !

Cha ruig sibh leas mo cheangal ! Seasaidh mi

Gun eang a charachadh, cho bidh ri uan,

Cha dean mi uibhir 's anail bheag a tharuing.

Ach ceanglaibh mi 's cha 'n urrainn mi 'bhi
samhach,

- Bhithinn air son gach iall a shracadh dhiom.
- RUDOLF**—A laochain, leigidh tu, niata, breid air do shuilean !
- BHALTER**—C'ar son a cheangladh sibh eadhon mo shuilean ?
- Am bheil sibh 'smuainteach' gu'm bi eagal orm noimh shaighead, 's i an lamhan cinnteach m' athar ?
- Seasaidh mi teann, cha dean mi rosg a phriobadh.
- Greasaihbh, athair, feuchaibh gur feir-bogha sibh !
- Tha e 'cur teagaimh annaibh, tha duil aige Gu'n sgrios e sin—'I ilgibh an t-ubhal, buailibh e
- Gu mi-th'ackd a chur air an duine mhosach !
(Tha e 'dol agus a' seasamh fo 'n chrann-teile, tha 'n t-ubhal air a chur air a cheann).
- MELCHDAL**—Ciod ? An coimhlionar fo na suilean againn
- Eucoir cho gailbheach ? C'ar son a rinn sinn boidean ?
- STAUFFACHER**—Tha sin an diomhain. Cha 'n 'eil airm againn ;
- Nach fac' th' coill de lannan timchioll oirnn. Dia 'thoirt naitheanais choibh-san a chomhairlich dail !
- GESSLER** (ri Tell)—Gu d' obair. Ma bhios duine 'caitheamh airm
- Cha 'n ann an diomhain. Tha e cunnartach A bhi a' giulan inneal-bais mu 'n cuairt, Tillidh an t-saighead air an duine 'thilg i.
- Tha a' choir ard so 'tha 'n luchd-duthcha 'gabhall
- A' tabhairt oilbheum do Ard-Thriath na tire, Na caitheadh airn ach neach a striochdas dhasan.
- Bha thusa 'gabhall tlachd 'am bogha saighead,
- Ro-mhaith, ball-cuimse taghaidh mise dhuit.
- TELL** (a' taruinn a bhogha agus a' cur saighead air)—
- Fosglaihb dhomh slighe ! Aite dhomh !
- STAUFFACHER**—Ciod, "Tell ? Gu brath cha 'n fheuch—! ha thu air bhall-chrith Cho luath ri duilleig, tha do lamh a' crith' 'S do ghluinnean mar gu'm failnicheadh iad fodhad —
- TELL** (a' leigeil leis a' bhogha sleamhnachadh a sios)—
- Tha 'h-uile ni a' snamh air thoiseach orm.
- NA MNATHAN**—A Fhreasdail chothromaitch !
- TELL** (ris a' Bhaillidh)—Na cuiribh chuige mi

Gu'm shraighead a thilgeadh. Sin dhuibh mo chridhe!

(Tha e a' rusgadh a bhroillich).

Gairmibh 'ur marcaichean gu 'm sgath a sios!
GESSLER—Cha'n i do bheatha idir a tha'dhith orin.

Bu mhaith leam dearbhadh air do chuimse fhaicinn.

Ni thusa 'h-uile rud, cha mheataich dad thu,
Glacaidh tu'n stinir cho ealaingh ris a' bhogha;
Cha chuir a' ghaillion oillt ort, ma bhios duine
Ri theasragainn. Cuidich thu fein a nis,
'husa a theasraigeas cho deas dream eile!

(Tha Tell a seasamh ann an spairn eagallach,
a lamhan ag oibreachadh agus a shnilean a'
tioindadh aig aon am le feirg, a dh' ionnsuidh
Gessler, aig an am eile, le durachd, a suas gu neamh.
Ann am prioba na sul, tha e a' glacadh
a bhalg-shraighead, a' tarruing an d'ra saighead
as, agus 'ga chur ann a chrios. Tha 'm Baillidh
a' gabhair beachd air a h-uile car).

BHALTER (fo 'n chraobh-teile)—Athair, nach tilg sibh! Cha'n eil eagal orm!

TELL—Feumaidh e 'bhi!

(Tha e a' tighinn g' a ionnsuidh fein agus a' deanamh de is a bhogha gu tarruing).

RUDENTS (a bha fad na h-uine fo għluasad-inntinn cho dian gur gann a bha e a' cumail air fein)—

'Uachdarain, tha'n t-am

Nach cuireadh sibh a' chuis na's fhaid' air adhart,

Cha dean sibh e—Cha robh ach dearbhadh ann—

Ruig sibh 'ur crioch—Oir thig a' għairge gearr Air a' chrich cheart ma theid i tuille's fada.
Ma bhios an t-sreang ro-theann brisear am bogha,

An uair 'is teinne 'n 'gad 's ann 'bhrisear e.

GESSLER—Bi thus' ad thosd gus an teid bruidh-inn riut.

RUDENTS—Feumaidh mi labhairt! Feudaidh mi a dheanamh!

Onoir an Iompairie tha luachmhor leam,

'S e fuath a choisneas riaghla dhia mar so dha.

Cha'n i so toil an Righ, tha mise flosraich—

Cha toill ino shluagh a leithid so de liodairt,

Agus cha'n eill lan-choir agaibh 'thoirt dhoibh.

GESSLER—Seadh! Tha thu dalmia!

RUDENTS—Bha mi ann am thosd

A' gabbail ealla ris gach gniomh an-joċċdmhor,
Dhuin mi mo shuilean air na bha mi 'faicinn,
Mo chridhe goirt, le corruiċh a' cur thairis,

B' fheudar gu teann a għlasadħ ann am
 bhroilleach ;
 Ach b' e neo-dhilseachd a bhiodh ann do 'm
 duthaich,
 Agus do'n Iompare 'bhi 'm thosd na 's fhaide.

BERTA ('ga tilgeadh fein eadar e agus Gessler)—
 Cuiridh tu 'n duine cuthaich sin air bainidh !

RUDENTS—Threig mi mo chinneadh, thionndaidh
 mi mo chulaobh
 Riusan a tha dh'aon fhuil rium, thilg mi
 dhiom
 Gach cheangal naduir, a chum sibhs' a leannt-
 uinn—
 Chreib mi gur i a' chuid a b' fhearr a rinn mi
 Anna bhi daingneachadh cumbachd an Righ—
 Tha nis an sgail air tuiteam o mo shuilean—
 Le uainhas chi mi 'n slochd air thoisich orm,
 Mo thuigse gearr-sheallach thug sibh air
 seachran
 Mheall sibh mo chridhe earbsach—Bha mi
 air ti
 Mo shluagh a sgrios, fo dhurachd maith a
 dheananmh.

GESSLER—A leithid de ladarnachd ri d' Thriath,
 'dhuin' oig ?

RUDENTS—S e 'n t-Iompare mo thighearna,
 cha sibhse—
 Rugadh cho saor ribh fein mi, neo-air-thaing
 Mur 'eil co-inbhe agam ribh mar Ridir.
 Mur bitheadh sibh 'an so 'an ainm an Righ
 D' an toir mi urram, ged a bheirear masladh
 'N 'ur riochd-sa air, thilginn a sios a' mheatag
 Mur coinneamh, agus bhiodh e oirbh mar
 fhiachadh
 Freagairt a thabhairt a reir gnath nan Ridir.
 Seadh, smeidibh air blur marcaichean—Cha
 'n 'eil
 Mise an so mar iadsan—
 (A' sineadh a laimħa chuman t-sluaigh)—
 Gun bhall-arm
 Tha claidheamħi agam, ma thig neach 'g aq
 choir —

STAUFFACHER (a' toirt glaoidh)—Tha 'n t-ubhal
 air tuiteam !
 (Am feedh a bha aghaidh a h-uile duine air a
 thionndadh ris an taobh so, agus a thilg Berta i
 fein eadar Rudents agus an t-Uachdaran, tha
 Tell air an t-saighead a thilgeadh).

RAOSSELMAN—Tha 'n giullan beo !
MORAN GHUTHANNA—Dh' amais e air an ubhal !
 (Tha Bhalter Furst gu tuiteam ann an
 laigse, Berta a' cumail taice ris).

GESSLER (le iongnadh)—Ciod ! An do thilg e
 air ? An t-uamħas duine !

BERTA—Tha 'm balachan beo ! Thigibh d' ur n-ionnsuidh fein !

BHALTER TELL (a' tighinn 'na leum leis an ubhal)—

Athair, so an t-ubhal ! Nach robh fhios agam
Nach leonadh sibh gu brath 'ur balachan fein.

(Tha Tell ag aomadh air adhart mar gu'n robh
a shuilean fathast a' leanachd na saighde—tha
a chrois-bhogha a' sleamhnachadh gu lar—an
uair a tha e faicinn a bhalachain a' tighinn tha
e a' greasad 'na chomhail le gairdeannan fosgailte,
agus air dha a thogail tha e 'g a phasgadh
gu teann ri 'bhróilleach ; tha e an sin a' call a
neart agus gu tuiteam ann an laigse. Tha
cridhe a h-uile duine mu 'n cuairt air a
ghluasad).

BERTA—Gu 'n sealladh Trocair oirnn !

BHALTER FURST (ri Tell agus a ghiullan)—

Mo chlann ! mo chlann !

STAUFFACHER—Moladh gu'n robh do Dhia !

LEUTOLD—B' i sin an urchair !

Theid iomradh oirre gu linn mu dheireadh 'n
t-saoghail.

RUDOLF—Theid sgeul a dheanamh air an
t-sealgair Tell

Fhad 's a bhios beinn a' seasamh air a bunait.
(Tha e a' sineadh an ubbail do 'n Uachdaran).

GESSLER—Air m' fhacal, air a sgoltadh roimh 'n
teis-meadhoen !

Sar obair chuims' da-ríreadh, bheir mi 'chliu
dha.

RAOSSELMAN — Tha 'n urchair taghta, ach
an-aoibhinn dhasan

A dh' fhoirn air adbhart Tell gu Dia a bhuir-eadh !

STAUFFACHER—'Tell, thig g' ad dh' ionnsuidh
fein, seas air do chasan.

Gu duinell dh' fhuasgail thu thu fein, 's a nis
Gu saor 's gun dochann faodaidh tu dol
dachaidh.

RAOSSELMAN—Tiugainn, a's thoir air ais do 'n
mhathair a mac !

(Tha iad a' feuchainn a thoirt air falhh leo).

GESSLER—'Tell, eisd rium !

TELL (a' tilleadh)—Ciod, a mhaighstir, a bu
mhaith leibh ?

GESSLER—Chuir thu 'am falach saighead eil' ad
chrios—

Seadh, chunnaic mi gu maith thu ! C'ar son
a bha i ?

TELL (fo amhluadh)—Tha sin 'na chleachduinn
aig na sealgairean.

GESSLER—'Tell, cha n e sin a bh' ann, cha
ghabh mi 'n fhreagairt ;

Bha rud-eiginn a thuilleadh ann ad bheachd ;
Abair an fhirinn ghan gu saor a mach
A's ciod air bith e tha do bheatha cinnteach,
Car son a thug thu leat an dara saighead ?

TELL—Mata, a mhaighstir, o'n a rinn sib
cinnteach,

Mo bheatha dhomh -bheir mi dhuibh brod na
firinu.

(Tha e a' tarruing na saighde as a chrios,
agus a shuil air a' Mhaor le sealladh
eagallach).

Na'm biodh a' cheud te air mo leanabh a leon,
Chuirinn an dara saigheid troimh 'n chridh'
agaibhse,

Air chinnt cha rachainn cearr 'an amas oirbhse.
GESSLER — Seadh, mata, 'Tell, gheall mi do

bheatha dhuit,
M' fhacal mar Ridir thug mi, gleidhidh mi i—
Ach air do dhroch-run fhiosrachadh cho
dearbhita.

Togaidh mi leam thu, 's theid do ghleidheadh
tearuint'

Far nach ruig grian no gealach ort na 's mo,
's bidh mise tearuint' o na saighdean agad.

Cuiribh 'an sas e 'Illean ! Ceanglaibh e !

(Tha iad a' ceangal Tell).

STAUFFACHER—Ciod, Uachdarain ! Ni sibh mar
so ri duine

A rinn Lamh Dhe gu follaiseach a dhion ?

GESSLER—Chi sinn an saor I e an dara uair.

Thugaibh air bord mo bhat' e ; Leanaidh mi
sibh

'Am prioba, bheir mi fein thun Cussnacht e.

RAOSSELMAN — Cha 'n 'eil a chridh' agaibh,
eadhon an t-Iompair,

Cha'n 'eil a chridh' aige a leithid a dheanamh.

Tha sin an aghaidh ar litrichean-saorsa !

GESSLER—Ach c'ait' am bheil 'ur litrichean-
saorsa ?

An d'rinn an t-Iompaire an daingneachadh ?

Cha d'rinn e 'n daingneachadh. Is ann tre
umhlachd

A tha am fabhar so agaibh i 'chosnad.

Tha 'h-uile gin agaibh 'n 'ur ceannaircich

An aghaidh lagh an Righ, tha sibh a' dadadh

Ruinteran an-dana ar-a-mach a dheanamh.

'S aithne dhoinh sibh—tha mi a' facinn troimh

A h-uile h-aon agaibh gu soilleir—Esan

Tha mi a' toirt an ceart-uair as bhur meadhon,

Ach tha sibh uile coireach cho maith ris-san.

Esan 'tha glic 'n 'ur measg ionnsuicheadh e

A theanga 'ghleidheadh, agus a bhi umhal.

(Tha e a' falbh, Berta, Rudents, Harras,
 agus na gillean 'ga leanntuinn,
 Friesshard agus Leutold a' fuireach
 air deireadh).

- BHALTER FURST** (ann an cradh geur cridhe)—
 Tha e alr falbh ; tha e an deigh cuir roimh',
 Mi fein agus mo theaghlaich uile 'sgrios !
- STAUFFACHER** (ri Tell)—C'ar son a chuir thu 'm
 beisdh cho fada chluige !
- TELL**—Am fear a dh' fhuiling cradh cho goirt ri
 'm chradh-sa
- Ceannsaicheadh 'se e fein ma 's nrrainn e
- STAUFFACHER**—O, tha na h-uile gin againn 'an
 geimhlibh !
- MUINNTIR - DUTHCHA** (a' dluthachadh mu 'n
 cuairt air Tell)—
 Ar dochas deirionnach tha caillte leatsa.
- LEUTOLD** (a' tighinn dluth)—'Tell, 's duilich leam
 —Ach feunaidh mi 'bhi umhal.
- TELL**—Mo bheannachd leihh !
- BHALTER TELL** (le briste-cridhe, a' cur a lamhan
 m' a mhuineal)—
 O, m' athair ! M' athair laghach !
- TELL** (a' togail a laimh gu neamh)—'S ann shuas
 an sud 'tha d' athair ! Amhairec ris-san !
- STAUFFACHER** —'Tell, nach 'eil guth agad ri
 chur gu d' mhnaoi ?
- TELL** (a' teannachadh a bhalachan ri 'uchd)—
 Tha 'n giullan slan ; dhomhsa bheir Dia a
 chomhnadh.
 (Tha e 'g a fhuasgladh feiu uapa gu grad
 agus a' leanachd an Luchd arm).

AN CEATHRAMH EARRANN. A' CHEUD ROIÑN

An Cladach air taohh an ear Loch-nan-ceithir
 —Siorramachdan—Coillteach. Tha squirr agus
 stallachan cas an taohh an iar a' dunadh a stigh
 an t-seallaidh. Tha luasgadh air an Loch, tha
 sranu na gaoithe, agus sloisreadh nan tenn a'
 dol na's airde an drasda 's a rithis tha tein'-
 athair agus tairneanach ann.

- Cuns o Ghersau, fasgair agus a Bhalachan.
- CUNS**—Chunnaic mi e le 'm shuilean, creidh
 mi,
 Thachair e uile mar a dh' inn's mi dhuibh.
- IASGAIR**—Tell air a thoirt 'na phriosanach do
 Chussnacht,
- An duine 'b' fhéarr's an tir, an lamh 'bu treine
 Ach sinn a sheassadh, suas air son ar saorsa.
- CUNS**—Tha 'm Baillidh fhein 'g a thoirt leis thar
 an Loch,
 Bha iad a' deanamh deas gu dol air hord

Air dhomh Fluelen fhagail ; ach ma dh' fhaoidte

Gu 'n d' rinn an stoirm, a tha gu bras ag eiridh,

'S a chuir mi fein, gun taing, an so air tir

Mairneal a chur 'nan car nach d'fhuair iad seoladh.

IASGAIR—Tell ann an geimhlihh ann an laimh a' Mhaoir !

Theid a chur, creid mi, domhain gu leoir fodha Nach faic e solus geal an latha tuilleadh !

A chionn bidh geilt air-san a ruig cho goirt e, Roimh a dhioghaltas ceart na 'm biodh e fuasgailte.

CUNS—Tha ar sean Riaghlaire, cuideachd, chuala mi,

Triath Attinghausen, air a leaba-bhais.

IASGAIR—Bri ear mata ar n-acair dheireannach, Tha aige-san a mhain a chridh' a ghuth

A thogail suas gu coir an t-sluaigneach a thagrach.

CUNS—Tha 'ghaillionn air lan-uachdar fhaotainn ; slan leihh ;

Theid mis' a null do 'n Chlachan air son aidcheachd ;

Cha'n eil maith smuainteachadh air falbh an diugh.

IASGAIR—Tha Tell an sas, tha 'm Baran maith a caochladh !

Togaigh Ainneart gu ladarna a ceann,

Tilgidh i nair a's naisneachd tur air chul ;

Tha beul na firinn a's a' cheartais halbh,

An t-suil gheur air a dalladh, an gairdean sin

A bheireadh fuasgladh dhuinn 'an slathairuidhean !

AM BALACHAN—Tha e 'cur clach-mheallain throm. Thigigh a stigh

Do'n hhothan, athair ; cha'n eil comhfhurtachd

Fuireach 'an so 's an tigh cho fosgailte.

IASGAIR—Seidibh, a' ghaoithean ! Boillsgigh, a dhealanaich !

Sgoltaihh o cheile, 'neula ! Doirtiagh a nuas

A shruthean neimh, curiagh an tir fo dhilinn, Sgriosaibh 's an eitein ginealach nach d'rugaadh !

Gabhaibh, a dhuile horha, tighearnas ;

Tillibh air ais gu'r dachaidh anns an fhásach

A mhangaana, agus a mhadaidh-alluidh,

Is leibh an duthaich. Co agaínn le'in b'aill

Fuireach as eugmhais saorsa anns an aite !

BALACHAN—Eisdibh ri goil a' chaoil, ri beuchd na cuairt-ghaoith,

Riamh cha rohh dairirich coltach ris'sa ghlaic so

IASGAIR—Air ceann a leinibh fein cuimse a
ghabhail,
Riamh roimh' cha deach orduchadh do athair?
Agus cha'n eirich Nadur ann an corrui.
A suas 'n a aghaidh—O, cha ghabhainn
iongnadh
Na stallachan sin fhaicinn thun an Loch
'Gan aomadh fein, na sguir ud shuas,
Baidealan reodht' na h-eigh, air nach do
dhruigh
An t-aiteamh riamh o Là a chruthachaidh,
Bho 'm binnein ard a leaghadh mar a' cheir.
Na beanntan air an sgoltadh, na gleanntan
ciar
'G am filleadh air a cheil', no tuil a sgrios,
An dara uair, gach comhnuidh dhaoin' air
thalanh!

(Tha gliongarsaich air a chluinntinn).

AM BALACHAN—Eisdibh, tha clag a' bualadh
air an aoinidh.

Cinneach tha iad a' faicinn bat' an cunnart,
'S tha'n clag 'gan trusadh air son urnuigh
'dheanamh.

IASGAIR—Mo thruaigh, an long a th' air a sligh'
an ceart-uair

'Ga tulgadh anns a' chreadhail ea gallaich so!
Stiuir cha dean feum a so, an stiuradair
Bithidh, e fein, fo cheannsal aig andoinnionn.
Cluichidh a' ghaoth's na tonnan leis an duine
Mar gu 'm bu chniota e—Am fad 's am fagus
Cha'n eil aon chamus anns am faigh e fasgadh!
Gu corrach doirbh, ag eiridh ard fa 'chomhair,
Tha creagan gruamach, air nach fosgail dorus,
A' togail aodann dur neo-bhaigheil ris.

AM BALACHAN (a' sealltuinn ris an laimh chli)—
Athair! Sin long a' tighinn a Fluelen!

IASGAIR—Dia a thoirt comhnadh do na daoine
bochda!

Aon uair 's gu 'n glac a' chumhann so a'
ghaillonn
Le cuthach sadaidh i mu 'n cuairt s mu 'n
eualrt air,
Mar a ni leomhan, ann a gharradh iaruinn
Casadh gun tamh, a's cath an aghaidh nan
crann,
Aig sireadh doruis dha le beuchdaich dhiomhain;

A chionn tha balla ailbhinn thun an speur
'Ga druideadh air gach teobh's a Bhealach so.

BALACHAN—Birlinn a' Mhaoir, 's i th' ann bho
Uri, athair,

Faicibh ain mullach dearg oirre, 's 'm bratach.

IASGAIR—A cheartais Dhe! 'S e fein a th' ann
gu cinnteach.

An t-Uachdaran, a tha tighinn thar an aiseig—
Sud e a' seoladh agus tha a chionta

Aige 'ga giulan leis air bord na luinge !

Fhuair gairdean diogh'ltais e a mach gu
h-ealamh,

Tuigidh e gu bheil Uachdaran 's treise
Thairis air fein a nis. Cha toir na tonnan
Feart air a ghuth ; agus cha chrom na creagan
An ceann gu modhail ris an aid aige—
A laochain, na dean urnuigh, na dean greim
Air Laimh a' Bhreitheimeh, gu bacadh a chur
oirre !

AM BALACHAN—Cha 'n ann air son an Uachd-
arain 'tha mi 'g urnuigh,

Ach air son Tell, a th'air an t-soitheach leis.

IASGAIR—Mo thruaigh, neo-reusantachd nan
duilean dall !

A chionn nach feud *aon pheacach* faighinn as,
An sgrios Thu 'n stiuradair comh 'ris an long ?

AM BALACHAN—Faicibh, fhuair iad seach
Buggisgrat gu tearuint'

Ach thilg a' ghaoth, a sheid a nuas cho laidir
Bho 'n Chrannaig-dhuibh, air ais a rithisd iad
Gu Acsenberg. Cha 'n 'eil mi nis 'gam faicinn.

IASGAIR—Tha iad a' dluthachadh ris an Sgian-
bhearnach,

Far am bheil uibhir bhataichean 'g am brise-
adh,

Mur oibrich iad an long mu'n cuairt gu seolta
Theid i 'na sgionabhagan aig Uisge-Flue

A tha a' ruith mar bheimr a stigh 's an Loch.

Fha 'n radha stiuradair air bord aca,
Na 'm b' urrainn duin' an teasraiginn, b' e
Tell e ;

Ach tha a lamh 's a ghairdean-san 'an geimh-
lean.

Uilleam Tell leis a chrois-bhogha.

Tha e a' tighinn air adhart le ceuman ealamh,
ag amharc mu 'n cuairt le ionantas agus a'
nochdadhbh gu bheil fhaireachduinnean air an
gluasad air an doigh 'is laidire. Tha e 'ga
thilgeadh fein air an lar, le a lamhan sinte air
an talamh agus an sin air an togail a suas gu
neamh.

AM BALACHAN (a' toirt an aire dha)—Co 'm fear
'tha sud, athair, a th'air a ghuinnean ?

IASGAIR—Tha a lamhan ris an lar a' greimeach-
adh

A's tha e mar gu 'm biodh e thar a bheachd.

AM BALACHAN (a' tighinn air adhart)—'De tha
mi 'faicinn ? Athair, thigibh an so !

IASGAIR (a' dluthachadh ris)—Co 'th' ann ? A
Thighearna Neimh ! 'S e Tell a th' ann !

Ciamar a thainig sihh an so? O, innsibh!
AM BALACHAN—Nach robh sibh ceangailt' ac'
 air bord na birlinn?
IASGAIR—Cha robh sihh air 'ur toirt air falbh
 do Chussnacht?
TELL (ag amharc mu 'n cuairt air)—Fhuair mi
 dol as.
IASGAIR's am BALACHAN—Dolas! O, miorbhui
 Dhe!
AM BALACHAN—Co as a fhuair sihh 'so?
TELL—Fhuair as a' hhata.
IASGAIR—Ciod?
AM BALACHAN—C'aite 'hheil am Maor?
TELL—Air bharr nan tonn.
IASGAIR—Am bheil e comasach? Ach sibhse?
 Ciamar a fhuair sibh saor o gheimhlean a's o
 ghaillionn?
TELL—Fhuair trid roimh-eolas grasmhor Dhe.
 Ach eisdiddh!
IASGAIR's am BALACHAN—O, innsihh, innsibh!
TELL—Am hheil fios agaibh
 A h-uile ni mar 'thachair dhomh aig Altorf?
IASGAIR—A h-uile car dheth, rachaibh air 'ur
 n-adhart.
TELL—Gu 'n d'rinn am Maor mo chur an sas, 's
 mo cheangal,
 'S gu 'n rohh e los mo thoirt air falbh do
 Chussnacht?
IASGAIR—'S gu 'n deachaidh e air bord leibh aig
 Fluelen,
 'S aithne dhomh 'h-uile diog. Innsibh a nis
 Ciamar a fhuair sihh teicheadh as an t-saoith-
 each?
TELL—Bha mi 's a bhat' am luidhe, ceangailte
 Le iallan teann, gun airm, air duil a thoirt
 A suas gu huileach. Cha rohh fiughair agam
 Gu 'm faicinn, tuilleadh, solus aoibhinn latha
 No aghaidh chaoimh mo cheile, a's mo
 chloinne,
 'S le mulad sheall mi air an fhonn mu'n cuairt
 domh —
IASGAIR—A dhnnine thruaigh!
TELL—Sheol sinn mar sin, air falbh,
 A'm Maor, Rudolf o Harras a's na gilleann.
 Ach hha mo hhogh-sa, leis a' hhalg-shaighead,
 Shios anns an deireadh, direach aig an stiuir.
 'S air dhuinn tighinn thun na glaice sin troimh
 'm hheil
 An Acsen-hheag a' ruith, aig ordugh Freasdail
 Bhris oirnn, a nuas o achlais chiar a Ghotaird,
 Doinnionn cho mhortach, ghabhaidh, a dall-
 adh oirnn
 Gu 'n d' fhailnich cridhe gach fear-stluir a
 bh' againn,

S shaoil sinn gu'n robh sinn uile ri dol fodha.
 Chuai a mi 'n sin h-aon de na seirbheisich,
 A tionndadh ris a Mhaoir, 's ag radhainn ris :
 A mhaghstir, tha sibh 'toirt fainear na h-eiginn
 'S am bheil sibh fein a's sinne, gu bheil sinn
 Thar bruach na siorruidheachd air a's dheth
 'gar n-iomain ;
 Tha 'n sgioba air an ciall a chall le h-eagal,
 'S a thuilleadh air a sin, cha'n'eil iad eolach—
 Ach, feuchaibh, is duine laidir Uilleam Tell,
 Agus is aithne dasan bat' a stiuradh—
 'De theireadh sibh a nis ri 'chur gu feum,
 Gu cemhnadh a thoirt dhuiinn 'an am air
 n-airc ?
 Thionndaidh am Maor rium—"Tell, na'm biodh
 tu earbsach
 Ar toirt gu sabhailt as a' ghaillionn so,
 Bheirinn gu deonach dhiot na ceanglaichean
 A's fhreagair mi—"Le comhnadh Dhe, a
 mhaighstir,
 Dh' earbainn 'ur toirt gu tearuint' as a so."
 Fhuair mi, mar sin, cuidteas de 'm chuibh-
 richean ;
 Ghlac mi an stiuir 's chaidh sinn gu reidh air
 adhart.
 Ach bha mi 'siaradh daonnán thun na leth-
 taobh,
 Far an robh m' airm 'nan luidhe, 's bha 'mi
 gleidheadh
 Suil bhiorach, fad na h-uive, air a' bhruaich,
 Gu leum a mach cho luath 's a gheibhinn
 cothrom.
 'S air toirt an aire dhomh do bhile creige
 A bh' air sron chorragh, a ruith a mach 's an
 Loch —
 LASGAIR—Aig cas na h-Acsen-mhoir, 's aithne
 dhomh i,
 Ach cha do shaoil mi e bhi comasach—
 Tha i cho cas—"leum oirre as a' bhata —
 TELL—Dh' ordúich mi do na balaich iad a dh'
 iomram
 Gu sgiobalta gu taobh na sroine ud
 "An sin," ghlaoidh mi, "tha 'chuid a's miosa
 thairis!"
 Le sgriob chaidh sinn a stigh 's ruig sinn a
 cliathaich ;
 Ghuidh mi gras Dhe 'bhi leam, uile spionnad
 m'anma
 Chuir mi 's gach feith a's cuisle, deireadh a'
 bhata
 Dhinn mi cho teann 's a ghabhadh ris a'
 chreig,
 Sgiab mi leam m' airm, thug mi 'n duibh-leum
 ud thairis,

'S le stailceadh garbh de m' chois 'an coir mo chuil,
 Shleamhnaich an sgoth air ais do 'n choire ghoileach—
 Tuilgadh i air na tonnan, ma 's toil Dhe e !
 Fhuair mise 'n so sabhailte as an stoirm,
 'S o chumhachd dhaoine--rud 'is miosa fathast.
IASGAIR—'Tell, tha an Tighearna air miorbhuiil shoilleir
 Oibreachadh air do shon ; cha 'n urrainn mi Fathast ach gann mo shuilean fein a chreid-sinn—
 Ach, abair, c'aite 'bheil thu 'dol a nis ?
 Tearuinteachd cha bhi ann dhuit anns a' chearn so
 Aon uair 's gu 'm faigh am Maor slan as a' ghaillinn
TELL—Chuala mi e ag radh ri cuideigin,
 'Nuair bha mi 'm shineadh ceangailte 's a bhata,
 Gu 'n robh e toileach dol air tir aig Brunnen,
 Agus mo thoirt thar Suits do 'n daingneach aige.
IASGAIR—An ann air tir a theid e fad an rathaid?
TELL—'S e sin a bheachd.
IASGAIR—Folaich thu fein, mata,
 Gun dail, a chionn cha dean am Freasdal
 Do chuidéachadh an dara uair o 'laimh.
TELL—Seol dhomh an t-ath-ghoirid thun Arth a's Cussnacht.
IASGAIR—Tha 'n rathad-mor a' dol thar Arth a's Steinen,
 Ach tha sligh' eil' is uaigneiche 's 'is giorra
 Thar Lobberts, seolaидh 'n giullan agam dhuit i.
TELL (a' beirsinn air laimh air)—Dia a thoirt paigheadh dhuit. Mo beannachd leat.
 (Tha e a' fhalbh, agus a' tilleadh air ais).
TELL—Nach robh thu aig an Rutli comb'ri cach ?
 Tha leam gu'n deachaidh d'ainm-sa ainmeachadh.
IASGAIR—Bha mi an sin, a's ghabh mi orm na boidean.
TELL—Nochd dhomh an caoimhneas so mata ; gun teid thu
 Gu Burglen ; tha mo bhean gu truagh mu 'm dheighinn,
 Inn's dh'i gu bheil mi tearuinte, 's am falach.
IASGAIR—Ach c'ait' an abair mi 'tha sibh a' teicheadh.
TELL—Gheibh thu m' athair-ceile leatha, 's feadhain eile
 A chaidh fo bhoidean comhla aig an Rutli—
 Biadh iad 'am misneach mhaith, a's biodh iad tapaidh,

Tha gairdean Tell 'na chomas fein a rithis ;
 Cha'n shad ach gus an cluinn iad tuilleadh
 umam.

IASGAIR—D e tha 'n 'ur beachd ? Innsibh gu
 saor dhomh e.

TELL—Aon uair 's gu bheil e deanta gheibh
 sibh flos air.

IASGAIR—Cuir air an t-sligh' e, 'Ienni—Dia
 'dhol leis !

Bheir e gu crich an rud a chuir e roimhe.
 (Tha iad a' falbh).

A' CEATHRAMH EARRANN. AN DARA ROIINN. Aros Attinghausen.

Am Baran 'na luidhe air beinge inhor, a
 faontainn a bhais. Bhalter Furst, Stauffacher,
 Melchdal, agus Baumgarten a' frithealadh dha.
 Bhalter Tell air a ghluinnean laimh ris.

BHALTER FURST—Tha a chrioch air tighinn,
 tha e seachad leis.

STAUFFACHER—Tha leam-sa nach e coltas bais
 a th' air—

Seall, tha an iteag air a bhile 'gluasad.

Tha 'chadal ciuin 's tha aoigh thairis air
 'aodann.

(Tha Baumgarten a' dol thun an doruis
 agus a' bruidhinn ri cuideiginn).

FURST (ri Baumgarten)—Co th' ann ?

BAUMGARTEN—Bean Uilleam. Deanaibh guth
 rithe ;

Tha toil aice an giullan fhaicinn cuideachd.

BHALTER FURST—An urrainn domhsa comh-
 fhurtachd a thoirt dh' i ?

Am bheil e agam fein ? Nach 'eil gach doruinn
 'Sa bheatha so 'ga charnad air mo cheann ?

HEDBHIG (a' pucadh a stigh)—C'aite 'bheil mo
 leanabh ? Leigibh leam,

Feumadh mi fhaicinn —

STAUFFACHER—Cumaibh oirbh fein, a bhean !

Cuimhnichibh gur e tigh a' bhais 's am bheil
 sinn —

HEDBHIG ('ga tilgeadh fein air muineal a' bhal-
 achain)—Mo Bhalti fhein ! A's tha thu beo
 agam !

BHALTER (a' cur a lamhan timchioll oire)—Mo
 mhathair bhochd !

HEDBHIG—Am bheil an fhirinn ann ?
 Nach d' thainig ni ruit ?

(Ag amharc gu durachdach air).

'S a' bheil e comasach

Am b' urrainn e da rireadh feuchainn ort ?

Ciamar a b' urrainn e ? O, cha'n 'eil cridh' aige,

Air ceann a leinibh fein saighead a thilgeadh !
BHALTER FURST—Rinn e le goimh e a hha
 'fasgadh anma.

Gun a' tharrach aig' air, h'e pris a bheath' e.
HEDBHIG—O, na 'n robh cridhe athar ann a
 chom,

Mu'n deanamh e a leithid sinn de gniomh
 B'e 'm bas a roghnaicheadh e mile uair !
STAUFFACHER—Bu choir dhuibh freasdal gras-
 mhor De 'a mholaodh,
 A threoraich e cho maith —

HEDBHIG—An urrainn domh-sa
 A dhi-chuimhlneachadh mar a dh'fhaodadh
 tachairt !

O, ged a bhithinn beo gu ceithir-fichead
 Cha tig an latha 'leigeas mi a'm shuil e—
 Am paisde chi mi 'chaoi'dh 'na sheasamh
 ceangailt'

A's athair leis a bhogha a tarruing air.
MELCHDAL—A bhean, am fios duibh mar a ruig
 am Maor e ?

HEDBHIG—O, cridhe garg nam fear ! Ma theid
 'ur n-ubhar
 A ghortachadh cha'n fhiuleibh ni 'na dheigh ;
 'N 'ur corrui'ch dhall, iobraidh sibh anns a
 chleas

Cridhe na mathar agus ceann an leinibh !
BAUMGARTEN—Nach cruaidh gu leoir leibh cér
 an duin' agaibh

Gun tuilleadh a chur ris le trod, 's cur-
 iomchoir ?

Nach 'eil smuaint' idir air a dheuchainn-san ?
HEDBHIG (a tionndadh agus a spleuchdad'h air)—
 Nach 'eil ach deoir ri thairgse agad-sa
 'S do charaid ann an cas ? C'ait' an robh thusa
 An uair a cheangail iad an sar le iallan ?
 C'aite an robh do chomhnadh-sa an sin ?
 Gu socrach ghabh thu ealla ri do charaid
 'G a ghiulan as 'ur measg—Am h' ann mar sin
 A laimhsich Tell's na cuisean agadsa ?
 Seadh, an do sheas e a 'cur dheth, 's a bron
 An uair a bha luchd-eich a Mhaoir ad dheigh,
 'S air thoiseach ort an Loch, an caoir, a beachd-
 aich ?

Cha b' ann le deura faoin a ghahh e truas
 dhiot,
 A stigh de'n hhata leum e, cha rohh guth air
 A hhean no 'chlaen, a's thug e fuasgladh
 dhuit —

BHALTER FURST—Ciod a bha ann ar comas-ne
 a dheanamh
 Gu 'thoirt o'n lamhan—aireamh cho beag
 dhinn ann,
 Agus as eugmhais airm ?

HEDBHIG ('ga tilgeadh fein air a bhroilleach)—

O, m' athair bcchd !

Agus tha sibhse, cuideachd, air a chall !
 'S an tir gu h-iomlan, chaill sinn e air fad !
 Tha e 'na dhith dhuinn uile ; ochan mise,
 Tha sinne 'dhith air-san ! Dia 'ga neartachadh,
 Nach faigh eu-dochas site ann a chridhe !
 Caoimhneas aon charaid beo cha ruig am feasd
 A sios d'a ionnsuidh 'n iochdar duibh an
 daingnich—

Na 'm fasadh e gu tinn ! O, 's cinnteach e !
 Bheir duhhra tais a phriosain trioblaid air ;
 Mar fhraoch nan cruach, a chailleas dath a's
 dreach

Ma theid a thoirt o'n bhruaich 's a chur 's an
 uinneig

Cha tig e beo ach ann an suil na grein,
 Ag ol mar iocshlaint anail għlan nam fuar-
 bheann.

Esan 'an geimhlean ! 'S i 'n t-saorsa anail
 anma,

Cha'n fhan e beo 'an tochar nan toll-dubh ud !

STAUFFACHER—Na gabh cho bras e. Ni sinn
 uil' ar dichioll

Gu a phriosan fhosgladh dha.

HEDBHIG—Ciod a ni sibhse, a's gun esan agaibh ?
 Bha dochas ann fhad' sa bha Tell aig saorsa,
 An sin bħia caraid aig an neo-chionta.

'S Fear-comhnaidh aige-san a dh' fhuiling
 ainneart,

Bheireadhi Tell fuasgladh do għali aon agaibh,
 Cha d' thug sibh uile comhladh fuasgladh
 dhasan !

BAUMGARTEN—Cuisdibh ! Tha e 'toirt carach-
 adh air fein.

ATTINGHAUSEN (a suidhe suas)—C'ait' am bheil
 e ?

STAUFFACHER—Co ?

ATTINGHAUSEN—Tha e g' am dhiobradh,
 G'am threigissin aig a mhionaid dheirionnach !

STAUFFACHER—'S e 'm fear og a tha 'na bheachd
 —an deachaidh flos air ?

BHALTER FURST—Chaidh cur g'a iarruidh—
 Glacaibh conahfurtachd,

Fhuair e aithn' air a chridhe, is leinn fein e.

ATTINGHAUSEN—Bhruidhinn e suas, thuirt sibh,
 air son a dhuthcha ?

STAUFFACHER—Le geire ghaisgeil.

ATTINGHAUSEN—Carson nach 'eil e 'tighinn
 'S gu'n toirinn dha mo bheannachd dheirionn-
 ach ?

Tha mi a faireachduinn na criche dluth.

STAUFFACHER—Ni h-eadh, a mhaighstir uasail,
 riun an cadal

Bhur n-urachadh, a's tha 'ur sealladh beo-thail.

ATTINGHAUSEN—Far am bheil cradh tha beatha,
dh' fhag an cradh mi,
Tha m' amhgar air dol seachad, mar mo
dhochas,
(Tha e a' toirt an aire do 'n bhalachan)
Co leis an giullan?

BHALTER FURST—Thugaibh 'ur beannachd dha!
'S e m' ogha e, a's tha e 'nis gun athair.

(Tha Hedbhig agus am balachan a tuiteam
air an gluinean fa chomhair an t-sean-duine.)

ATTINGHAUSEN—'N 'ur dileachdain tha mi 'g 'ur
fagail uile,

A h-uile gin agaibh—Mo thruaighe mi,
Gur h-e an sealladh deirionnach air thalamh
A fhuair ino shuil, mo dhuthaich a' dol fodha!
Lan chricli mo bhliadhna' a ruigeachd, agus leo
Gach dochas ait a' dola sios do'n uaigh lean!

STAUFFACHER (ri Bhalter Furst)—An leig sinn
falbh leis anns a mhulad throm so?

Soillsicheamaid uair dheirionnach a bheatha
Le dealradh blath ar dochais—Air Triath
ionmhuiinn,

Togaibh a suas 'ur n-inntinn! Oir cha'n 'eil
sinn

Gu buileach air ar treigsinn, na cho caillte
Nach faodar fathast fuasgladh fhaotainn leinn

ATTINGHAUSEN—Co a bheir fuasgladh dhuibh?
BHALTER FURST—Ar lamhan fein.

Eisidh! Tha na tri duthchanna air cordadh
Gu'n cuidich iad gu h-ionlan an luchd-foir-neirt,
Tha 'n cumhnant naisgte; thug sinn boid d'a cheile.

Mu'n toisich cursa na bliadhna' uir air ruith,
Thatar ri dol, le dluigh, au taic na h-oibre,
Gabhaidh bhur duslach fois 'an duthaich shaor.

ATTINGHAUSEN—O, 'bheil a cho-bhoinn air a
co-dhunadh?

MELCHIDAL—Eiridh na tri duthchanna le cheile
air an aon latha; tha sinn uile deas,
Chaidh ar run-diomhair—gus a nis co-dhiu—
A ghleidheadh gu math uaigneach. Tha an
grunnd
Fo chasan an luchd-foirneirt, cosach, feallsa,
Lathan an riaghlaidh tha air anaireamh,
Cha'n fhaighear lorg 's an tir dhiu, 'n uine
ghoirid.

ATTINGHAUSEN—Ciod mu na daingnichean a th'
anns an duthaich?

MELCHDAL—Air an aon latha tuitidh iad air fad.

ATTINGHAUSEN—Am bheil na h-uaislean leibh anns a che-bhoinn so?

STAUFFACHER—Tha fiughair againn ri an comhnadh-san

Ma thachras gu'n tig feum air. Gus a nis Is iad an Tuath a mhain a ghabh na boidean.

ATTINGHAUSEN—An d' rinn an Tuath a leithid sin do ghniomh

A ghabhail orra fein gun chomhnadh uaislean, 'Bheil uibhir mhuinghin aig an t-shluagh 'nan neart fein?

Faodaidh sinn triall a sios do 'n uaigh gu soisneach, Mairidh an sluagh 'n ar deigh—tre bhuidhean ura.

Maise na Daonnachd cumar ar a h-adhart.

(Tha e a leagadh a lanbh air ceann a bhalachain, a tha air a ghluinean fa 'chomhair).

O d' cheann-sa, 'ruin, air an do sheas an t-ubhal,

Brisidh a mach gu h-urar saors' is airde; Thuit na seann nithe, tha an linn air caochladh,

Tha beatha nuadh ag eiridh air an laraich.

STAUFFACHER (ri Bhalter Furst)—Faic thus' an t-soills' tha dearsadh as a shuil,

Cha'n e sin smaladh Naduir, a' dol as,

Ach briseadh faire beatha nuadh ag eiridh.

ATTINGHAUSEN—Bho an sean chaistealan cromaidh an uaisle 'nuas,

Le luchd nam bailtean theid i 'an co-bhoinn, Oibrichidh iad maith a cheile laimh air laimh;

'An Uechtland cheanna thoisich sin, 's 'an Turgau,

Bearn uasal tha a togail a ceann flathail, Freiburg, is baile diongmhalt dhaoine saor i,

Tha Zurich smiorail air a cuideachdan

A chur fo airm, mar fheachd air son a chath,

An aghaidh neart nam ballan bith-bhuan aca Cumhachd nan Righre brisear ann 'na bhloigh-dean.

(Tha e a labhairt nam briathran a leanas mar aon a faicinn taisbein, a ghuth ag eiridh mar aon air a dheachdadh le spiorad faistneachd).

Chi mi na Prionnaichean, 's na Tighearnan, A tearnadh ann an acfhuinn-cogaidh greadh-nach

Gu cath le Pobull neo-choireach nan Aireach. Theid beatha's bas gu dul anns a chomhstri,

Theild ioma Bealach 's Gleann a dheanamh
glormhor

Tre ainm nam blara fuiteach 'theid a chur.
Tilgidh 'm Fear-duthch 'e fein, le broilieach
ruisgte,

An aghaidh barr nan sleagh, mar iobairt
shaor!

Brisidh e iad, a's tuitidh blath na h-uaisle,
Togaidh, le caithream-buadh, an t-saors' a
bratach.

(A' deanamh greim air laimh Bhalter
Furst agus Stauffacher).

Seasaibh, mar sin, gu dluth ri aon a cheile—
Gu teann 's gu bith-bhuan—na biodh cearna
saor

Coimheach no doichiollach ri cearna eile—
Cuiribh luchd-faire air na beanntan agaibh,
A chum gu'n aon, 's gu'n tional iad gu
h-ealamh

Na cuideachdean fa leth a tha'n co-bhoinn—
Bithibh aointe—aointe—aointe.

Tha e a tuiteamh air ais air a chluasaig—na
lamhan aige fathast, anns a bhas, a gleidheadh
greim air lamhan a dha charaid. Tha Furst
agus Stauffacher ag amharc air fad uine, 'n an
tosd; tha iad an sin 'ga leigeadh as, agus a
tionndadh air falbh o 'n chuideachd, gu am
bron a leigeadh a mach. Tha na seirbheisich a
trusadh a stigh gu tosdach, agus a dluthachadh
ris, le mulad agus cradh-cridhe air gach aghaidh;
tha cuid dhiubh a' dol air an gluinean, a beirsinn
air a laimh agus 'ga pogadh. Am feadh a tha
so a' dol air adhart, tha clag a bhaile a' bualadh.

Rudents, riusan air an ainmeachadh gu h-ard.

RUDENTS (a tighinn a stigh le cabhaig)—

A' bheil e 'lathaир? An urrainn da mo
chluinntinn?

BHALTER FURST (fathast le 'aghaidh air a
tionndadhl air falbh, agus le a laimh a
comharrachadh a mach mar a bha a chuis)—

Is sibhse 'nis ar Tighearn' 's ar Fear-dion.

Tha'n oighreachd so a nis fo ainm eile.

RUDENTS (a' toirt an aire do 'n chorpa, agus a
seasamh, air a ghlacadh le cradh goirt
cridhe)—O, saoil an d'thainig m' aithreachas
cho amnoch

'S nach dean e math dha?—O, a Thighearna
mhaith,

Nach fhaodadh e 'bhith air a cheadachadh

A chuisle a thoirt buille na dha 'thuilleadh,

Gu 'chumail beo ach gus am faiceadh e

An t-atharrachadh a thainig air mo chridhe?

Rinn mise dimeas air a bhriathra dileas.

Am feadh a bha e 'siubhal anns an t-solus—
 Dh' fhalbh e a nis, dh' fhalbh e gu siorruidh
 uam,
 'S an dleasnas so mar fhiachadh orm neo-
 dkiolta?—
 O, innisibh dhomh! An d' fhalbh e ann am
 feirg rium?
STAUFFACHER—A' caochladh, fhuair e fios air
 mar a rinn sibh,
 Bhur misneach abn an labhairt bheannaich e.
RUDENTS (a' dol air a ghluinean lamh ris an
 t-seann duine mharbh)—
 Seadh fhir-mo-chridhe! Laimh ri d' dhuslach
 beannaicht',
 Do'n chre gun deo tha mi a tabhairt m'fhacail
 Le d' laimh fhuair, ghaolaich paisgte ann am
 laimh-sa
 Reub mi o m'anam cuibhrichean a choisgrich;
 Air m' aiseag tha mi do mo shluagh's do in'
 Dhuthaich,
 O so a mach gu brath cha'n eil, 's cha bhi mi
 Ach ann am Suisseach eadar chorp a's anain—
 (Ag eiridh)—Tha sibh a caoidh 'ur caraid,
 athair gach aon—
 Ach ged a tha, na cailleadh h-aon a mhisneach;
 Cha'n i an oighreachd aige 'mhain a thuit orin,
 Tha 'n spiorad aige 'tuirling orm a nuas,
 Tha 'chridhe annam, bheir mi treise m' oige
 A chum na h-oibre sin a choimhlionadh
 Nach ruigeadh aois-san air, ged a bu mhath
 leis.
 Aithriche coir, thugaibh, gach aon, 'ur lamh
 dhomh!
 Melchdal, bheir thusa dhomh do thè-sa
 cuideachd!
 O, smuaintich ort—Na tionndaidh uam air
 falbh!
 Gabh ri mo mhionnan, gabh ri m' bhoidean
 dileas.
BLALTER FURST—Thoir dha do lamh. Tha
 aithreachas a chridhe
 A toilltinn gu'm biodh muinghin againn ann.
MELCHDAL—Mar neo-ni mheasadh am fear-
 duthcha leibh
 Abraibh, ciod ris am faod sinn amharc uaibh?
RUDENTS—Na cuimhnich annam aghaidh mear-
 achd m' oige!
STAUFFACHER—Bithibh aointe—b' e so facal
 deirionnach
 Ar n-athair ionmhuinn—Gleidhibh e 'n ar
 cuimhne.
MELCHDAL—So dhuibh mo lamh? Biodh fhios
 agaibh, Fhir-uasail,
 Gur fhiach crathadh do lamh an Tuathanaich

- Uibhir ri facial seasmhach duin' air bith.
 Ciod e an Ridir as ar n-eugmhais-ne?
 Ar n-inbhe tha na 's sine na 'ur té-sa—
RUDENTS—Is measail leam i, 's dionaidh mi le
 m'shleagh i.
MELCHDAL—An gairdean sin a chiosnaicheas an
 talamh
 Ge cruaidh i, 's a bheir oirre toradh 'ghiulan,
 Foghnaidh a threise—le bhur cead, a Bharain,
 Gu broilleach duine fein a dhion, gu smiorail.
RUDENTS—Ni sibhse mis' a dhion, a's mise
 sibhse,
 Mar sin tre aon a cheile bidh sinn laidir.
 Ach ciod am feum air bruidhinn, le ar duth-
 aich
 'Na cobhartach, fo fhoirneart teann a choig-
 rich?
 Aon uair 's gu'm faigh sinn saor an grunnd o
 naimhdean
 Ni sinn, an sin, gach cuis a reiteachadb.
 (An deigh dha fanachd samhach tiota).
 Cha'n eil sibh a' toirt freagradh? Ciod? nach
 toill mi
 Fathast gu 'n cuireadh sibh 'ur n-earbsa
 annam?
 'S fheudar, mata, a dheoin na 'dh' aindeoin
 oirbh,
 Mi fein fhoirneadh a stigh 'n 'ur ruintean
 diomhair.
 Cho-cruinnich sibh—Bhoidich sibh aig an
 Rutli—
 Tha flos agam—flos air gach ni a rinneadh.
 An rud nach d' earb sibh rium ghleidh mi
 dhomh fein
 Mar urras coisrigte, gu dileas teann.
 Cha robh mi riamh am namhaid do mo dhuth-
 aich.
 'S mise nach togadh lamh am feasd 'n a
 h-aghaidh.
 Ach 's olc a rinn sibh dail a chur 'n 'ur gniomh,
 Thuit Tell gu grad 'n a iobairt do 'ur mairneal.
STAUFFACHER—Ach mhionnaich sinn gu 'm
 feitheamaid gu Nollaig.
RUDENTS—Cha robh mi leibh, cha mho a thug
 mi boidean,
 Ma dh' fheitheas sibhs' theid mis' an greim—
MELCHDAL—Ciod? Ni sibh—
RUDENTS—Mar aon de Aithriche na tire tha mi
 A nis'g am chunntas fein, 's i a cheud dleasnas
 A tha mar fhiachadh orm sibhse a dhion.
BHALTER FURST—An duslach ionmhuinn so a
 chur fo 'n uir,
 'S i dleasdannas is dluithe oirbh 's is naoimhe.
RUDENTS—Aon uair 's gu'm faigheamaid an
 duthaich saor

Chrunamaid e, 's e air a chaisil-chro !
 O, 'chairde ! Cha'n iad a mhain bhur cuiseansa
 Ach m' fheadhain fhein air son am feumar
 cath
 An aghaidh fear an fhoirneirt—Thugaibh
 eisdeachd !
 Tha Berta agam air dol as an t-sealladh,
 Gun fhios duinn chaidh a giulan as ar
 meadhon,
 Air falbh mar chreich aig ainneart ladarna !
STAUFFACHER—Bha 'chridh' aig Gessler gniomh
 cho ainneartach
 Gun sgath a dheanamh air bean-uasal shaor ?
RUDENTS—Mo chairde ! Bba mi 'gealltuinn
 duibh mo cionhnadh
 Ach feumaidh mis' a thigradh uaibh an
 toiseach.
 Chaidh ise's ionmhuinn leam a spioladh in,
 Co aig 'tha fios c'ait' an do cheil a Bheisd
 No ciod an t-olc a dh'fhaodas tachairt dh'i
 Mu 'n lub a cridhe gu 'bhi air a chuibhreadh'
 Le ceanglaichean a bhioldh 'n an grain leatha !
 Na treigibh mi ; O, thugaibh dhomh 'ur
 comhnadh
 Gu ise 'theasragainn—Tha gaol aic' oirbh,
 Thoill is' o 'n duthaich e, gu 'm biodh gach
 gairdean
 A tarriuing, air a sgath, a chlaidheimh
 ruisgte —
BHALTER FURST—'De 'ghabhadh sibh fo 's
 laimh ?
RUDENTS—Cha 'n fhios domh ciod !
 'S an dorchadas a tha 'g a folach uam.
 'An goimh mo theagamh, 's m' eadar-chomh-
 airle
 Aon ni a mhain tha soilleir ann am inntinn—
 O larach bhriste cumhachd borb an fheir-
 neirt—
 A sin a mhain theid againn air a cladhach.
 Gach daingneach leagamaid gu lar a sios,
 Ach as a phriosan bheir sinn i a nios.
MELCHDAL—Air adhart leibh ! Leanaidh sinn
 sibh gu deonach.
 C' arson a dh'fhamgamid gus an la-maireach
 A chuis a ghabhas coimhlionadh an diugh ?
 Bha Tell aig saorsa 'n uair a bhoidich sinn
 D'a cheile aig an Rutli, cha robb fathast
 An tubaist chianail so air tachairt dha.
 Tha feum na h-uair a tagradh riaghait eile ;
 Co 'tha cho meat' nach teid e 'n greim a nis !
RUDENTS—Armaichibh sibh fein, biodh deas air
 son na h-oibre
 A chionn, na 's luaithe na a b' urrainn geola

Fir-gnothuich dol air sgeith, le sruth a's
soirbheas
Ruiridh d' ur n-ionnsuidh teachdaireachd ar
buaidh ;
Cho luath 's a chi sibh lasair air na beannta,
Tuitibh mar ghaillionn Geamhraidh air an
Namhaid,
Aitreabh an Fhoirneirt brisibh as a cheile.
[Tha iad a falbh.

AN CEATHRAMH EARRAINN. AN TREAS ROIINN.

Bealach cumhann dluth air Cussnacht.

Tearnar o'n taobh cuil a nuas eadar creagan.
Tha luchd-turuis air am faicinn air a' bhruthach
fada mu'n tig iad am follais air an taobh beoil.
Tha creagan a' dunadh a stigh an t-seallaидh gu
h-iomlan ; air h-aon de na creagan a's faigse tha
bile air a chomhdachadh le preasan agus fas-
choille.

TELL (a'tighinn am follais leis a chrois-bhogha)—
Roimh'n bhealach chumhann so feumaidh e
tighinn !
Cha'n fhaigh e 'stigh do Chussnacht rathad
eile—
Bheir mi gu crich a so e—Tha'n cothram
maith,
Cumaidh na preasan fearn mi as a shealladh,
O 'n tom so amais'dh mo shaighead air ;
Cuingead an rathaid curidh grabadh orra
Nach urrainn iad mo ruraig. Socruich do
chunntas
A nis, Gessler, le 'd Chruithfhear, oir tha agad
Ri gabhair romhad, ruith do ghloine 'mach.
Gu ciuin, neo-lochdach bha mo chaithe-
beatha—
Riamh cha do thionndaidh mi an t-saighead
agam
Ach ann an aghaidh beothaichean na coille,
Aon smuaint air mort cha d'thainig ann am
inntinn—
'S tusa 'chuir sganradh orm a nead na sithe,
Gach boiune baigh a's caoimhneis a bha m
chom
Gu gamhlas thionndaidh thu, 's gu nimh na
nathrach ;
Ri uamhasan rinn thusa cleachdte mi—
Esan a ghabhadh cuims' air ceann a leinibh,
Air cridhe a Namh 's urrainn e amas cuid-
eachd.
Mo bhalachain bheag, na broin, mo bhean
mhath, dhileas.
'S fheudar an dion o'd chorruich-sa, a Mhaoir !
An sud, an uair a tharruing mi an taifeid—
'S mo lambh air chrith, a's le toilinntinn
mhallaicht'

A thug thu orm a thionndadh air mo leanabh—
 An uair a thraogh mo neart fo uamharr m'
 amhghair,
 A dh' asluich mi gu diomhain ort mo chaomh-
 nadh,
 Cheall mi dhomh fein le boidean uamhasach,
 Nach cuala neach ach Dia air Neamh a mhain,
 Gur e do chridhe-sa an ath bhalla-cuimse
 A leiginn urchair air. An rud a gheall mi
 'S a chuir mi romham ann an uair na doruinn,
 Is dlighe naomh e, coimhlionaidh ini e.
 Is tu mo Riaghlaire, a's Maor mo Righ
 Ach, an Righ fein, cha luathsaicheadh e
 Eadhon dba fein an dol air adhart agads'.
 Chuir e do'n tir thu a chum breitheanais
 A thoirt—gu cruaidh, oir tha e diombach
 ruinu.
 Cha b'ann a chum gu'n cuireadh tu an gniomh
 Gach droch-bheart ghraineil, le toilinntinn
 mhortach,
 Gu tearuinte, gun pheannas a thigh'nn ort ;
 Tha Dia ann a bheir dioladli 's peanas goirt.
 Thus' thug an deuchainn chruaidh orn, thig
 a mach,
 Mo stor thu 'nis, mo sheud is priseile—
 Bheir mi ball-cuimse dhuit air nach do dhruigh
 Riamh guidhe geur an amhghair gus a nis—
 Ach fairtlichidh air cur 'nad aghaidh-sa.
 Agus mo thaifeidh dhileas, thusa cuideachd
 A rinn deadh sheirbheis dhomh 's na cleasan
 aibhinn,
 Na treig mi 's an da-rireadh uamhasaich so !
 Cum diongmhalta do ghireim a nis, moshreang
 mhath,
 A chuir cho bitheanta an t-saighead ghuineach
 Air sgeith dhomh anns am a th'air dol seachad,
 A chionn, mur ruig an te so cridh' ar Namh
 Cha'n eil te eil' ann air am faigh mi lanh.
 (Tha luchd-turuis a' dol seachad, air an
 rathad).

Felthidh mi air an aite-shuidhe chloiche
 A th'air a chur a chum gu'm faigh luchd-turuis
 An sgios a leigeil tachdainn ann an so—
 Tha 'h-uile duine riamh a' gabhail seachad
 Air an duin' eile mar nach buineadh iad
 De'n aon taobh-duthcha. Cha'n eil smid ga
 labhairt,
 Cha'n fharraid duine ciamar a theid dhuinn—
 Tha 'n so a' gabhail seachd, am marsanta
 Le curaim ual aichte, am Fearn-turuis
 Gun mhorau air a dhruim no ann a sporran,
 Am manach crabhach, am Fear-reubainn
 duaichnidh,

Fear aighearach nan cleas, Fear giulain
 bathair
 Le 'each trom-luchdaichte o thirean cein,
 Oir bheir gach slighe sinn gu ceann an
 t-saoghaill.
 Tha 'h-uile gin diuhh air a ghnothuch fein—
 'S e am mort a' chuis 'tha mise as a dhei²h !
 Roimh so, 'n uair a hhiodh 'ur n-athair hho'n
 tigh,
 Mo laochain hheaga, thogadh sibhse iolach
 Aig tilleadh dha; a chionn cha d' thain' e
 riamh
 Dhachaidh gun rud-eiginn a thoirt d' ur
 n-ionnsuidh.
 Ma dh' fheudte nach biodh ann ach fluran
 boidheach,
 No eun neo-chumanta, no saighead-shith—
 Mar gheibhear air na cnuic 'na uaireannan,
 Tha 'shuil an drasd air creach nach ionann
 idir,
 Air taobh na slighe fhiadhaich tha e 'feith-
 eamh.
 Le mort a' snamh 'na inntinn : 'S ann air son
 Beatha an namhaid 'tha e ri feall-fho'ach.
 Gidheadh 's ann 'irbhse 'mhain a tha a
 smuaintean,
 Mar aig an am ud, tearnaidh e sibh fathast.
 Gu 'r neo-chionta a dhion, a chlaon bheag
 laghach
 Tairngidh e'n taifeid aig' air Fear-a-chuthaich !
 Tha mi a' sealg air sithionn neo-chumanta,
 An gabh an sealgair umhail ged a dh' fheumar
 Fad lathan, ann an dubhagan a' Gheamhlraiddh
 Seapadh mu'n cuairt, a' toirt duibh-leum an
 uamhais
 Bho shreag gu creag, a' streap ri sgorran corr-
 aich,
 'Ga ghlaoghadh fein gu tric le 'fhuil fein riu,
 Gu earbag bhocd a ghlacadh : Tha 'an so
 R'a chosnadhb duais a's luachimhoire gu mor,
 Cridhe an Namhaid sin a chuireadh as domh.
 (Tha ceol iollagach air a chluaintinn fad
 as, ach a' tighinn na 's dluithe).
 Fad fionn mo hheatha laimhsich mi am hogha
 A reir deadh chleachduinn sealgair a's fir-
 builg,
 Dh'ionnsuich mi 'h-uile doigh's an cleachdar e,
 Chuir mi an t-saighead tric 'an suil na targaid,
 'S ioma duais bhoideach a thug mise dhach-
 aidh
 Bho chleasan aighearach. Ach tilgidh mi 'n
 diugh
 Urchair a chuireas crun orra gu h-iomlan
 Agus a bhuidhneas dhomh an duais a's airde

A tha ri 'choisneadh ann an cuairt nan liab.

(Tha banais a' gabhail seachad, agus a' dol a suas troimh 'n Bhealach. Tha Tell a' gabhail beachd orra, a leigeil a chudthrom air a bhogha. Tha s' tussi, maor-coille, a' deanamh a suas ris).

STUSSI—S e sin Clostermeier a Morlisachen

A tha'n a fhear-bainns' an diugh : Duine beartach,

Cha lugha na deich airidhean a th' aige

Air feadh nan Alpen. Tha iad air an rathad

A thoirt Bean-na bainns'a nall a Imisee

'S ann aca 'bhios an roichd an nochd' an Cussnacht.

Tiugainn ! Tha 'n cuireadh air a thoirt gu saor

Do h-uile duine coir a thogras tighinn.

TELL—Cha b'fheaird' a' banais aoidh le inn-tinn throm.

STUSSI—Ma tha ni 'cur ort, tilg gu smachdail dhiot e !

Glac na thig ann ad rathad ; tha na h-amannan An ceart-uair cruaidh ; mar sin, bu choir do dhuiine

Solas a ghabhail 'n uair a gheibh e 'n cothrom.

An so tha banais, an sud tha tiodhlacadh.

TELL—S tric 'bheir an darna h-aon mu 'n cuairt an t-aon eile

STUSSI—S e doigh an t-saoghail e. Tha driod-fhertain

A' tachairt anns gach cearn : Tha beum mor sneachda

Air tuiteam ann an Glarus, agus cliathaich Bhein Ghlaornis air dol fodha annsan talamh.

TELL—Am bheil na beanntan fein a' crioth-nachadh ?

Cha'n eil ni idir air an talamh seasmhach.

STUSSI—Tha iongantais 'an aitean eile cuid-eachd,

Bhruidhinn mi an la roimh ri fear a Badein 'Bha, mar bu choltach, Ridire a' marcachd

A dh' ionnsuidh an Righ. 'Nnair bha e air a rathad

Thainig sgaoth choinnspeach air, a ghabh do 'n each,

Lot iad cbo gailbheach e gu 'n do thuit e sios Marbh, air an lar, bho'n chradha dh'fhuiling e,

A's dh'fheum an Ridir bochd an rathad a choiseachd.

TELL—Bhuilicheadh gath air creatairean 'tha anmhunn.

(Armgart — bean bhochd—a' tighinn le croithein phaisdean, agus a' seasamh leo aig beulaobh a' Bhealaich).

STUSSI—Tha feadhain an duil gu 'r comhara a th' ann

Air mi-flhortan mor ri tuiteam air an tir,
Air gniomhara 'bhios dubh an aghaidh Naduir.

TELL—Tha 'n leith'de sin de ghniomharan a' tachairt

A h-uile la, gun chomhara miorbhuileach,
Air bith a thabhairt fios roimh laimh mu 'n deighinn.

STUSSI—Gu cinnteach tha, is math do 'n fhear a dh' fhaodas

Oibreachadh air a chroit 'an sith, a's suidhe Aig taobh a theallaich fein gun dragh gun iomagain.

TELL—Cha 'n fhaigh an duine 's fearr fantuin: 'an sith

Ma tha droch ccimhearsnaich 'am mi-run ris.
(Tha Tell ag amharc gu tric le flughair neo-shocair, ri mullach a' Bhealaich).

STUSSI—Slan leibh. Tha sibh a' feitheamh cuideigin.

TELL—S mise tha sin.

STUSSI—Mo bheannachd leibh mata,
Coinneachadh solasach ri 'r cuideachd dhiubh!

Tha sibh de mhuinnitir Uri. Tha flughair ris An Urramach, an Riaghlaир as a sin an diugh.

FEAR-TURUIS—Cha ruig leas tuilleadh flughair a bhi agaibh

Gu'n tig am Maor an diugh. Tha na aibhn-ichean

'N an tuil an deigh nan sputan uisg' a rinn e,
Tha h-uile drochaid riamh sguabta air falbh.

(Tha Tell a' seasamh a suas).

ARMGART (a' tighinn air adhart)—Cha'n eil am Maor a' tighinn!

STUSSI—An robh dad

A dhi ort leis?

ARMGART—Mo chreach, 's ann agams' a bha sin!

STUSSI—C'arson

A tha thu 'g ad chur fhein air thoiseach air 'S a bhealach chumhann so?

ARMGART—A chionn nach faigh e A null na nall uam, feumaidh e mo chluinn-tinn.

FRIESSHARD (a' tighinn le deifir a nuas am Bealach, a' ghlaodhaich) —

Gabhadh a h-uile duine as an rathad
'S mo Thriath am Maor a' tighinn as mo dheigh
A' marcachd.

[Tha Tell a' dol as an t-sealladh.

ARMGART (le aoibhneas)—Tha 'n t-uachdaran a' tighinn !

Tha i a' dol adhart leis a chloinn gu taobh beoil an t-seallaidh. Tha Gessler agus Rudolf o Harras, air muin eich, a' tighinn 'n ar sealladh aig mullach a' Bhealach.

STUSSI (ri Friesshard)—Ciamar a fhuair sitb thairis air an uisge,
'S gu'n d'thug an tuil na drochaidean air falbh ?

FRIESSIARD—Rinn sinne, 'charaid, cath an aghaidh an Loch,
'S beag suim a ghabhas sinn do thuil na'm beann.

STUSSI—An robh 'm bat' agaibh 's a ghaillonn uamharr' ud ?

FRIESSHARD—'S ise bha sin ? Cha teid e chaoiadh a m'aire !

STUSSI—Hoch ! Stad a's inn's dhuinn uime !

FRIESSHARD—Cha'n fhaod mi stad,
Tha bh' uam ruith thun a' chaisteil a thoirt sanas.

Gu bheil an t-uachdaran 'an so a' tighinn.

STUSSI—Na'n robh na bha 's an long nan daoine maithe

Gach duine is luch a bh' innte chaidh do'n ghrunnnd.

Theid sguidhearan mar sud roimh thein 'a's uisge.

(A toirt suil mu'n cuairt).

C'aite 'bheil fear-nam-beann a bha bruidhinn ri um?

(Gessler agus Rudolf o Harras air muin eich).

GESSLER—Abair na thogras tu, 's mi seirbheis-each

An Righ, a's feumaidh mi a thoileachadh,
Cha b' ann a chum an sluagh a bheadaradh,
Na a bhriodal a chur e do'n duthaich mi :
Umhachd, sin aithne-san ; 's i smior na ceiske,
C' dhiubh 's iad na croiteirean na'n t-Iompairie
A tha ri bhi 'nam maighstirean 's an tir ?

ARMGART—'S e so mo chothrom ! Ni mi 'nis mo ghuidhe !

(Tha i a' tighinn gu gealtach air adhart).

GESSLER—Cuimhnich cha b' ann air sgath na feala-dha

A chaidh an Ad a chur a suas aig Altorf,
Na fathast, a chum cridh an t-sluaign a dhearbhadh,

'S aithne dhomh iad o shean. Ach rinn mi e
'Dreach a dh' aon obair gu an ionnsuchadh
Na h-amhaichean sin ac'—a ghleidheas iad

Cho direach aun am lathair—a chromadh dhomh.

Chuir mi an t-aobhar oilbheum so'n an rathad A chum gu'n glac an suil e, a's gu'n gleidh e 'Nan cuimhn' an Triath a b' aill leo dhi-chuimhneachadh.

RUDOLF—Tha coirean aig a' phobull mar an ceudna.

GESSLER—Cha'n am so gu an cur air a mheigh-thomhais!

Tha'n ceart-uair gnothuiche mora, cudthrom-ach,

G' am bualadh air an inneinn: Tha e ionchaidh

Gu'n cinneadh cumhachd teaghlaich rioghail Hapsburg.

An ni a thoisicheadh air mhodh cho cliuiteach Fo laimh an Athar, chuireadh am mac air adhart.

Tha 'm pobull beag so 'na chnap-starra daonna,

'S an rathad oirnn. 'S fheudar an ciosnachadh

Air aon doigh no doigh eile, mar a dh' fhaodas.

(Tha iad a' dol air an adhart. Tha a bhean bhochd 'g a tilgeadh fein a sios an lathair an uachdarain).

ARMGART—Trocair, a Mhoir-fhir! Tha mi 'guidhe ceartais!

GESSLER—Ciod air an t-saogh'l is ciall duit, a' tighinn air m' aedann

'An so air an rath'd-mhor! Gabh as an rathad!

ARMGART—Tha'n duin' agam 'n a luidh anns a' phriosan;

A dhileachdain a glaochdaich air son arain— Tha mi a' guidhe oirbh gu'n gabh sibh truas dhinn,

A rhoaighstir, ann am ar n-eighinn chruaidh.

RUDOLF—Co thu, a bhean? Co e an duin' agad?

ARMGART—Faladair bochd, 'tha fuireach air Beinn Rigi,

'S i 'cheird aige 'bhi gearradh an fheoir fhiadhain

Bho bheul nan slochd, 's air feadh nan stacannan,

Far nach bi 'chridh' aig feudail cas a chur—

RUDOLF (ri Gessler)—Ceird bhochd a's mhuladach, air m' fhacal fhein!

Guidheam gu'n leig sibh as an duine truagh!

Eutrom no trom, cianar air bith a choire,

Tha peanas trom gu leoir aige 'na cheird.

(Ris a' mhnaoi).

Theld ceartas a thoirt duit shuas aig a' chaissteal—

Theid eisdeachd riut, cha'n aite freagarrach so.

ARMGART—Cha teid mi aon cheum as an ait' sam bheil mi

Ach gus an toir am mor-fhear m' fhear air ais dhomh!

'S e so an seathadh mios o'n 'tha e 'n sas,

'S is diomhain dha thi feitheamh binn a bhreithheimh.

GESSLER—A bhean, bheireadh tu buaidh gun taing orm! Tog ort!

ARMGART—Ceartas, a Mhaoir! Tha mi a' tagradh ceartais

Is tu breitheamh na tir an ait' an Iompair'

'S an aite Dhe; coimhlion do dhleasdannas,

Ma tha thu fein an duil ri ceartas fhaotainn

O Neamh, deonaich an ceartas ceudna dhuinne!

GESSLER—Tog ort! A'm shealladh na graisg ladarna!

ARMGART (a' deanamh greim air srian an eich)—

Cha tog. Ni tuilleadh cha'n 'eil ri chall againn.

A Mhaoir, cha'n fhaigh do chas dol ceum na's fhaide

Ach gus am faigh mi ceartas—seadh, cuir gruaim ort!

Sporchd orm gu fiadhaich fo do mhala bhruachail,

Cho fad's a thogras tu—tha ar fulangais

Air dol cho fada, tha sinn caoin-shuarach

C' dhinbh tha thu toillchte na diombach ruinn.

GESSLER—A bhean, gabh as an rathad orm, air neo

Saltraidh an t-each agam fo 'chasan thu!

ARMGART—Ma thogair! So!

(Tha i a' slaodadh na cloinne thun an lair,
agus 'ga tilgeadh fein air an rathad air thoiseach air).

Rachadh e thairis oirnn,

Saltradh an t-each agad mi fhein's mo chlann
Fo 'chruidhean, 's mi nach caraich as a so!

Cha so an rud 'is miosa 'rinn thu riamh—

RUDOLF—A bhean, tha thu air bainidl!

ARMGART (le tuilleadh deine)—'S fhada mhor

A ghleidh thu tir an Iompair fo 'd shail!

O, cha'n 'eil annam-sa ach boirionnach!

Na 'm b' fhear mi dheanainn rud-eiginn a b' fhearr

Na luidhe 'n so 'san uir a' glaoedhaich riut.

(Tha ceol na bainnse air a chluinntinn a rithis, bho mhullach a' Bhealaich, ach, fann, a thaobh an astair).

GESSLER—C' ait' a bheil, mo ghillean? Ni mi
rud-eiginn

D' an gabh mi aithreachas, mur toir iad leo i.

RUDOLF—Le 'r crad, cha'n fhaigh na gillean air
an adhart.

Tha cuideachd bainnse 'dol roimh 'n Bhealach
so.

GESSLER—Tha mi 'am riaghlaир tuileadh 's
seimh do'n dream so—

Cha deachaidh ceangal fathast air an tean-
gaidh,

Mar sin, cha'n eil iad fathast fo ar smaig

Mar a bu choir, ach bidh e tur air atharrach
An deigh an la-diugh. Cuiridh mi glas-ghuib
orra,

Brisidh mi 'n inntinn dhanarra so aca,

Bleir mise 'nuas an straic, cromaидh mi
fodham

Spiorad na saorsa. Bheir mi achd ur a stigh

Thar fad a's leud na tire. Bheir mi—

(Tha saighead a' dol troimh a chridhe,
tha e a' cur a lamh a suas ris, agus a'
dol a thuiteam. Le guth fann).

Gu'n deanadh Dia trocair a nochdadhl dhomh!

RUDOLF—A Mhoir-fhir? Ciod? Co as a thaining
so?

ARMGART (ag eiridh)—Mort, mort! Tuitidh e!
Fhuair e urchair!

Faicibh an t-saighead, tha i'n sas'na chridhe.

RUDOLF (a' leum bharr an eich)—'iod an
gniomh oillteil a tha so air tachairt?

A Thigbearna! Mo chreach, a Ridire,

Guidh air son trocair oir is duine marbh thu!

GESSLER—'S i saighead Tell a th' ann.

(Tha e a' sleamhnachadh bharr an eich,
agus tha Rudolf 'ga chuideachadh a
nunn than an t-suidheachan chlo:che).

TELL ('ga leigeadh fein ris, shuas air mullach na
creige)—

Dh' aithnich thu 'n t-saighead,
Na h-iarr te eile! Tha na bothain saor,
An neo-chiontach tha tearuinte o 'd laimh,
Cha dean thu dochann air an duthaich tuill-
eadh.

(Tha e a' dol as an t-sealladh. Tha 'n
sluagh a' taomadh a stigh).

STUSSI (air thus' 's air thoiseach—'De th' ann?
Ciad air an t-saoghal a th' air tachairt?

ARMGART—Chaidh saighead a chur ann am
Maor-an-fhearrainn.

AM POBULL—Co anns an deach an urchair?

(Am feadh a tha a' c'heud bhuidhionn de chuideachd na bainnse a' tighinn thun an taobh beoil, tha a' chuid ma dbeireadh dhiubh shuas air mullach a' bhruthaich, agus tha an ceol a' dol air adhart).

RUDOLF O HARRAS—Falbhaibh, ruithibh

A dh' iu' raidh cuideachadh, 's e call na fola !
Rachaibh air toir a mhortair ! Ochan thu !
A dhuine thruaigh, agus 's e so is crioch dhuit ;

Cha'n eisdeadh tu ri 'm shanns ann an am !

STUSSI—Air in' fhirinn, tha e 'n sin gun deo 'na luidhe,

Cho ban ri breid.

MORAN GHUTHANNA—Co e a rinn a' gniomh ?

RUDOLF—Am bheil na daoine air an ciall a chall

Gu'n dean iad ceol thar mort ? Cuiribh 'nan tosd iad !

(Tha'n ceol a' stad ann am prioba, tha tuilleadh shuaigh a' tighinn dluth).

A mhaighstir, innsibh dhomh ma's urrainn duibh —

Am bheil ni a mhiannaichidh sibh earbsa riun ?

(Tha Gessler a' deanamh sammis eigin le a laimh, an uair nach 'eil iad 'ga thuigsinn tha e 'gan deanamh thairis a rithis le tuilleadh braise).

RUDOLF O HARRAS—C'ait' am bu mhaith leibhl mi a dhol ? Do Chussnacht ?

Cba'n 'eil mi 'tuigisinn ; O, na bithibh diombach,

Coma leibh nithe talamhaidh, biodh 'ur n-aire Socruichte air an t-siorruidheachd 'tha dluth dhniabh.

(Tha cuidea lid na bainnse a' tarruing dluth, agus a' seasainh mu'n cuairt, ag amharc air Gessler le oillt, gun chomh-fhulangas).

STUSSI—Seallaith cbo ban 's a tha e—tha'm bas a snamh

Mu'n chridh' aige—tha ceo 'tigh'nn air a shuilean.

ARMGART (a' togail a suas h-aon de'n chloinn)—Feuchaibh, a chlann, mar gheibh Fear-foirneirt bas !

RUDOLF O HARRAS—Mnathan a' chuthaich, 'bheil sibh gun mhothachadh,

Gu'm biodh a leithid so de shealladh sgreat-aidh

'N a roic do'r suilean ? Thoiribh lamh dhomh, So, thugaibh cuideachadh—Nach 'eil duin' ann A thairngeas an gath goirt a' bhroilleach leam ?

NA MNATHAN (a' seasamh air an ais)—

Gu'n cuireamaide corag air an duine

A bhualadh sios le lamh an Tighearna ?
RUDOLF O HARRAS—Mo nhallachd oirbh !
 (A' tarruing a chlaidheimh).

STUSSI (a' cur a lamh air a ghairdean)—Ma
 bhos a chridh' agaibh !
 Tha sibh aig crioch bhur tighearnais. Thuit
 am Fear
 A bhruth air tir fo 'shail ; cha 'n fhuiling sinn
 Tuilleadh co-eigneachadh a dheanamh oirnn,
 Is daoine saor sinn,
UILE (le iolach)—Tha an Duthaich saor !
RUDOLF O HARRAS—An d' thainig e gu so ?
 Bheil crioch air umhlachd,
 'S air urram cheana ?
 (Ris an luchd-leamhuinn a tha a' drobhadh
 a stigh).
 Tha sibh uile 'faicinn
 A' mhuiirt oilteil a chaidh a chur an gniomh
 'An so. Is diomhain comhnadh 'sam bith
 iarruidh,
 Is diomhain, mar an ceudna, toir a chuir
 An deigh a mhortair ; tha curam eile oirnn—
 Gun mhoille, greasaibh oirbh a stigh do
 Chussnacht,
 Daingneach an Iompaire a ghleidhadh dha !
 Chaidh, ann am prioba, ceanglaichean an
 dleasnais
 Agus na riaghait fhuasgladh, cha 'n 'eil earbsa.
 Ri 'chur 'an dilseachd duine seach duin 'eile.

ARMGART—Deanaibh aite ! So na Manaich a'
 tighinn.
 (Am feadh a tha'n luchd-airm a' falbh, tha
 sia Manaich a' tighinn dluth).

STUSSI—Cho luath 's a tha an iobairt marbh,
 Trusaidh na fithith thun a chairbh.

NA MANAICH (a' seasamh 'nan leth-chuairet mu
 thiomchioll air a' mharbh, agus a' seinn ann
 an guth tiamhaidh, iosal)—
 Is tric am bas a' deanamh sas,
 Gu grad, air clann nan daoin,
 Cha 'n eisd e'n glaodh, tha 'n guidhe facin,
 Is gearr an triall 's an t-saogh'l,
 An sean, 's an t-oig — cha 'n fhaod iad
 feitheamh,
 Deas no neo-dheas mar bhos am beatha
 'S sheudar dhoibh comhail 'thoirt do 'n
 Bhreitheamh !

[Tha iad a' falbh.

AN CUIGEAMH ERRANN. A' CHEUD ROIINN.

Aite fosgailteach, dluth air Altorf.
 Aig an taobh cuil tha daingneach Ciosnach-air-Uri, leis na lobhtan-seasaimh mar anns an

t-sealladh anns an treasamh Roin de 'n cheud Earrann. Air an laimh chli gheibhear sealladh a' fosgladh a mach air moran bheanntan, tha a' chrois-taraidh a' losgadh air gach aon diubh. Tha 'n fhaire direach a' briseadh ; tha cluig a' bualadh am fad' agus am fagus.

Ruodi, Cuoni, Bherni, Maighstir nan Clachair-ean, agus moran eile de Luchd-duthcha, mnathan agus clann mar an ceudna.

RUODI—Nach faic sibh a' chrois-taraidh air na beanntan ?

MAIGH. NAN CLACH.—Cluinnibh fuaim nan clag a nall thar na coilltean !

RUODI—Ruagadh na Naimhdean !

MAIGH. NAN CLACH.—Ghlacadh na Daingnich-ean !

RUODI—Agus tha sinne, Muinntir Uri, fathast 'N ar tamh, a' leigeadh leis an Daingneach seasamh ?

An e gur sinne 'tha ri bhi air deireadh

Ann a bhi 'g ar gairm fein 'n ar popuil saor ?

MAIGH. NAN CLACH.—An e gu'n leig sinn leis a' chuing sin seasamh

A bha ri ar co-eigneachadh ? A suas sibh 'Illean !

Gu lar leis !

UILE—A nuas e ! 'Nuas e ! 'Nuas e !

RUODI—C'aite 'bheil Stier, a Uri ?

STIER—Tha mi so.

Ciod a tha mi ri 'dheanamh ?

RUODI—Rach an aird

Gu nullach torr-na-faire, agus seid

A leithid de dhairirich as an dudach agad

Gu'n duisg a h-uile gleann a's cieag 's an duthaich,

A' freagairt do mhac-talla aon a cheile

A ghairm nam fear 'n an drobhan as na glinn

'S na braigheachan d'ar n-ionnsuidh.

(Tha Stier a' falbh. Bhalter Furst a' tighinn).

BHALTER FURST—Stadaibh ! Stadaibh !

A' chairde ! Cha 'n'eil fios na forthais againn
Ciod a tha Suits na Unterbalden ris.

Feitheamaid gus an tig teachdair' uapa-san.

RUODI — Feitheamaid ciod ? Tha Fear-na-foirneirt marbh,

Tha latha geal na saors' air eiridh oirnn.

MAIGH. NAN CLACH.—Nach leoir leibh teachd-airean lasrach nan cruach,

A' togail smuid mu'n cuairt oirnn air gach beinn ?

RUODI—So, thugaibh lamh, a h-uile gin agaibh,
Fir agus mnathan ! Bristibh a nuas na lobhtan !

Spealgaibh na boghachan ! Leagaibh na ballachan !

Na fagar leinu aon chlach dhiubh air muin cloiche.

MAIGH. NAN CLACH.—So, 'Illean ! 'S iad ar lamhan fein a thog iad

'S ann dhuinn 's aithne an cur as a cheile.

UILE—Tiugainneamaid, leagamaid a sios an Daingneach !

(Tha iad 'g an tilgeadh fein air an togail e na h-uile taobh).

BHALTER FURST—Thoisich an obair. Cha ghabh casg cur orra.

(Melchdal agus Baumgarten a' tighinn).

MELCHDAL — Ciod ? Tha an Daingneach so fathast na sheasamh,

A's Caisteal Sharnen cheana ann an luathre, Agus tha 'n Rossberg thall na laraich cuid-eachd ?

BHALTER FURST—An tusa 'th'ann a Mhelchdal, an i saorsa

A tha thu 'toirt d'ar n-ionnsuidh ? Abair, gu clis.

Am bheil an naimhead air a ruag gu buileach As na tri Duthchanna ?

MELCHDAL (a' cnr a ghairdeanan iuu thimchioll) — Tha 'n grunnd gu leir

Glan air a chartadh dhiubh. Deanaibh gairdeachas

A shean athair choir, anns a cheart uair so Anns am bheil sin a' bhruidhinn, cha 'n 'eil tuilleadh

Fear-foirneirt ann an duthaich shaor nan Suisseach.

BHALTER FURST—O, innis domh, ciamar a chaidh lan-uachdar

Fhaotainn leibh air na daingnichean ?

MELCHDAL—B'e Rudents

A thug a mach, le 'thapachd smiorail, Sarnen, Streap mis', an oidhche roimh sin, Dun Ross-berg.

Ach innsidh mi a h-uile car mar thachair.

An uair, aig teicheadh do na naimhdean as,

A chuir sinn teine ris an Dun gu sunndach, Bha cheana 'ghris a' dhol 'na caoir gu neamh.

Ruith Dietelm, balach Ghessler, far an robh siun,

A's ghlaodh e, fhad 's a bh'aige, gu 'n robh Berta,

Ban-tighearna Bhrunec, anns na lasraichean.

BHALTER FURST—Mo creach, an truaghan !

(Tha bruansgail air a chluainntinn, agus splaid nan sailthean a' tuiteam).

MELCHDAL—Bha i 'n sin fein

Air a toirt ann gu'n fhios aig ordugh Ghessler.
Leum Rudents mar gu'n deach e as a chiall—
Oir chuala sinn na puist, 's na staidhrichean
Cheana 'toirt geill, agus troi'n deatach thaning
Glaodh cruaidh na h-eiginn oirnn o'n Mhald-
aig bhochd.

BHALTER FHURST—Ach tha i sabhailte !

MELCHDAL—'S a mhionaid ud

Cha b'e maol-sneimh a dheanadh feum, no
seasamh
A'n eadar-chomhairle, ach clisteachd lugh-
mhor
A dh' fhoghnadh ! Mur biodh ann ach an
duin'-uasal,
Bhitheamaid caonntach air ar beatha, dh
fhaoidte !
Ach b'e ar companach c, 'an comh-bhoinn
rninn,
Agus bha gaol aig Berta air ar pobull—
Mar sin chur sinn ar beatha ann ar laimh
Agus, 'n ar leum, a stigh do 'n teine ghabh
sinn.

BHALTER FURST—Ach tha i sabhailte ?

MELCHDAL—'S ise tha sin.

Rudents a's mise, thug sinn i le cheile
A mach roi 'n lasair, agus air ar culaobh,
Le dairirich thuit an obair-fhiodh a stigh.
An sin, an uair a dh' fhairich i gu'n robh
I sabhailte, 's a thog i a suil gu Neamh,
An sin, thilg am Morair og e fein air in'uchd,
'S gun fhacal air a labhairt thall na bhos,
Dhruideadh coimhcheangal eadar sinn 'n ar
dithis
A rinneadh cruaidh a's diongmhalta tre
theine ;
'S a chaoidh nach bliisear, troimh gach uile
dheuchainn
A bhios 'an dan duinn.

BHALTER FURST—C'aite 'bheil Landenberg ?

MELCHDAL—Taobh thall Bealach Bhruineig.

Cha robh e'm bheachd
Gu'm faigheadh esan a rinn m' athair dall,
Dol as an duthaich so le 'shealladh aige.
Chaidh mi le toir 'na dheigh, a's rinn ini greim
air.
Thug mi e dhachaidh leam ; aig casan in'athar
Thilg mi a sios e, bha mo claidheamh ruisgte
Deas os a cheann ; acli ghuidh an sean duine
Cho durachdach, gu'n deanainn trocair air,
Gu'n d'thug mi 'bheat' air ais dha, air a
sgath-san.

Chaidh e fo bhoid nach tilleadh e do'n tir
Thug e a bhoid as ur, gun diogh'ltas iarruidh,

Ghleidhidh e iad—dh' fhairich e neart ar
gairdean.

BHALTER FURST—S maith dhuit·sa e, nach d
thug thu sal na fola
Air uair na buaidh', ach gu'n do ghleidh thu
glan i !

CLANN (a' ruith mu'n cuairt le mirean fiadh,
agus cabair as na lobhtan)—
Saorsa ! Saorsa ! Fhuair an duthaich saorsa

(Tha dudach Uri air a seideadh le neart).

BHALTER FURST—B' i sin an Fheill ! Cha di-
chuimhnich a chlann i
'S an latha 'm fas am falt cho gheal ris a
bhainne.

(Tha na caileagan a' tighinn 'n an croith-
lean, a' giulan na h-Aid air barr an
stuib. Tha 'n t-airt air a lionadh le
sluagh).

RUODI—Tha so an Ad ris an robh sinn ri
beiceadh.

BAUMGARTEN—Thugaibh 'ur comhairle, ciod a
ni sinn leatha ?

BHALTER FURST—Och, ochain fhein ! Sheas
m' ogha-sa fo 'n Aid so !

MORAN GHUTHANNA — Na ribeagan leatha,
cuimhneachan an Fhoirneirt !

Cairibh 's an teine i !

BHALTER FURST—Cha chairich, leigibh leatha,
Ma bha i roimh so 'n a h-inneal-foirneirt,
Seasadh i tuilleadh 'm feasd mar fhianuis
saorsa !

(Tha 'n luchd-duthcha, fir, mnathan, agus
clann, a' suidhe 'nan leth-chuairt, air
na cabair agus na sparran briste).

MELCHDAL—Se sinn air ar baile-mor, co 'chuireas
as sinn !

Le fuigheall cumhachd Ainneart fo ar casan
Is glormhor mar a chaidh a thoirt gu crich,
A's mar a choiinhlionadh gach ni fa leth,
Mar 'bhoidich sinn, mo chompanaich, 's an
Rutli !

BHALTER FURST—Cha 'n i so crioch na h-obair,
ach a toiseach.

Tha feum a nis air misneach, 's aonachd
dhaingean.

Cha chnr an Righ dheth uine, creidibh mise,
Ann an tigh'nn oirnn, gu dioghaltas a dhean-
amh

Air bais a Mhaoir ; a's iadsan a chuibhtheadh,
Iomain air ais, 's an gleidheadh thairis oirnn
Le neart a' chlaidheimh.

MELCHDAL—Thigeadh e mata
Le airn a chumhachd, dh' fhuadaich sinn o'r
meadhon

Ar naimhdean, gleidhidh sinn iad an taobh
mach dhinn.

RUODI—Cha'n 'eil ach beagan bhealaichean 's
an tir
Le 'r cuirp fein duinidh sinn gach bearn 's
na creagan.

BAUMGARTEN—Aointe tha sin, ri 'cheil', le
cunhnant sior
Roimh armailtean an Righ cha ghabh sinn
eagal !

(Raosselmann agus Stauffacher a' tighinn).

RAOSSELMANN (a' coiseachd a stigh)—'S iad so
breitheanais uamhasach an Tighearn.

AN LUCHD-DUTHCHA—Ciod a th'air tachairt ?

RAOSSELMANN—Is eagallach an linn
'S an d'fhuair sinn uil' ar crannachur !

BHALTER FURST—Nach innis sibh
Ciod a ghabh aite ? O, tha sibh' an so,
A Mhaighstir Bherner ! Ciod 'ur naigheachd
dhuinn ?

AN LUCHD-DUTHCHA—Ciod a th'air tachairt ?

RAOSSELMANN — Cluinnibh, a's gabhaibh
iongnadh !

STAUFFACHER—Bho aobhar-eagal mor chaidh ar
cur saor —

RAOSSELMANN—Chaidh mort a dheanamh air an
Iompairie.

BHALTER FURST—Ochoin ! Ochoin !
(Tha an sluagh a, cruinneachadh mu 'n
cuairt air Stauffacher).

UILE—Ciod ? Air a mhort ! An t-Iompairie

MELCHDAL—Neo-choma-aach ! Co uaith a thain'
an naigheachd ?

STAUFFACHER—'I ha an naigheachd flor. Thuit
Iompair' Ailibheart

Aig Bruaig, le laimh a mliortair -'s e Iain
Muilear,
Duine cho creideasach 's a th'anns an duth-
aich

A thug an sgeul d'ar n-ionnsuidh a Schaff-
hausen.

BHALTER FURST—Co 'ghabh os lainh a leithid
de gniomh sgreamheil ;

STAUFFACHER—'S e dh' fhag cho sgreamheil i,
an duin' a rinn i.

B' e Iain, mac a bhrathar, Diuc na Suabia
A ghabh os lainh 's a thug gu crich an gniomh.

MELCHDAL—Bheil fhios 'de ghluais e gu brath'r
—athar a mhort ?

STAUFFACHER—Bha 'n t-Iompairie a' gleidheadh
oighreachd 'athar
Air ais uaith, 's e 'g a sireadh air gun stad.
Chaill e a h-uile foighdinn, a's chreid e

Gu'n robh e 'm beachd an Iompair a gleidh-eadh
 Air a shon fein, a's easan a chur dheth—
 Ma dh' fhaoide, le Ad Easbuig.—Ciamar air bith
 Mar a bha 'chuis sin, dh' fhosgail an duin' og
 A chluas ri comhairle a chompanaich
 S an Arm ; le triathan urramach
 Eschenbach, Tegerfelden, Hart, a's Palm ;
 'n homh-dhuin' e nach robh ceartas ann ri fhaotinn,
 A's ghabh se air fein dioghaltas a dheanamh.
BHALTER FURST—Ach inn's dhuinn mar a bha, gu crioch a' gnothuich.
STAUFFACHER—Mharcaich an Righ a nuas o Stein gu Baden.
 Gu dol thun Rheinfeld, far am bheil a luch-airt ;
 Bha comh-ris Iain agus Leopold,
 An da phrionnsa, agus cuideachd fhathail
 De thriathan urrau ach, mar dhion, 'ga lean-tuinn.
 Air dhoibh tigh'nn thun an aisig air an Reuss,
 A stigh do'n bata dhrobh na mortairean,
 Air dhoigh nach d' fhuair aon eile de'n luchd-leanmuinn
 Air bord comh-ris an Righ, a's dh'fhalbh iad thairis.
 An sin, an uair a lha an t-Iompair
 A' marcachd troimh na dailtean—'Na luidhe fodhpá
 Tha seann bhaile mor, a bh' ann 'an linntean
 An iodhal-aoraidh—Agus sean Dun Hapsburg
 Mu'n coinneamh, as an do chinn morachd a shliochd,
 Chuir an Diuc Iain a bhiodag ann a bhroill-each,
 Shàth Rudolf, Tighearna Phailm, an t-sleagh troimh a chorp
 'S rinn Tighearn' Eschenbach a cheann a spealtadh,
 Mar sin, thuit e 'n a fhuil air 'oighreachd fein
 A's air a mhortadh le a chuideachd fein.
 Chunnacas leo-san air taobh thall an uisce
 Mar a chaidh dha, ach bha an abhainn mhor
 Eatorra 's esan ; ni cha robh 'n an comas
 Ach eigeach faoin a chaoidh 's na h-oillt a thogail.
 Bha sean bhean bhochd aig taobh an rathaid-mhoir,
 'N a h-uchd-sa thug an Righ a suas an deo.
MELCHDAL—Esan leis am bu mhiann an saogh'l gu leir,
 'S gle thrath a chladhaich e an uaigh dha fein !

STAUFFACHER—Tha 'n tir mu 'n cuairt air fad,
 air gabhail namhais,
 Gach Bealach anns na glinn tha duinte teann,
 Tha h-uile Comunn fa leth a' dion an criochan
 Sean Zurich fein, dhuin i a geataichean,
 Ged 'sheas iad fosgaitl' re deich-bliadhna-
 ticehead.
 Tha, air an darna taobl, oillt roimh 'n luchd-
 mortaidh
 Air an taobh eile, geilt roimh luchd-an-
 diogh'ltais.
 A chionn, tha Ban-righinn Hungary a' tighinn,
 Armaichte le binne-fograidh 's ascaoin-eaglais,
 'S cha'n aithne dh'ise seirc, no grinneas
 faoilidh
 An t-sliochd o'n d'thainig i ; theid i 'gu 'dulan
 'An dioladh bas a h-athar air sliochd nam
 mortair.
 Cha bhi iad fein no'n clann, no clann an
 cloinne,
 Seadh, no an traillean—tearuinte o'n Ban-
 righ :
 Gu ruig an stairsneach aig an luchairtean,
 Bhoidich i fianaisean a charna asda
 Air uaigh a h-athar, agus i fein fhailceadh
 Mar ann an driuchd a' cheitein anns an fhuil
 ac'.

MELCHDAL—Am bheil forfhais aca air na mort-
 airean.

STAUFFACHER—Cho luath 's a choimhlion iad an
 gniomh, theich iad

A' gabhail cuig slighean eadar-dhealaichte,
 Gun duil ri tachairt air a cheile tuilleadh—

Tha'n Diuc og, Iain, air faondra air an t-sliabh.

BHALTER FURST—Toradh cha d' fhuair iad ann
 an cois an cionta.

Cha ghulain diogh'ltais toradh, 's ann air fein
 A thig e beo : tha mort na sholas da

A's sasuichear a bhlas le grainealachd.

STAUFFACHER—Buanchd clia'n fhaigh na mort-
 airean o'n gniomh,

Ach faodaidh sinne toradh beannachte

Na sith, le lamhan glan, a bhuan o'n droch-
 bheart.

Chaidh uallach geilt ro-mhor a thogal dhinn ;

Tha Namhaid mor na saorsa 'nis air tuiteam.

Theid an t-slat rioghail, air a glanadh, thairis

A Teaghlaich Hapsburg gn sliochd eiginn eile,

Cumaidh, an sin, an Rioghachd a suas a coir

Saor-thaghadh a dheanamh, mar a b' abhaist

dhi.

BHALTER FURST agus moran eile—An cuala
 sibh dad ?

STAUFFACHER—Tha Morair Lucsenburg
 Cheana air ainmeachadh le moran ghuthan.
BHALTER FURST—'S math dhuinne gu 'n do
 sheas sinn firinneach
 Air taobh na Rioghachd. Tha duil a nis ri
 ceartas !

STAUFFACHER—Bidh feum aig an Triath ur air
 cairdean tapaidh—
 Dionaidh e sinn o dhiogh'ltas Austria.
 (Tha an luchd-duthcha a' crathadh lamhan
 a cheile le toilinntinn).

Para Cleireach le Righ-theachdaire.

PARA CLEIREACH—Tha 'n so agaibh ceannardan
 coir na Duthcha.

RAOSSELMAN agus moran eile—A Chleirich, ciod
 'ur naigheachd ?

PARA CLEIREACH—Tha 'n so sgriobhadh
 A thug an Teachdaire d'ar n-ionnsuidh uile
UILE (ri Bhalter Furst)—Brisibh an seula 's
 leughreibh e !

BHALTER FURST (a' leughadh)—“ Do dhaoine
 Cothramach Uri, Suits a's Unterbalden,—
 Failte, deadh-ghean, agus gach guidhe maith,
 Bho an Bhan-righ Falasaid ”—

MORAN GHUTHANNA—Ach ciod is ciall
 D'a so o'n Bhan-righ, tha a rioghachd thairis ?

BHALTER FURST—“ An am a deuchainn ghoirt,
 's a bron mar bhantraich,
 A's ann an troimh-cheile inntinn, thairis air
 An t-siubhal fulteach aig a Tighearna,
 Tha cuimhne aice air an dilseachd dhluth
 A nochdadh riamh o shean le sliochd nan
 Suisseach.”

MELCHDAL—Cha robh aon chuimhn' aic' oirnn
 an am a solais !

RAOSSELMANN—Tosd ! Leigibh leinn a chluinn-tinn !

BHALTER FURST (a' leughaidh)—“ Tha i 'cur
 earbsa anns a' phobull dhileas
 Nach amhairc iad ach leis a' ghrain as modha
 Orra-san a bha ciontach de 'n ghniomh sgreat-aidh ;
 Agus tha duil a's flughair aig a' Bhan-righ
 Nach faigh na mortairean co-oibreachadh,
 No cuideachadh anns na tri duthchanna ;
 An aite sin a dheanamh, gu 'm a fearr leo
 An toirt a suas gun dail do laimh an Diogh'lt-air,
 A' cuimhneachadh a' chaoimhneis a's an
 deadh-ghean
 A fhuair iad, riamh o shean, bho Theaghlaich
 Hapsburg.”

MORAN GUTHANNA—Caoimhneas, agus dheadh-ghean !

STAUFFACHER—Fhuair sinn, gu dearbh, o'n athair morau deadh-ghean :

Ach ciod an eliu a bheirear sir a mhac ?

An do chomh-dhaingnich e ar litir-saorsa,
Mar, gus a nis, a rinn gach Iompair' eile ?

An d' thug e ceart-bhreith, a reir coir a's dlighe,

Gu dion a thoirt do'n neo-chiontach 'n a airc ?

An d' rinn e uibhir's eisdeachd ris na Teachd-airean

A chuir sinn ann an am ar teinn d'a ionnsuidh ?
H-aon de na nithe sin cha d'rinn an Righ,

Uibhir's a h-aon cha d'rinn e air ar son,

Mur bhi'dh gu'n d'thug sin fein ar coir a mach
Le ar laimh laidir fein, bha esan coma

C'iu bhitheamaid 'an cruaidh-chas no nach bitheadh.

Buidheachas dha-san ? Cha b' e buidheachas
An siol a chuir e anns na glinn sinn againn.

Sheas e air ionad ard, bha e'n a ch-mas

A bhi 'n a athair do gach popull fuidhe ;

Cha b' fhiu leis sin, bu dochá leis saothrachadh

Air son a chuideachd fein, a's faodaidh iadsan

Air son an d' oibrich e, a bhi'g a chaoineadh !

BHALTER FURST—Cha tog sinn iolach thairis air a thuitem,

Ni mo a gleidheas sinn an t-olc 'n ar cuimhne
A fhuair sinn aig a laimh ; biodh sin fad' uainn !

Ach gu'n robh sinne 'dol a ghabhail os laimh

Diogh'las a dheanamh air son bas an Righ,
Nach d' rinnu, air aon doigh na doigh eile,

maith dhuinn,

No iadsan nach d'rinn cron oirnn a gheur-leanamhuiinn,

Cha 'n eil mar fhiachadh oirnn, cha fhreagair dhuinn.

'S e tabhartas saor-thoil a bheir an gradh,

Fuasglaidh am bas am beo o dhlighean searbh
Dhasan cha'n ioc sinn tuilleadh—tha e marbh !

MELCHDAL—Agus ma tha a han-righ, ann a seomar

A gul ach gus an ruig a caoidh na Neamhan
Tha'n sluagh 'n ar lathair, o amghair air an

saoradh.

A' togail gaoir an taingealachd an aird—

Iadsan a bhuaineadh deoir, cuireadh iad gradh.

[Tha an Righ-theachdaire a' falbh).

STAUFFACHER (ris an t-sluagh)—C'ait' am bheil Tell ? Cha 'n eil sinn ceart as 'eugmhais

Fear-oibreachaidh ar saorsa! 'S i a lamh san
 A b'fhearr 'n ar measg; 's e a bu ghoirte
 'dh' fhuiling.
 Thigibh, a chairde, leam gun dail g'ashireadh,
 'S gu'n cuir sinn uile failte air gu cridheil.
 [Tha iad uile a' falbh.

AN CUIGEAMH ERRANN. AN DARA ROINN.

Taohh a stigh bothan Tell.

Tha griosach air an teallaich. Tha an dorus 'na
 sheasamh fosgailte, a toirt sealladh a mach
 air an duthaich.

Hedbhig, Bhalter, agus Uilleam.

HEDBHIG—An diugh fhein tha 'ur n-athair a
 tigh'nn dachaидh.

A chlann, a chlann! tha e beo slan, a's saor,
 Agus tha sinne saor, 's a h-uile duine!

A's 's e 'ur n-athair-sa a shaor an duthaich.

BHALTER—Bha m'ise cuideachd ann, nach robh,
 a mhathair?

Chaidh saighead m'athiar gle dhluth air mo
 imharbadh

A's cha do chrith mi roimpe.

HEDBHIG (a' cur a lamhan timchiell air)—Seadh,
 a laochain,
 Chaidh d' aiseag dhomh air ais. An dara uair
 Rugadh tu dhomh as ur. Da uair thairis
 Chaidh mi ro 'shaothair mathar air do sgath!
 Ach tha sin seach—tha sibh 'n'ur dithis agam.
 A's tha 'ur n-athair cuideachd a tighinn an
 diugh!

(Tha manach a tighinn thun dorus an
 tighe).

UILLEAM — A mhathair. faicibh—sin agaibh
 manach bochd!

Cinnteach bidh e ag iarruidh deirce uaibh.

HEDBHIG—Thoir thusa 'stigh e, 's bheir sinn
 dha deoch-slainte;

Biodh fhios aige gur e so tigh an aoibhneis.

(Tha i a' dol a stigh, agus a tilleadh gu
 grad le biceir).

UILLEAM (ris a mhanach)—Thigibh a stigh a
 dhuine mhaith, a's bheir

Mo mhathair deoch dhuibh.

BHALTER—Thigibh, leigibh 'ur sgios

A's theid sibh air 'ur n-adhart neartaichte.

AM MANACH (ag amharc mu'n cuairt air le
 sealladh neo-shocair)—

C'ait' am bheil ni? Co 'n duthaich a tha so?

BHALTER — An deachaidh sibh air seachran
 'nuair nach flos duibh?

Tha sibh 'am Burglen, ann an duthaich Uri,
 Far an teid duine 'stigh do gleann na Schach.

AM MANACH (ri Hedbhig, a tha a tarruing air
ais uaithe)—

'Bheil sibh leibh fein ! Am bheil 'ur fear a
stigh ?

HEDBHIG—Tha suil agam a h-uile mionaid ris—
Ach ciod a th' oirbh a dhuine ? Tha eagal orm
Nach e rud math 'sam bith a thug a so sibh.
Ach, co air bith sibh, tha sibh feumach,
siuthaidibh !

MANACH—Ge mor mo chiocras, agus m' fheum
air lon,

Cha'n ith's cha'n ol mi gus an inn's sibh
dhomh—

HEDBHIG—Na bean domh ! Cum air falbh !
Seas astar bh' uam

Ma tha thu toileach mi 'thoirt eisdeachd
dhuit.

MANACH—Tha mi'toirt boidean, air do theallach
fhialaidh,

'S air cinn do leanabain chaoimh.

(Tha e a' cur a laimh air ceann gach aon
de na balachain).

HEDBHIG—Cum bho na leanaba !

Ciod a tha d' bheachd, a dhuine ? Cha Mhan-
ach thu !

Cha Manach idir a th, annad ? Cha'n 'eil sith
Fo'n chomhdach agad-sa a' gabhail comh-
nuidh !

No coslas sith cha'n fhàic mi ann ad aogas.

MANACH—'S mi duin'is truaigh' a th'air aghaidh
an domhain.

HEDBHIG—Truas laidir duisgidh mi-fhortan 's a
chridhe !

Ach romhad-sa tha mo thaobh-stigh a' tionnd-
adh.

BHALTER (a' toirt leum as)—A mhathair, sin
m' athair !

[Tha e falbh a mach 'n a ruith.

HEQBHIG—A Tighearna mhaith !

(Air ti dol a mach, ach air chrith, agus
gun chomas carachadh).

UILLEAM (a' ruith an deigh Bhalter)—

O, m' athair gaolach !

TELL—So mi air ais, a chlann—

Ach c'aite 'bheil 'ur mathair ?

BHALTER—Aig an dorus,

'N a seasamh, cha'n urrainn i tighinn ceum
na'a fhaide

Tha i air chrith le eagal agus solas.

TELL—O, Hedbhig, Hedbhig, mathair chaomh
mo chloinne,

Thug Dia dhomh comhnadh, cha'n 'eil tuill-
eadh comas

Aig Fear-an-fhoirneirt sgàradh a chur oirnn
(Tha am Manach a' toirt aire dhoibh).

HEDBHIG (a lamhan m' a muineal)—Tell, nach mis' a dh' fhuiling air do shon-sa?

TELL—Leig as do chuimhne sin, bi foisneach, subhach,

Tha mi air ais 'an so. 'S e so mo bhothan!

Tha mi a ris am measg mo chuideachd fein!

UILLEAM—Ach, athair, c'ait' am bheil am bogha agaibh?

Cha 'n fhaic mi e.

TELL—Cha 'n fhaic thu tuilleadh e,

¶ Le nithe naomha thu e taisgte suas,

Cha tionndaidh mi air damh-na-croic' e tuilleadh.

HEDBHIG—O, 'Tell, 'Tell !

(Tha Tell a' tarruing air ais, agus a leigeil le a lamhan tuiteam).

TELL—'D e 'tha 'cur eagal ort, a Bhean ?

HEDBHIG—Ciamar—ciamar a thill thu? Am bheil do lamh—

Am faod mi beanntuinn rithe?

TELL (gu crícheil, misneachail)—A n lamh sin

Rinn i thu fein a dhion, a's shaor i'n Duthaich!

Gun gheilt gun fhiamh, gu Neamh faodaidh mi 'togail.

(Tha am Manach a' toirt carachadh ealamh, tha e a' toirt an aire dha).

TELL—Co e am manach so?

HEDBHIG—Chaidla e a m' aire!

Ach bruidhinn thusa ris, tha e 'cur oillt orm.

AM MANACH (a tighinn na 's dluithe)—

An tusa Tell sin tre'n do thuit am Maor?

TELL—Is mi cha 'n 'eil mi 'dol g'a chleith air duine.

MANACH—Is tusa Tell? Gu fior is i Lamh Dhe

A riinn mo threorachadh fo dhruim do thighe.

TELL (le a shuil g'a thomhas bho mhullach gu bonn)—Cha imhanach thu! Co thu?

AM MANACH—Marbh thus' am Maor

Oir rinn e eucoir ort—Mharbh mise cuideachd

Esan a dhíult dhoiñh ceartas—Bha e uibhir 'N a namhaid dhuits' agus a bha e dhomhsa,

Cuir mis' an Duthaich saor uaith—

TELL (a seasamh air ais)—Is tusa—

Uamhasach!—A chlann! a chlanna, a stigh sibh!

Rach thus' a stigh cuideachd, a bhean mo ghaoil!

Falbh, falbh! A dhuine thruaigh bu tusa—

HEDBHIG—Co e?

TELL—Na faraid dhiom! Bi falbh! Bi falbh a mach—

Cha 'n fhaod a chlann aon fhacal dheth a chluintinn.

Tog as an tigh—Na biadh a chridh' agad
 'Bhi fuireach fuidh an aon druim-tighe riu-san.
HEDBHIG — Mo chreach! Ciod a tha so!
 Tuigainneamaid!

[A' falbh leis a' chloinn.
TELL (ris a' Mhanach)— Is tnsa Dinc na h-Austria—Is tu! Mharbh thu an t-lo'npaire, do thriath, 's Brath'r-l'athar.
DIUC IAIN—Rob e de m' eighreachd ini.
TELL—Brathair de d'athair,
 D' Iompairie mharbh thu! Agus tha an talamh
 Fathast 'gad ghiulian, tha'ghrian 'toirt dhuit a solus!
DIUC IAIN—Tell, eisd, m'an dean thu—
TELL—Tha do lamhan a' ruith
 Le fuil bhrath'r-d'athar, agus d' Iompairie,
 'S tha 'chridh' agad cas a chur ann am thigh glan-sa?
 Tha 'chridh' agad d'aodann a leigidh fhaicinn
 Do duinne onorach, a's aoidheachd iarruidh?
DIUC IAIN—Bha fiughair agam trocair fhaotainn uait-sa;
 Rinn thusa, cuideachd, diogh'ltas air do Namhaid.
TELL—A dhuine thruaigh! Am bheil e comasach
 Gu 'n deanadh tu gniomh fuitteach a ghloir-inhiann
 Le dleasnas athar a cho-mheasgachadh?
 An do sheas thusa suas gu flor-ghloine
 D'fhardach a dhion? Gu ceann gaolach do leinibh
 A theasraiginn? No iadsan 'is dluithe dhuit
 Agus 'is ionmhuiunn leat, a choimhid teann
 Bho'n olc a b'uainhasaiche 'b' urrainn tach-airt?
 Ri Neamh mo lamhan glan tha mi a' togail,
 Mo mhallachd biodh ort fein a's air do gniomh—
 Dhiol mise fiachan florghan naomh na Daonnachd,
 Thug thusa masladh oirre—Cha'n 'eil cuid
 Ne pairt agam leat—Mhort thusa d' Fheardaimh,
 Rinn mise Luchd-mo-ghaoil a threasraiginn.
DIUC IAIN—Tha thu 'g am fhuadach uait,
 gun chomh-fhurteachd
 Agus as eughmais dochas?
TELL—'S ann a tha sgreamh air m' fheoil
 Am feadh a tha mi' gleidheadh cainnte riut.
 Bi falbh? A's gabh do rathad oilteil roinhad!
 Fag m' fhardach, comhnuidh glan na Neo-chiontachd!

DIUC IAIN (a' tion ndadh gu falbh)—Mar sin cha
'n urrainn domh 'bhi beo na's fhaide,
Cha mhaith leam fantuinn beo !

TELL—Tha thu 'cur truas orm
Air a shon sin—A Tighearna Neimh ? Cho og,
Agus bho shliochd cho uasal, Ogha Rudolf,
Mo Thriath is m' Iompairie, 'na Mhortair
truagh
Air theicheadh, 'n a sheasamh air mo stairs-
neach

Mar dhiol-deirc a 'guidhe—ormsa, duine bochd !
[A' falach aghaidh—

DIUC IAIN—Guilibh ma 's urrainn duibh,
cuireadh mo chor
Truas air 'ur n-anam—tha e uainhasach—

Is Prionnsa mi—co-dhiu 's e Prionnsa bh' ann
am—

Cha b' urrainn domh mo mliann mi-fhoighid-
neach

A cheannsachadhl. Bha eud a' cnamh mo
chrídhé—

Chunnáic mi oige Leopold, mac-brath'r-m'-
athar,

Cruinte le nrram, le fearann air a dhioladh,
Am feadh a ghleidheadh mise, a chomh-acaise,
Mar gu'm bu chileag mi, fo' oideachd thraill-
eil —

TELL—A dhuine thruaigh, thuig d' oncle ciod a
bh' annad

An uair a dhiult e fearann 's daoine dhuit !

Gliocas a bharail ort dh'fhirinnich thu 'nis
Gu h-oillteil. tre do ghniomh mi naturra.

C'ait'an do theich do chompanaic h 's a chiont ?

DIUC IAIN—Tha iad 's gach cearn a dh'ionnsuidh
'n deach am fogradh

Le spiorad diogh'ltais ; sealladh dhiubh c a
d' fhuaire mi,

Bho'n latha 'thachair gniomh a mhi-fhortain.

TELL—An aithne dhuit gu bheil an lagh an toir
ort,

Gu bheil thu air do luibhairt 'suas do d'
namhaid,

A's air do thoirmeasg do na cairdean agad ?

DIUC IAIN—'S ann air an aobhar sin a tha mi
'seachnadh

A h-uile rathad fosgailte, 's tha geilt orm

Bualadh aig dorus, agus a tha mi 'fuireach

'S na h-aitean fasail : Tha mi m' thuath
dhomh fein,

Air allaban air feadh nam beann. Ma chi mi
Mo choltas fein 's an allt bheir e orm clisgeadh,

O, ma tha innidh throcair ann bhur com,

Na daonachd —

(Tha e a' tuiteam a sios fa 'chomhair).

TELL (a' tionndadh air falbh)—Seas ! Seas a suas air do chasan !

DIUC IAIN—Cha seas ach gus an sin sibh lamh bhur comhnadh.

TELL—An urrainn domh do chuideachadh ? An urrainn

Peacach air bith combnadhbh a dheanamh riut ? Ach seas a suas—Ciamar air bith cho sgreamhail

'S a bha do dheanadas—Is duine thu—
Is duine mise mar an ceúdna—Eirich,
Cha tionndaidh, Tell, gun chomhfhurtachd
air falbh thu—

Ni mi na dh' fhaodas mi, 's na bhios 'am chomas.

(A' leum gu a chasan agus a' deanamh greim air lamh Tell).

DIUC IAIN—O, Tell, bho shlochd eu-dochais shaor thu m' anain !

TELL—Leig as mo lamh—Feumaidh tu teich-eadh—An so

Cha ghabh thu folach—Na c'uir ri d'chunntas e
Gu'n gabh thu cleith gun fhios, gheibheadh iad brath ort—

C'aite am bheil e'd inntinn dol ? Co'n duth-aich

'S am faigh thu fasgadh ?

DIUC IAIN—Och, cha'n fhios domh sin !

TELL—Eisd ris an ni 'tha Dha 'cur ann am chridhie—

A stigh do thir na h-Edailt gabh do thurus,
Gu Baile Pheadair ; tilg thu fein aig casan
A Phapa, aidich dha do chiont',
Guidh air son trocair 's maitheanas do d'anam.

DIUC IAIN—Nach liubhradh esan mia suas do'n Diogh'ltair ?

TELL—Gabh ciod air bith a ni e mar o'n Tighearn'.

DIUC IAIN—Ciamar a gheibh mi'n rathad do'n Tir aineoil,

Cha'n aithne dhomh an t-slighe, bhiodh eagal orm

Mi iein aonadh ri cuideachd choigrich air bith.

TELL—Innsidh mi 'n rathad dhuit—thoir aire mhath !

Diridh tu'suas a dh' ionnsuidh abhainn Reuss,
A tha' a taomadh bras a nuas o'n Bheinn.

DIUC IAIN (a' toirt clisgeadh air ais)—

Am feum mi amharc oirre ? B ise 'n abhainn
A shruth ri taobh mo ghniomh !

TELL—Air beul slochd creagach

Tha 'n rathad a' ruith, agus tha moran
chroisean

Mar chomharan air; chaith iad sin a thogail
A chumail cuimhne suas air an luchd-turuis.

A bh'air an tiadhlacadh fo bheuman-sneachd.
DIUC IAIN—Uamhasan Naduir cha chuir eagal
orm

Ma gheibh mi ceannsal thairis air an doruinn
A tha gun tamh a' dusgadh ann am chridhe.

TELL—Aig cois gach crois a tha ri taobh do
shlige

Aiz tuiteam dhuit, le deoir an ionracais.

Aidich de lochd; an sin, ma theid gu math
dhuit

Gu ceann slighe an uamhais; mur sput a'
bheinn

A h-anail reodht' a nuas thar oir an DROM'
ort

Thig thu gu drochaid a tha 'dol 'n a smur.

Mur tuit i sios fo nallach trom do chiont,
Aon uair's gu bheil i tearuint air do chulaobh,
Fosglaidh fa'd comhair dorus mor dubh creige,
Riamh cha do shiollsch solus latha 'stigh air,
'An dachaith sin an t-sonais—rach air d'
adhart

Le ceuman cabhagach—coir cha'n eil agad
Air uine a chur seachad far a bheil sith

A' gabhail comhnuidh.

DIUC IAIN—O, m'shear-cinnidh uasal,
Rudolf o Hapsburg! Agus 's ann mar so
'Tha d' ogha truagh ri d' Rioghachd-sa a
choiseachd!

TELL—Mar sin, gun stad a' direadh, ruigidh tu
Braigheachan ard Bheinn Ghotard far a bheil
Na lochain sin a tha gu siorruidh lan,
Tha sruithean Neimh 'g an lionadh thun am
beul.

Fagaidh tu'n sin beannachd aig tir na Gearm-
ailt,

Sruth aoibhinn eile treoraichidh do cheum
A sios gu tir na h-Eadait, far ain faigh thu
De bhoid a chomh-lionadh gu treibhdireach—

(Tha fonn Sreuda-nam-bo air a chluinn-
tinn air a chluich air aireamh mhor
de dhud aichean nan aireach).

Tha mi a' chluinntinn ghuthianna. Bi falbh!
HEDBHIG (a' ruith a stigh)—Iell, c'ait a bheil
thu? Tha sin m'athair a tighinn

Le cuideachd aoibhinn nan comh-bhoinnte
uile.

DIUC IAIN (ga fholach fein)—Mo thruaigh mi !

Cha 'n fhaod mi 'bhi air in' fhaicinn

A measg na cuideachd aighear.

TELL—A bhean mo ghaoil,

Cuir biadh a's deoch a sios do 'n duine so.

Thoir dha gu saor an rud is fearr a h-agad,

Na caoimhain tiodhlacan a dhoirteadh aii

Tha turus fada roimh, 's cha 'n fhaigh e
aoidheachd.

Greas ort ! 'Ha iad aig laimh !

HEDBHIG—Ach co a th' ann ?

TELL—NA farraidh dhiom, 's an uair a dh'
fhalbhais e,

Tionndaidh air falbh, nach faic thu c'ion a
theid e !

Tha Diuc Iain a dol gu h-ealamh a null far a
bheil Tell, ach tha Tell a smeideadh,
le a laimh, e dh'fhalbh.

An uair a tha iad nan dithis a dol gu rathaidean
eadar-dhealaichte tha an sealladh a caochladh,
agus anns

AN T-SEATHAMH ROIINN.

Chithear iochdar a' għlinne mu 'n cuairt air
tigh Tell air a lionadh le sluagh, a null a dh'
ionnsuidh nan cnoc a tha 'g a dhunadh a
stigh. Tha tuilleadh luchd-duthcha a' tighinn
thairis air drochaid shuas air a bheinn, o'm
bheil an abhainn Schach a' taomadh 'na tuil.
Tha Bhalter Furst a' tighinn leis an da bhala-
chan air laimh aige. Tha Melchdal agus
Stauffacher a' tighinn air adhart, tha moran eile
a' teannadh dluth air an culaobh. An uair a
tha Tell a' tighinn am follais tha gaoir an
iolasich ag eiridh o 'n t-sluagh anns gach cearn.

UILE—Tell ! Mile faillte ! Ar dion thu, 's ar
Fear-saoradh !

Am feadh a tha moran diubh a cruinneachadh
mu 'n cuairt air Tell, cuid diubh a' cur an
lamhan timchioll air, agus cuid eile a' breith air
laimh air, tha Rudents agus Berta a' tighinn air
adhart. Tha Rudents a' dol gu cairdeil am
measg an luchd-duthcha. Tha Berta a' teann-
achadh Hedbhig r'a cridhe. Am feadh a tha
so uile a' dol air adhart tha mac-talla nan creag
's nan gleann a' freagairt a' chiuil a tha na
Buachaillean a' cluich air na dudaichean aca.
Air dha so uile stad, tha Berta a' seasamh a
mach am meadhon an t-sluaign.

BERTA—A mhuianntir Suits ! A Luchd-duthcha
'an co-bhoinn !

An gabh sibh mise anns a' chumhnant leibh ?
Mise, a' cheud neach a fhuair fasgadh uaibh
'An Tir na Saorsa. Ann bhur lamhan treun
Tha mi a' cur mo choirean. An gabh sibh
rium

Mar bhur bean-duthcha, gu mo dhion 's mo
chomhnadh ?

LUCHD-DUTHA—Sinn a ni sin leir cuid 's le'r
beatha !

BERTA—Ma seadh !

Mo choir do'n Fhleasgach og so tha mi
'luibhairt,
Le 'm laimh ; Ban Suiseach shaor do dhuine
saor ?

RUDENTS — Agus tha mise a' cur saor mo
thraighean.

A CHRIODH.

